

Τίτλος: ΣΤΗΝ ΑΤΡΑΠΟ ΤΟΥ ΡΟΔΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Εισαγωγή στη Ροδοσταυρική Κοσμοθεωρία.

Συγγραφέας: Γιώργος Μπουσούτας – Θανάσουλας

Επιμέλεια: Πέπη Μοίραλη

Εξώφυλλο: Ροζίνα Αρμάου

© 2008 Εκδόσεις Π. Ασημάκης & Γ. Μπουσούτας – Θανάσουλας

Για την Ελληνική γλώσσα σε ολόκληρο τον κόσμο

ISBN: 978-960-7582-51-5

Εκδόσεις Π. Ασημάκης

Τ. Θ. 13793, 10310 Αθήνα

Τηλ. 210-3210002

email: panos@therapia.gr

URL: www.therapia.gr

Γιώργος Μπουσούτας – Θανάσουλας F.R.C.

**ΣΤΗΝ ΑΤΡΑΠΟ
ΤΟΥ ΡΟΔΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ**

Εισαγωγή στη Ροδοσταυρική Κοσμοθεωρία

ΑΘΗΝΑ 2008

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ	7
ΕΧΕΙ Ή ΕΙΝΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΩΜΑ	10
ΣΚΕΨΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ	22
ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ: ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ...	39
ΕΙΝΑΙ Η ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ;	54
ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΙΚΟ ΤΑΓΜΑ Α.Μ.Ο.Ρ.Σ.: ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗ.....	71
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ «ΠΑΡΘΕΝΩΝ»	82
ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΣ ΣΤΟΝ ΝΕΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ «ΠΑΡΘΕΝΩΝ».	84
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ.....	87
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ 1 ^Η ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ.....	88
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ 1 ^{ΗΣ} ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΙΚΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ.....	90
ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ 1 ^Η ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ	96
ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ 2 ^{ΗΣ} ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΙΚΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ.....	98
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	112
ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ	117

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Είχαν περάσει λίγοι μήνες από την κυκλοφορία του πρώτου βιβλίου μου, που έχει τίτλο «Η Ερμηνεία του Κατά Ιωάννη Ευαγγελίου»¹, και μερικά παλαιά μέλη του Ροδοσταυρικού Τάγματος AMORC με πλησίασαν για να μου ζητήσουν να κάνω κάτι ανάλογο και για το Τάγμα αυτό. Μας είχαν συνδέσει πολλά κατά τη διάρκεια της μαθητείας μας σε αυτό και θεωρήσαμε ότι ήταν μια καλή ευκαιρία επανασύνδεσης. Υπήρξε η σκέψη λοιπόν της συγκέντρωσης και έκδοσης κάποιων ομιλιών που είχα κάνει τότε, είτε ως Διδάσκαλος της Στοάς των Αθηνών, είτε αργότερα ως Τοποτηρητής της Μεγάλης Στοάς της Ελληνικής Δικαιοδοσίας².

Στο Ροδοσταυρικό Τάγμα AMORC η Διδασκαλία που παραδίδεται στα μέλη είναι συγκεκριμένη και έχει την μορφή μικρών μονογραφιών, τις οποίες μελετούν κατ' ιδίαν, στο Sanctum³ του σπιτιού τους. Συμπλήρωμα στην μελέτη αυτή είναι οι διάφορες ομιλίες που έχουν συγγραφεί από το Τμήμα Διδασκαλίας της Υπάτης Μεγάλης Στοάς⁴ και οι οποίες αναγιγνώσκονται από τον εκάστοτε Διδάσκαλο κατά τη διάρκεια των Συγκλήσεων των Στοών. Η εκφώνηση κάποιας ομιλίας πέραν των αναφερόμενων ήταν μια ιδιαίτερη τιμητική διάκριση την οποία

¹ Κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Ασημάκη.

² Το Ροδοσταυρικό Τάγμα AMORC διοικείται από Δικαιοδοσίες με βάση τη Γλώσσα ομιλίας του μέλους (Αγγλικά, Γαλλικά, Ελληνικά, Ιταλικά κ.λπ.). Ανώτατο όργανο διοίκησης κάθε Δικαιοδοσίας είναι η Μεγάλη Στοά με επικεφαλής τον Μεγάλο Διδάσκαλο και το Συμβούλιο της Μεγάλης Στοάς.

³ Sanctum. Χώρος μελέτης, διαλογισμού και απομόνωσης στην οικία του μέλους, κατάλληλα διαμορφωμένος και διακοσμημένος.

⁴ Υπάτη Μεγάλη Στοά. Το ανώτατο διοικητικό όργανο του Ροδοσταυρικού Τάγματος AMORC, υπεύθυνο για τη λειτουργία της οργάνωσης σε παγκόσμιο επίπεδο. Μέχρι πρόσφατα (2000) αποτελείτο από τον Imperator του Τάγματος και το σύνολο των Μεγάλων Διδασκάλων των διάφορων Δικαιοδοσιών.

μόνο οι Διδάσκαλοι των Στοών, οι Μεγάλοι Αξιωματικοί και μερικά επιλεγμένα υψηλόβαθμα μέλη είχαν. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο είχαν εκφωνηθεί αυτές οι ομιλίες.

Αν και στην αρχή δεν μπορούσα να καταλάβω τη χρησιμότητα μιας τέτοιας προσπάθειας, στη συνέχεια δέχθηκα για τον εξής λόγο. Η συγγραφή και έκδοση της «Ερμηνείας του Κατά Ιωάννη Ευαγγελίου» ήρθε να κλείσει τον κύκλο μαθητείας μου στο Παραδοσιακό Μαρτινιστικό Τάγμα⁵. Για την ερμηνεία του συμβολισμού που συναντά κανείς στο κείμενο του Ιωάννη χρησιμοποίησα, σαν βάση, τη Διδασκαλία του Γάλλου φιλοσόφου και εσωτεριστή Louis Claude de Saint Martin, ιδρυτή της κίνησης που αργότερα ονομάστηκε Μαρτινισμός. Είναι τρόπος τινά, για μένα, η κορύφωση αυτής της μαθητείας.

Τώρα μου παρουσιάζεται μια ευκαιρία να ολοκληρώσω τη μαθητεία μου στο Ροδοσταυρικό Τάγμα AMORC με κάτι ανάλογο. Τα γεγονότα που με οδήγησαν στην απομάκρυνσή μου από το Τάγμα αυτό και η πορεία που ακολούθησα στη συνέχεια με κάνουν να πιστεύω ότι η σχέση μου με τη Διδασκαλία αυτή έχει ολοκληρωθεί. Μια τέτοια έκδοση θα ήταν ό,τι καλύτερο για να επισφραγίσει αυτή τη στιγμή. Έτσι το αποφάσισα. Συγκέντρωσα το υλικό και με τη βοήθειά τους το έχετε στα χέρια σας.

Για μένα η μαθητεία στο Τάγμα αυτό ήταν μια πολύ μεγάλη εμπειρία. Κράτησε 20 περίπου χρόνια και μου έδωσε την δυνατότητα τόσο να ταξινομήσω τις γνώσεις μου σχετικά με τις εσωτερικές και φιλοσοφικές προσεγγίσεις, Νόμους και Αρχές, όσο και να διαμορφώσω το χαρακτήρα και τον τρόπο ζωής μου με τέτοιο τρόπο, ώστε να γίνω καλύτερος άνθρωπος, χρήσιμος στον Εαυτό μου και την κοινωνία. Επιπρόσθετα μου έδωσε τη δυνατότητα της Υπηρεσίας και της Προσφοράς, σαν αντιστάθμισμα αυτών που έλαβα.

⁵ Παραδοσιακό Μαρτινιστικό Τάγμα (Π. Μ. Τ.) Εσωτερική και μυστικιστική οργάνωση που ιδρύθηκε το 1931 από τους Augustin Chaboseau, Victor – Emile Michelet και Lucien Chamuel. Σαν βάση της διδασκαλίας έχει τα έργα του Louis Claude de Saint Martin και του Parus. Για περισσότερες πληροφορίες δες «Η Ερμηνεία του Κατά Ιωάννη Ευαγγελίου» (2006) Εκδόσεις Ασημάκη.

Τώρα πλέον έχει ολοκληρωθεί η σχέση αυτή. Νέοι δρόμοι έχουν ανοιχθεί σε μένα. Η προσπάθεια γνώσης και επικοινωνίας με τον Εσώτερο Εαυτό⁶ συνεχίζεται και ελπίζω κάποτε να καρποφορήσει. Με πολλή Αγάπη όμως θα θυμάμαι πάντα τις στιγμές που πέρασα εκεί μαζί με τους υπόλοιπους Fratres⁷ και Sorores⁸.

Κηφισιά, Δεκέμβριος 2006

⁶ Εσώτερος Εαυτός. Άλλη έκφραση για τη φωνή της Συνειδήσης. Ο εσωτερικός Σπινθήρας που υπάρχει σε κάθε μέλος της Δημιουργίας. Αρχέγονη αρχή, με την οποία κάθε αναζητητής και μαθητής της Ατραπού ποθεί να επικοινωνήσει και να καθοδηγηθεί. Για τους Ροδόσταυρους είναι η πνευματική συνειδητότητα μέσα στο φυσικό σώμα, η οποία αποτελεί την πραγματική ύπαρξη του ανθρώπου.

⁷ Frater. Τίτλος προσφώνησης άρρενος μέλους στο Ροδοσταυρικό Τάγμα AMORC

⁸ Soror. Τίτλος προσφώνησης ενός θήλειος μέλους στο Ροδοσταυρικό Τάγμα AMORC

ΕΧΕΙ Ή ΕΙΝΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΩΜΑ;¹

Η επιστήμη της ψυχολογίας θεωρεί ότι ο άνθρωπος απέκτησε συνείδηση όταν διατύπωσε το πρώτο υπαρξιακό του ερώτημα. Είναι δεδομένο ότι τα βασικότερα και κυριότερα υπαρξιακά ερωτήματα που έχει μέχρι τώρα διατυπώσει ο σκεπτόμενος άνθρωπος είναι τρία. Ποιος είμαι; Από πού έρχομαι; Πού πάω;

Οι απαντήσεις που δίδει ο άνθρωπος σε αυτά τα ερωτήματα είναι ποικίλες και έχουν άμεση σχέση με την πολιτική, θρησκευτική ή φιλοσοφική άποψη που έχει. Από την βασική αυτή τριάδα υπαρξιακών ερωτημάτων πηγάζει ένα άλλο φιλοσοφικό ερώτημα το οποίο σαν βάση έχει ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά του ανθρώπου. Το σώμα του.

Έχει ή είναι ο άνθρωπος σώμα;

Αναλύοντας αυτό το ερώτημα, το ζήτημα που τίθεται είναι αν ο άνθρωπος αποτελείται ΜΟΝΟ από σώμα, δηλαδή είναι σώμα, ή και από κάτι άλλο και κατά συνέπεια έχει σώμα. Αυτό είναι το πρώτο και κεφαλαιώδες ερώτημα της ανθρωπολογίας και αφορά τη σχέση του σώματος, του υλικού αυτού χαρακτηριστικού του ανθρώπου, με την ψυχή, το άυλο ή το άλλο κομμάτι της ανθρώπινης ύπαρξης.

Αυτό το ερώτημα θα προσπαθήσει να διερευνήσει αυτό το άρθρο και να δημιουργήσει ερεθίσματα στον κάθε αναγνώστη του ώστε να μπορέσει να δώσει τις δικές του απαντήσεις. Τη μεθοδολογία που θα

¹ Το κείμενο αυτό προοριζόταν αρχικά για άρθρο στην περιοδική έκδοση του Ροδοσταυρικού Τάγματος ΑΜΟΡC «Ροδοσταυρικά Ανάλεκτα». Εκφωνήθηκε όμως σε ανοικτή εκδήλωση που έγινε στην Έδρα της Οργάνωσης στην Αθήνα στις 6 Μαρτίου 1999 και είχε διοργανωθεί από τη Στοά των Αθηνών «Παρθενών».

χρησιμοποιήσουμε θα τη δανεισθούμε από τον Max Scheler² ο οποίος στο έργο του «Η Θέση του Ανθρώπου Στον Κόσμο» μας λέει:

«Αν ρωτήσουμε έναν πεπαιδευμένο Ευρωπαίο τι εννοεί με τη λέξη «άνθρωπος», σχεδόν πάντοτε αρχίζουν να αντιπαρατάσσονται μέσα του τρία συστήματα ιδεών απολύτως ασυμβίβαστα μεταξύ τους. Είναι κατά πρώτο το διανοητικό σύμπαν της Ιουδαιοχριστιανικής παράδοσης... κατά δεύτερο είναι το σύμπαν της Ελληνικής αρχαιότητας... κατά τρίτον είναι το διανοητικό σύμπαν της σύγχρονης επιστήμης της φύσης και της γενετικής ψυχολογίας...».

Στο άρθρο αυτό θα αντικαταστήσουμε το τρίτο διανοητικό σύμπαν της επιστήμης με την «επιστήμη των επιστημών», την εσωτερική μυστικιστική και αποκρυφιστική άποψη, η οποία κυρίως για μας τους Ροδόσταυρους εκφράζεται μέσα από τις διδασκαλίες του Ροδοσταυρικού Τάγματος A.M.O.R.C.

Ξεκινώντας λοιπόν την ανάλυση του ερωτήματος με βάση την Ιουδαιοχριστιανική άποψη, μπορούμε να πούμε ότι η αρχική θεώρηση ήταν ότι ο άνθρωπος ΕΙΝΑΙ σώμα. Στον Ιουδαϊσμό το σώμα κατέχει ιδιόζουσα θέση. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο εβραϊσμός αναφέρεται ως «ποιπτικός υλισμός» ή «σαρκικός ιδεαλισμός».

Για τον Εβραίο ο άνθρωπος είναι σώμα. Ο Tesmontant, μας λέγει ο Μάριος Μπέγζος³ στο βιβλίο του «Φαινομενολογία της Θρησκείας»(1995), στο έργο του «Η θεολογία της Παλαιάς Διαθήκης» αναφέρει χαρακτηριστικά ότι «Ο Εβραίος έχει το αίσθημα του σαρκικού, διότι διέβλεπε σε αυτό τον πνευματικό χυμό του». Χαρακτηριστικό σημείο της Ιουδαϊκής αυτής αντίληψης είναι το ότι το σώμα προηγείται της ψυχής κατά τη Δημιουργία του Ανθρώπου. Στο 2^ο κεφάλαιο του βιβλίου της Γενέσεως ο Θεός πρώτα έπλασε τον άνθρωπο ως σώμα και στη

² Scheler M. Γερμανός Φιλόσοφος. Γεννήθηκε το 1874 στο Μόναχο όπου σπούδασε Ιατρική. Ακολούθησαν σπουδές στο Βερολίνο στην Φιλοσοφία και την Κοινωνιολογία, για να ολοκληρωθούν στην Ιένα κοντά στον ιδεαλιστή φιλόσοφο R. Eucken. Πέθανε αιφνίδια το 1928 στην Φρανκφούρτη.

³ Μπέγζος Μ. Σύγχρονος Έλληνας Θεολόγος καθηγητής της Φιλοσοφίας της Θρησκείας στο Πανεπιστήμιο των Αθηνών, συγγραφέας πολλών σχετικών βιβλίων και άρθρων.

συνέχεια ενεφύσπησε σε αυτόν «πνοή ζώσα».⁴

Σαν αποτέλεσμα αυτού και ο Χριστιανισμός κατ' αρχάς είχε την άποψη ότι ο άνθρωπος είναι σώμα και για το λόγο αυτόν έδωσε προτεραιότητα σε αυτό. Ψυχή και σώμα για αυτόν είναι δύο διαφορετικά στοιχεία του ανθρώπου, τα οποία δεν είναι αντίθετα. Απλά είναι δύο διαφορετικές όψεις του όντος άνθρωπος

Με την πάροδο του χρόνου ο Χριστιανισμός υιοθετεί μια πιο προχωρημένη άποψη για τη σχέση της ψυχής με το σώμα. Χωρίς να αποποιείται ουσιαστικά τα πρωτεία του σώματος παρουσιάζει τον ελληνικό φιλοσοφικό όρο «συναμφότερον».

Ο Γρηγόριος Παλαμάς⁵ ορίζει αυτήν την ψυχοσωματική ενότητα του ανθρώπου ως εξής «...μή ἂν ψυχὴν μόνην, μήτε σῶμα μόνον λέγεσθαι ἄνθρωπος, ἀλλὰ τό συναμφότερον». Την άποψη αυτή υποστηρίζει ήδη από τον 4^{ον} μ.Χ. αιώνα και ο Γρηγόριος Νύσσης,⁶ λέγοντας «...μήτε ψυχὴν πρό του σώματος, μήτε χωρίς ψυχὴ τό σῶμα, ἀλλά ἀμφοτέρων ἀρχήν ».

Παρ' όλα αυτά η προτεραιότητα του σώματος έναντι της ψυχής παραμένει και αποτελεί το πρωτεύον χαρακτηριστικό και στη βυζαντινή ανθρωπολογία. Χαρακτηριστικά στο έργο του «Δημιουργία και Απολύτρωση» ο Φλορόφσκι⁷ αναφέρει «Χωρίς σώμα δεν υπάρχει άνθρωπος.

⁴ «Καί ἔπλασεν Κύριος ὁ Θεός τόν ἄνθρωπο ἀπό χώματος ἐκ τῆς γῆς καί ἐνεφύσησεν εἰς τούς μυκτῆρας αὐτοῦ πνοήν ζωῆς καί ἔγεινεν εἰς ψυχὴν ζῶσαν.» Γένεσις Κεφ. Β 7

⁵ Γρηγόριος Παλαμάς. Βυζαντινός θεολόγος και συγγραφέας. Ἐζησε το πρώτο μισό του 14^{ου} αιώνα. Υπήρξε πολέμιος των λατινιζόντων της εποχής με κυρίαρχους εκφραστής τον Νικηφόρο Γρηγορά και τον Βαρλαάμ. Διορίστηκε επίσκοπος Θεσσαλονίκης το 1359 αλλά δεν έγινε δεκτός από τους πολίτες της πόλης. Υπήρξε σημαντική η επίδρασή του στη βυζαντινή θεολογία.

⁶ Γρηγόριος Νύσσης. Επίσκοπος και εκκλησιαστικός συγγραφέας νεώτερος αδελφός του Μεγάλου Βασιλείου. Γεννήθηκε το 335 περίπου στη Νεοκαισάρεια του Πόντου. Διορίστηκε από τον αδελφό του επίσκοπος Νύσσης το 371, για να καθαιρεθεί λίγο αργότερα και να επανέλθει το 380. Πιθανότατα πέθανε το 394 στην Κωνσταντινούπολη.

⁷ π. Γεώργιος Φλορόφσκι. Θεολόγος του 20ου Αιώνα, ρωσικής καταγωγής. Πολυγραφώτατος και ιδιαίτερης μόρφωσης. Υπήρξε επίσκοπος Ερζεγοβίνης και καθηγητής στη Θεολογική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ούτε μόνο με σώμα υφίσταται άνθρωπος. Η ασώματος ψυχή είναι φάντασμα και το άψυχο σώμα πώμα». Επομένως η ύπαρξη σώματος γίνεται συνώνυμη της ανθρώπινης οντότητας.

Το σώμα πιστεύεται ότι είναι ουδέτερο της αμαρτίας. Δεκτικό στο καλό και το κακό ταυτόχρονα. Όπως και το πνεύμα. Ο απόστολος Παύλος στην α΄ προς Κορινθίους επιστολή αναφέρει «... ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματος ἐστίν»⁸.

Αξίζει να επισημάνουμε ότι τα μυστήρια της ορθόδοξης παράδοσης αφορούν κυρίως στο σώμα και όχι στο πνεύμα ή στην ψυχή. Έχουμε λοιπόν το Βάπτισμα το οποίο εξαγνίζει το σώμα του νέου Χριστιανού από το Προπατορικό Αμάρτημα, το Ευχέλαιο και το Χρίσμα, τα οποία προσδίδουν στο σώμα την ασπίδα που χρειάζεται για τη διατήρηση της καλής υγείας, το Γάμο ο οποίος εξαγνίζει την αναπαραγωγή. Το ίδιο το σώμα απαλλάσσεται από τις αμαρτίες με τη Θεία Εξομολόγηση και τη Θεία Ευχαριστία. Τέλος η ανάληψη ιδιαίτερων ιερατικών διοικητικών καθηκόντων δηλώνεται με το μυστήριο της Χειροτονίας.

Αυτή η ιδιαίτερη αξία που δίδει ο Ιουδαιοχριστιανισμός στο σώμα εξηγεί και την άποψη περί αναστάσεως των νεκρών και της ανάγκης ταφής του σώματος και όχι της καύσης. Η ανάσταση εντοπίζεται στο σώμα και όχι στην ψυχή, όπως ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος⁹ αναφέρει «...εἰ γάρ μὴ ἀναστᾶται σῶμα οὐκ ἀνίσταται ἄνθρωπος» για να τονίσει ο Ιωάννης ο Δαμασκηνός¹⁰ «'Ἀνάστασιν δὲ λέγοντες, σωμάτων φαμέν ἀνάστασιν» και συνεχίζει «εἰ γάρ θάνατον ὀρίζονται χωρισμόν ψυχῆς ἀπό σώ-

⁸ Α΄ προς Κορινθίους επιστολή κεφ. 6 στ. 19

⁹ Ιωάννης Χρυσόστομος. Επίσκοπος Κωνσταντινούπολης και μεγάλος ρήτορας. Γεννήθηκε το 344 ή το 347 στην Αντιόχεια. Εκπαιδεύτηκε από τον φιλόσοφο Ανδραγάθιο και τον σοφιστή Λιβάνιο. Διακρίθηκε σαν ρήτορας σε δικαστήρια αρχικά και αργότερα σαν ερμηνευτής των Γραφών και διδάσκαλος. Στις 26 Φεβρουαρίου 398 τοποθετήθηκε επίσκοπος Κωνσταντινούπολης. Εξορίστηκε το 404 στην Κουκουσόν της Καππαδοκίας και στην συνέχεια στο μεθοριακό φρούριο Πιτυούντα στον Εύξεινο, όπου και πέθανε το 407.

¹⁰ Ιωάννης Δαμασκηνός ο επονομαζόμενος Χρυσορρός. Πατέρας και θεμελιωτής της μεσαιωνικής εκκλησιαστικής φιλοσοφίας. Γεννήθηκε στην Δαμασκό στα τέλη του 7^{ου} αιώνα και πέθανε πριν το 754. Εκπαιδεύτηκε από τον μοναχό Κοσμά τον Ιεροσολυμίτη για να γίνει και αυτός μοναχός στη μονή του Αγίου Σάββα στην Ιερουσαλήμ.

ματος, ανάστασις ἐστὶ πάντων συνάρφεια πάλιν ψυχῆς τε καὶ σώματος...».¹¹

Από τα παραπάνω προκύπτουν ότι δε νοείται ανάσταση νεκρών χωρίς την ανάσταση των σωμάτων. Για το λόγο αυτόν καθίσταται αναγκαία η φύλαξη και προστασία των οστών, καθώς και η διαιώνιση του ονόματος διά των μνημόσυνων. Το σώμα και το όνομα είναι τα δύο κύρια σημεία της ατομικής ανθρώπινης ταυτότητας. Η διάσωση της μνήμης πραγματοποιείται με τη διάσωση των δύο αυτών στοιχείων. Το σώμα ως πτώμα με τα ταφικά έθιμα και το όνομα με την τέλεση μνημόσυνων.

Στο σημείο αυτό περνάμε στην αρχαιοελληνική προσέγγιση η οποία είναι διαμετρικά αντίθετη, θέτοντας την προτεραιότητα της ύπαρξης στην ψυχή. Στην αρχαιοελληνική σκέψη ο άνθρωπος ΕΧΕΙ σώμα. Το ότι ο άνθρωπος έχει σώμα υπονοεί ότι δεν είναι το σώμα του. Μπορεί δηλαδή να υπάρξει και χωρίς αυτό. Το σώμα είναι κάτι το δευτερεύον. Προηγείται το άλλο μισό της ύπαρξης. Το πνεύμα, η ψυχή. Η προτεραιότητα της ψυχής έναντι του σώματος δηλώνει τον δυϊσμό του ανθρώπου και έτσι μπορεί να υπάρξει και διάσπαση, διάσπαση ψυχής και σώματος.

Κύριος φορέας αυτής της φιλοσοφικής άποψης είναι ο Ορφισμός, με τα μυστήριά του, ο Πλάτωνας και οι νεοπλατωνικοί φιλόσοφοι με τις σχολές τους. Παραθέτουμε ορισμένα αποσπάσματα από τους διάλογους του Πλάτωνα.

Στον διάλογο «Αλκιβιάδης» η πλατωνική απάντηση για το τι είναι ο άνθρωπος είναι σαφής. «*Ἡ ψυχὴ ἔστιν ἄνθρωπος*». Για το τι είναι σώμα η πλατωνική άποψη διατυπώνεται στον Κρατύλο με τον όρο «δεσμωτήριο», στον δε Γοργία ως «τάφος», δηλώνοντας χαρακτηριστικά «...*καὶ τὸ μὲν σῶμα σώμα ἐστὶν ἡμῖν σῆμα...*». Άλλους χαρακτηρισμούς της πλατωνικής φιλοσοφίας για το σώμα συναντάμε τόσο στον Φαίδωνα, όπου αναφέρεται ως «φρουρά», δηλαδή φυλακή, όσο και στον Τίμαιο όπου χαρακτηρίζεται ως «όχημα».

¹¹ Για περισσότερες και πληρέστερες αναφορές δεσ Μάριος Μπέγζος «*Η Φαινομενολογία της Θρησκείας*» (1995) εκδ. Ελληνικά Γράμματα.

Στην αρχαιοελληνική πλατωνική φιλολογία το σώμα είναι συνυπαίτιο για την ύπαρξη του κακού στον κόσμο. Στον Τίμαιο αναφέρεται «...κακός μὲν γὰρ ἐκὼν οὐδεὶς, διὰ δὲ πονηρὰν ἔξιν τινὰ τοῦ σώματος καὶ ἀπαίδευτον τροφήν ὁ κακός γίνεται κακός, πάν τι δε ταῦτα ἐχθρά καὶ ἀκόντι προσγίγνεται».

Μια δε ακόμη χαρακτηριστική αντιμετώπιση του σώματος ως φορέα του κακού είναι και αυτή του νεοπλατωνικού φιλοσόφου Πλωτίνου¹². Όπως πληροφορούμαστε μέσω του βιογράφου του Πορφύριου, ντρεπόταν για το ότι ζούσε μέσα στο σώμα του και για το λόγο αυτόν απέφευγε να αυτοβιογραφηθεί και να αναφερθεί στην καταγωγή του.

Αποτέλεσμα αυτής της σκέψης ήταν και η υιοθέτηση της άποψης ότι η ζωή συνεχίζεται και μετά το θάνατο. Αυτή η θρησκευοφιλοσοφική δοξασία ονομάζεται «αθανασία της ψυχής». Κατά την άποψη αυτή η ψυχή φυλακίζεται κατά τη γέννηση στο σώμα και αποκόπεται από την ζωή της στην αιωνιότητα. Η αποκοπή αυτή είναι παροδική και σταματά με τον θάνατο. Ο θάνατος είναι ο αποχωρισμός της ψυχής από το σώμα, η οποία έτσι απελευθερώνεται από τον εγκλωβισμό της στο κατώτερο φθαρτό υλικό περιβάλλον.

Στον πλατωνικό διάλογο Τίμαιος αναφέρεται ότι ο θάνατος πρέπει να γίνεται δεκτός με ευχαρίστηση (ηδονή) παρά με λύπη. Στον ίδιο διάλογο δηλώνεται ότι η αθανασία αφορά την ψυχή μόνο και όχι το φθαρτό «όχημα», δηλαδή το σώμα.

Ο Αριστοτέλης συνεχίζει την πλατωνική παράδοση με ορισμένες όμως τροποποιήσεις. Υιοθετεί την άποψη της αθανασίας της ψυχής, θεωρώντας μάλιστα ότι υπάρχει μια αρχέγονη τάση της ψυχής για μεταθανάτια επιβίωση. Προσθέτει όμως ότι η αθανασία δεν αφορά τον άνθρωπο σαν άτομο, αλλά το ανθρώπινο γένος συνολικά.

¹² Πλωτίνος, Νεοπλατωνικός Φιλόσοφος. Γεννήθηκε στη Λυκόπολη της Αιγύπτου το 204 μ. Χ. Υπήρξε μαθητής του Αμμωνος Σακά. Σπούδασε Περσική και Ινδική φιλοσοφία στις χώρες αυτές και δίδαξε στην Αντιόχεια και τη Ρώμη. Θεωρείται ο μεγαλύτερος νεοπλατωνικός φιλόσοφος και τιμήθηκε από τον Αυτοκράτορα ως προφήτης και θαυματοποιός. Ο Πλωτίνος ανέμιξε την πλατωνική φιλοσοφία με πολλά μυστικιστικά στοιχεία. Πέθανε το 269.

Και οι στωικοί¹³ φιλόσοφοι αποδέχονται την αθανασία της ψυχής προσθέτοντας την έννοια της «ψυχικής απάθειας». Με αυτήν εννοούν την άρνηση και την αποφυγή των παθών από τον άνθρωπο σαν μέσο για την επίτευξη της Αθανασίας. Τέλος οι επικούρειοι¹⁴ αποτελούν τη ριζικά αντίθετη υλιστική και αθεϊστική άποψη, τρόπον τινά, αρνούμενοι την αθανασία και δεχόμενοι τον ατομικισμό του Δημόκριτου.

Ολοκληρώνοντας αυτή τη φιλοσοφική περιήγηση για το θέμα της σχέσης του ανθρώπου με το σώμα του, θα περιγράψουμε τη μυστικιστική άποψη, όπως αυτή διατυπώνεται από το Ροδοσταυρικό Τάγμα A.M.O.R.C.

Και σε αυτήν την άποψη κυριαρχεί η έννοια του «συναμφότερου», χωρίς όμως να δίνεται ιδιαίτερη προτεραιότητα σε ένα από τα δύο στοιχεία του ανθρώπου. Οι Ροδόσταυροι θεωρούν ότι ο άνθρωπος είναι το αποτέλεσμα της ένωσης του υλικού φορέα (σώμα), με την έκφραση της άυλης και αθάνατης ουσίας, η οποία ονομάζεται «ψυχική προσωπικότητα».

Η ένωση αυτή πραγματοποιείται και δραστηριοποιείται με έναν συνδετικό κρίκο, ο οποίος είναι μια ενέργεια και ονομάζεται Ζωτική Ζωική Δύναμη¹⁵ (ZZΔ). Είναι άξια προσοχής και προβληματισμού η ονομασία που οι Ροδόσταυροι χρησιμοποιούν για να εκφράσουν αυτές τις έννοιες.

¹³ Στωικοί Φιλόσοφοι. Φιλόσοφοι της σχολής που ίδρυσε ο Ζήνων ο Κιτιεύς. Ήκμασε από τον 4^ο π. Χ. έως και τα μέσα του 3^{ου} μ. Χ. αιώνα. Το όνομά της οφείλεται στον τόπο συγκέντρωσης των μαθητών και οπαδών του Ζήωνα, τη Στοά. Κύριοι εκπρόσωποι, εκτός του Ζήωνα, είναι οι Κλεάνθης, Χρύσιππος, Παναίτιος, Ποσειδόνιος, Σενέκας, Επίκτιπος και Μάρκος Αυρήλιος.

¹⁴ Επικούρειοι Φιλόσοφοι. Φιλόσοφοι μαθητές του Επίκουρου, Αθηναίου φιλοσόφου από το δήμο του Γαργητιού. Ο Επίκουρος γεννήθηκε το 341 π. Χ. στη Σάμο και σε ηλικία δεκαοκτώ ετών ήρθε στην Αθήνα. Μελέτησε τη φιλοσοφία του Δημόκριτου. Σε ηλικία 38 ετών ίδρυσε δική του σχολή στον Κήπο. Πέθανε σε ηλικία 72 ετών το 270 π. Χ.

¹⁵ Ζωτική Ζωική Δύναμη. (ZZΔ). Είναι αυτή η μορφή ενέργειας η οποία κατά τους Ροδόσταυρους ζωτικοποιεί το ανθρώπινο σώμα τη στιγμή της γέννησης και το εγκαταλείπει τη στιγμή της μετάστασης. Δεν έχει καμία σχέση με την Πνευματική Ενέργεια (όπως αυτή ορίζεται στην υποσημείωση 18 στη σελίδα 50) η οποία δεσπόζει σε όλο το χώρο και παραμένει ενεργή στο ανθρώπινο σώμα και μετά την μετάσταση.

Οι Ροδόσταυροι πρεσβεύουν την άποψη της διαδοχικής ενσάρκωσης της ψυχικής προσωπικότητας μέσα σε υλικό φορέα (σώμα). Με τον τρόπο αυτό η ψυχική προσωπικότητα αποκτά τόσο την εμπειρία όσο και τη γνώση, ώστε να μπορέσει να περιέλθει στην κατάσταση που ονομάζεται επανένωση με την «Κοσμική Ψυχή¹⁶».

Τότε η ψυχική προσωπικότητα δεν έχει ανάγκη επανενσάρκωσης σε γήινο επίπεδο, αλλά προχωρεί σε νέες δραστηριότητες και εμπειρίες σε άλλον ή άλλους πλανήτες ή Κόσμους.

Συνοψίζοντας όλα τα παραπάνω οι Ροδόσταυροι θεωρούν ότι η ψυχή, ο Θεός Σπινθήρας είναι αθάνατος. Το ψυχικό σώμα, δηλαδή η ψυχική προσωπικότητα, μπορεί να είναι αθάνατο, ενώ το φυσικό σώμα είναι θνητό.

Ας εξετάσουμε όμως σταδιακά και ας ακολουθήσουμε το ταξίδι της ενσάρκωσης και της επιστροφής. Κατ' αρχάς ας δούμε τι γίνεται με τον πρώτο φορέα του ανθρώπου, το σώμα.

Σύμφωνα με τον Parus¹⁷ το φυσικό σώμα είναι το σύμβολο της γήινης ενσάρκωσης. Οι δε Μαρτινιστές¹⁸ θεωρούν ότι το σώμα είναι ο φορέας τριών αρχών και διαθέτει τρία κέντρα ένα, για κάθε αρχή.

Τα τρία αυτά κέντρα είναι:

1. Το κέντρο των ενστίκτων, που δεσπόζει στην κοιλιά,
2. Το κέντρο των συναισθημάτων, που δεσπόζει στο θώρακα,
3. Το κέντρο της νόησης και των πνευματικών αρχών, που δεσπόζει στο κεφάλι.

Το ανθρώπινο σώμα δημιουργείται απ' όλα τα φυσικά βασίλεια και συγκεκριμένα από τα ορυκτά, τα οποία συμβάλλουν στη δημιουρ-

¹⁶ Κοσμική Ψυχή. Το σύνολο των ψυχικών προσωπικοτήτων όλων των έμβιων όντων. Η κάθε ψυχική προσωπικότητα θεωρείται ως αντικειμενική εκδήλωση ενός αδιαχώριστου τμήματος αυτής της Κοσμικής ή Παγκόσμιας Ψυχής.

¹⁷ Parus. Ψευδώνυμο του Dr. Gerard Encausse. Γεννήθηκε το 1865 και πέθανε το 1916. Γιατρός στο επάγγελμα, ασχολήθηκε με τον μυστικισμό από νεαρή ηλικία. Θαυμαστής του Ελιφάς Λεβί, υπήρξε μια από τις μεγαλύτερες μορφές του εσωτερισμού στη Γαλλία. Έγραψε πάνω από 150 μελέτες και βιβλία.

¹⁸ Δες στον πρόλογο του βιβλίου.

γία των οστών και αντιστοιχούν στο στοιχείο γη, από το φυτικό, το οποίο δίνει τους μύες και τα βλαστικά όργανα και αντιστοιχεί στο στοιχείο του αέρα, και τέλος στο ζωικό, το οποίο δίδει τους νευρώνες και τα νεύρα συμπεριλαμβανομένης της νευρικής δύναμης και αντιστοιχεί στο στοιχείο της φωτιάς.

Άρα το ανθρώπινο σώμα έλκει την εξέλιξή του από την εξέλιξη και των υπόλοιπων βασιλείων. Μέσω δε της αποσύνθεσης τα φυσικά αυτά κύτταρα ξαναγυρίζουν στις αρχές και τα βασίλεια από τα οποία προήλθαν. Αυτά βέβαια ισχύουν ΜΟΝΟ στην περίπτωση της ταφής.

Σε αυτό το φυσικό περιβάλλον μία ψυχική προσωπικότητα εισέρχεται κατά τη στιγμή της γέννησης και συγκεκριμένα, σύμφωνα με τη Ροδοσταυρική άποψη, κατά τη στιγμή της πρώτης αναπνοής. Στο σημείο αυτό πραγματοποιείται η ενσάρκωση της ψυχικής προσωπικότητας.

Όπως ο φυσικός φορέας αλλάζει πεδίο συνειδητότητας μέσω της γέννησης, έτσι και η ψυχική προσωπικότητα συνειδητοποιεί ότι οφείλει να υποστεί νέες δοκιμασίες προκειμένου να εξελιχθεί. Για το λόγο αυτόν, ενσαρκώνεται στο φυσικό σώμα.

Η νέα αυτή ένωση της ψυχικής προσωπικότητας και του υλικού φορέα μάς δίνει την έννοια του ανθρώπου. Με την ένωση των δύο αυτών φορέων υφίσταται ο άνθρωπος. Άρα ο άνθρωπος είναι σώμα και ψυχική προσωπικότητα.

Ο άνθρωπος, με τις δοκιμασίες και τις πράξεις του κατά την ενσάρκωση, εξελίσσει τόσο την ψυχική προσωπικότητα όσο και τον φυσικό φορέα. Για να έχει κάποιο άτομο εμπειρία ενδιάμεσων ή ανώτερων καταστάσεων συνειδησης, πρέπει να έχει το κατάλληλο φυσικό σώμα για την εμπίωση αυτών των καταστάσεων.

Ο Ραpus στο βιβλίο του «Μετενσάρκωση» (1990) τονίζει ότι η ψυχική προσωπικότητα πληρώνει τα λάθη που διέπραξε σε μια προηγούμενη ενσάρκωσή της και ταυτόχρονα προετοιμάζει την επόμενη ενσάρκωση. Η σημερινή ενσάρκωση του καθενός μας είναι το συνολικό αποτέλεσμα όλων των προηγούμενων ενσαρκώσεών μας. Δε χρειάζεται να ξέρουμε πόσο καλοί οι κακοί ήμασταν στο παρελθόν για να γίνουμε καλύτεροι. Αρκεί να θέλουμε να γίνουμε καλύτεροι.

Το μυστικό της δημιουργίας καλύτερης μελλοντικής ζωής έγκειται στη δημιουργία καλύτερης παρούσας ζωής. Συχνά οι αντιξοότητες της ζωής είναι η θυσία που πρέπει να κάνουμε για να φέρουμε Φως, Αγάπη και Κατανόηση στο περιβάλλον μας.

Με το θάνατο του υλικού σώματος η ψυχική προσωπικότητα περνά σε ένα ανώτερο επίπεδο. Αντίθετα με ό,τι συμβαίνει στη γέννηση, όπου η ψυχική προσωπικότητα περνά από ένα ανώτερο σε ένα κατώτερο επίπεδο.

Κατά τη στιγμή του θανάτου ο συνδεδεικός κρίκος μεταξύ της ψυχικής προσωπικότητας και του φυσικού σώματος, η Ζωτική Ζωική Δύναμη, εγκαταλείπει τον άνθρωπο. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα το διαχωρισμό των φορέων. Ο φυσικός φορέας επανέρχεται στα στοιχεία που τον αποτελούν, ενώ η ψυχική προσωπικότητα μέσω συγκεκριμένων διαδικασιών επανενώνεται με την Παγκόσμια Ψυχή, το σύνολο των Ψυχικών Προσωπικοτήτων.

Ο Πορφύριος¹⁹ στο «Σπύλαιο των Νυμφών» αναφέρει ότι οι αρχαίοι Αιγύπτιοι θεωρούσαν ότι ο ουρανός έχει δύο θύρες. Η μία βρισκόταν στον Τροπικό του Καρκίνου και ονομάζοταν «Θύρα του Ανθρώπου» και η άλλη η «Θύρα των Θεών», η οποία βρισκόταν στον Τροπικό του Αιγόκερω.

Μεταξύ δύο διαδοχικών ενσαρκώσεων, κατά τη Ροδοσταυρική Διδασκαλία, η ψυχική προσωπικότητα απολαμβάνει την κατάσταση ευδαιμονίας, που αντιστοιχεί στο ιδανικό που δημιούργησε κατά τη διάρκεια της τελευταίας ενσάρκωσης. Εκεί αναπολεί την προηγούμενη και ετοιμάζεται για την επόμενη ενσάρκωση.

Ένα από τα βασικά ερωτήματα που προκύπτουν είναι το ερώτημα γιατί δεν ενσαρκωνόμαστε στο ίδιο φυσικό σώμα. Για να απαντήσουμε σε αυτήν την ερώτηση, πρέπει να λάβουμε υπόψη μας μια βασική βιολογική πραγματικότητα. Αυτή είναι η συνεχής αλλαγή των κυττάρων

¹⁹ Πορφύριος, Έλληνας φιλόσοφος από την Τύρο. Γεννήθηκε το 232 ή το 233 μ. Χ. και πέθανε το 304 μ. Χ. Μαθητής του Πλωτίνου έζησε στη Ρώμη και τη Σικελία. Άξια λόγου είναι τα δέκα πέντε βιβλία που έγραψε κατά των Χριστιανών Πατέρων.

του ανθρώπινου σώματος.

Είναι επιστημονικά παραδεκτό ότι ολόκληρο το σώμα μας αλλάζει και αντικαθιστά ριζικά όλα τα κύτταρά του σε διάστημα επτά ετών. Άρα το σώμα με το οποίο θα πεθάνουμε είναι εντελώς άλλο από το σώμα με το οποίο γεννηθήκαμε. Για το λόγο αυτόν λοιπόν είναι φυσικό και η επόμενη ενσάρκωση σε φυσικό σώμα να είναι σε ένα διαφορετικό σώμα.

Οι Ροδόσταυροι θεωρούν ότι η τέλεια περίοδος ενσάρκωσης²⁰ είναι 144 χρόνια και ότι η επίγνωση του Εαυτού, της ψυχικής προσωπικότητας και του φυσικού σώματος, μετά τη μετάσταση, αν αυτό είναι ποτέ δυνατόν να υπάρχει, πρέπει να είναι διαφορετική από οποιαδήποτε γήινη εμπειρία.

Συνοψίζοντας όλα τα παραπάνω, παραθέτουμε τον ακόλουθο πίνακα, για να υπάρχει και μια συγκριτική οπτική εικόνα της ανάλυσης:

ΙΟΥΔΑΙΟ-ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ	ΜΥΣΤΙΚΙΣΜΟΣ - ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΙΚΗ ΑΠΟΨΗ	ΑΡΧΑΙΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΚΕΨΗ
Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΩΜΑ ΚΑΙ ΨΥΧΗ	Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΨΥΧΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΣΩΜΑ	Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΧΕΙ ΨΥΧΗ ΚΑΙ ΣΩΜΑ
ΤΟ ΣΩΜΑ ΥΠΕΡΕΧΕΙ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ	ΨΥΧΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΣΩΜΑ ΕΙΝΑΙ ΙΣΑΕΙΑ	Η ΨΥΧΗ ΥΠΕΡΕΧΕΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ
Η ΨΥΧΗ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΘΑΝΑΤΗ ΕΚ ΠΡΟΑΙΡΕΣΕΩΣ	Η ΨΥΧΗ ΕΙΝΑΙ ΑΘΑΝΑΤΗ. Η ΨΥΧΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΘΑΝΑΤΗ	Η ΨΥΧΗ ΕΙΝΑΙ ΑΘΑΝΑΤΗ ΕΚ ΦΥΣΕΩΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΗ	ΜΕΤΕΝΣΑΡΚΩΣΗ	ΑΘΑΝΑΣΙΑ

²⁰ Μια πλήρης περίοδος ενσάρκωσης θεωρείται ο χρόνος μεταξύ δύο διαδοχικών γεννήσεων.

Δεν είναι στις προθέσεις μου να είμαι εγώ αυτός ο οποίος θα μπορέσει με απλά και περιεκτικά λόγια να δώσει μια μοναδική και τελεσίδικη απάντηση στο βασικό αυτό φιλοσοφικό και όχι μόνο ερώτημα για τη σχέση του σώματος στην οντότητα «Άνθρωπος». Όλα αυτά τα στοιχεία είναι για μένα και ελπίζω και για σας, σημεία έναρξης διαλογισμών, ώστε ο καθένας να αποκτήσει τη δική του αντιληπτότητα για αυτό το θέμα και για τις προεκτάσεις του, οι οποίες είναι πολλές.

Σε αυτό το άρθρο δεν είναι δυνατόν, λόγω του χώρου, να επεκταθούμε σε όλα τα θέματα και να δώσουμε έστω και επιγραμματικά απαντήσεις. Για μένα η παρουσίαση μαζί με άλλους *Fratres* και *Sorores* στην αίθουσα του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου της Αθήνας του σεμιναρίου «Μετενσάρκωση η Ζωή μετά τη Ζωή» για λογαριασμό της Στοάς των Αθηνών ήταν η σπίθα για την παραπάνω έρευνα. Ελπίζω το άρθρο αυτό να είναι η αρχή για τη δική σας.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ¹

Απόψε θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας μερικές σκέψεις μου, οι οποίες αφορούν στα ευαγγελικά κείμενα. Πολλοί από σας, ακούγοντας αυτές τις λέξεις θα ήθελαν να με ρωτήσουν «Γιατί να ασχοληθούμε με τα κείμενα αυτά;»

Αγαπητοί φίλοι, πιστεύω ότι ο τόπος και ο χρόνος γέννησης κάθε ανθρώπου δεν είναι ένα τυχαίο γεγονός. Σας μαθητής της Ατραπού δεν πιστεύω ότι υπάρχουν τυχαία πράγματα και συμπτώσεις στη ζωή μας. Πίσω από κάθε «ανεξήγητο» γεγονός υπάρχει κάποιος νόμος, τον οποίο αγνοούμε. Για αυτό το λόγο θεωρώ ότι το γεγονός της γέννησής μου στην Ελλάδα σηματοδοτεί κάτι το ιδιαίτερο για μένα.

Στη χώρα αυτή δύο ιδεολογίες, δύο τρόποι ζωής - και εγώ δεν ξέρω πώς είναι σωστό να αναφερθώ σε αυτές ακριβώς - κυριαρχούν εδώ και 2000 χρόνια περίπου. Αυτές οι προσεγγίσεις προσπαθούν να αντισταθούν σε κάθε τι το νέο, το καινούργιο, το ξενόφερτο. Τις προσεγγίσεις αυτές μπορούμε να τις ονομάσουμε «Αρχαίο Ελληνικό Πνεύμα» - και ό,τι ο όρος αυτός μπορεί να περικλείει - και η «Ορθόδοξη Ανατολική Χριστιανική Δοξασία» με ό,τι επίσης μπορεί να συμπεριλάβει αυτός ο όρος.

Θεωρώ λοιπόν ότι το γεγονός της γέννησής μου σε αυτόν τον τόπο μου δημιουργεί αυτόματα μια υποχρέωση. Να γνωρίσω και να εντρυ-

¹ Η ομιλία αυτή έγινε στην Αθήνα στις 30 Μαΐου 1998 σε ανοικτή εκδήλωση της Στοάς των Αθηνών «Παρθενών» και επαναλήφθηκε στην Πάτρα στις 4 Ιουλίου του ίδιου έτους σε μικρό αριθμό μελών του Ροδοσταυρικού Τάγματος AMORC της πόλης αυτής.

φής σε αυτά τα δύο δυναμικά ρεύματα. Να μαθητεύσω στις αρχές και τις ιδέες που αυτά προτείνουν. Ας μην ξεχνάμε ότι αυτές οι ιδέες και αυτές οι αρχές είναι ακόμη και σήμερα επίκαιρες όσο και τότε, που για πρώτη φορά ειπώθηκαν.

Σήμερα θα ασχοληθούμε με την Ανατολική Ορθόδοξη Δοξασία. Ένα σημαντικό μέρος της δοξασίας αυτής είναι τα ευαγγελικά κείμενα. Στο σημείο αυτό θα ήθελα να πω δύο λόγια για να διευκρινίσω το πλαίσιο της σημερινής μας συζήτησης. Λόγω του περιορισμένου χρόνου, θα αναφερθούμε αποκλειστικά και μόνο στα επίσημα ευαγγελικά κείμενα. Αυτό δε σημαίνει ότι δίνουμε μικρότερη αξία και σημασία στα υπόλοιπα κείμενα. Αντίθετα.

Θεωρώ την διευκρίνιση αυτή απαραίτητη. Όπως πολλοί από εσάς γνωρίζουν, εκτός από τα γνωστά κείμενα για το Ευαγγέλιο, το χαρούμενο άγγελμα δηλαδή που εξιστορεί τη ζωή και αναφέρεται στη Διδασκαλία του Ιησού, έχουν γραφεί και άλλα κείμενα με τον τίτλο αυτό. Τα ονομαζόμενα «Απόκρυφα». Τα κείμενα αυτά αποδίδονται τόσο στους υπόλοιπους μαθητές του Ιησού, όσο και σε διάφορες σχολές, ιστορικούς και ερευνητές της τότε, αλλά και των μετέπειτα εποχών.

Η παρουσίαση αυτή αποτελείται από πέντε μέρη. Τα τέσσερα πρώτα αναφέρονται στα κείμενα του κάθε ευαγγελιστή ξεχωριστά. Σε αυτά υπάρχει μια μικρή βιογραφία του συγγραφέα, μια μικρή αναφορά στο κείμενο και τα κεφάλαια που το αποτελούν και τέλος κάποια πρώτα συμπεράσματα. Στο πέμπτο και τελευταίο μέρος θα τεθούν τα γενικά συμπεράσματα σε δική σας κρίση και συζήτηση. Η δική σας άποψη θα με βοηθήσει να ολοκληρώσω τη δική μου.

Πριν αρχίσω την ανάλυση των κειμένων και κλείνοντας αυτή την μακρά αλλά απαραίτητη, κατά την άποψή μου, εισαγωγή, θα ήθελα να δηλώσω ότι για μένα, όπως και για πολλούς άλλους μελετητές, κάθε κείμενο που αναφέρεται σε Διδασκαλία μέσα από ιστορική καταγραφή γεγονότων ερμηνεύεται σε δύο επίπεδα. Το πρώτο είναι το ιστορικό ή λογοτεχνικό. Το καθαρά επιφανειακό. Είναι ο σχολιασμός του κειμένου αυτού καθ' εαυτού και τίποτε άλλο.

Το άλλο επίπεδο είναι το εσωτερικό. Αυτό ασχολείται με τα βαθύ-

τερα, συμβολικότερα και κατά συνέπεια ουσιαστικότερα μηνύματα που συναντά κανείς στο κείμενο αυτό. Σήμερα εμείς θα ασχοληθούμε μόνο με το πρώτο επίπεδο λόγω του χώρου. Τις σκέψεις μου για το δεύτερο έχω αρχίσει να τις αναφέρω στον «Κύκλο των Αγνώστων Φιλοσόφων»² του Παραδοσιακού Μαρτινιστικού Τάγματος και ελπίζω κάποτε σε αυτόν τον κύκλο να τις ολοκληρώσω.³

Για τριάντα και πλέον χρόνια από το θάνατο του Ιησού, όλες οι αφηγήσεις γι' αυτόν, τα γεγονότα της ζωής του και τη Διδασκαλία του, γίνονταν προφορικά. Ένας από τους λόγους γι' αυτό ήταν ότι οι μαθητές και οι οπαδοί τους πίστευαν ότι ο Ιησούς σύντομα θα επέστρεφε κοντά τους εδραιώνοντας τη Βασιλεία των Ουρανών επί της Γης.

Οι αφηγήσεις λοιπόν ήταν πολλές και έτσι γεννήθηκε η ανάγκη μιας συστηματικής και πιστής καταγραφής των γεγονότων αυτών. Αυτός ήταν ο λόγος της συγγραφής των τριών πρώτων ευαγγελικών κειμένων, δηλαδή του Λουκά, του Μάρκου και του Ματθαίου, τα οποία ονομάζονται και συνοπτικά ευαγγέλια. Δυστυχώς δε σώζεται κανένα πρωτότυπο κείμενο. Υπάρχουν όμως πάρα πολλά αντίγραφα. Ο αριθμός των αντιγράφων ανέρχεται στις τρεις χιλιάδες.

Το πρώτο κείμενο με το οποίο θα ασχοληθούμε είναι αυτό του Μάρκου. Ο λόγος είναι ότι θεωρείται από πολλούς μελετητές, μεταξύ των οποίων και ο αείμνηστος καθηγητής των ελληνικών στην Οξφόρδη Πλάτωνας Δρακούλης, ως το αρχαιότερο μεταξύ των επίσημων ευαγγελικών κειμένων.

Ο ευαγγελιστής αρχικά ονομαζόταν Ιωάννης και ήταν εξάδελφος του απόστολου Βαρνάβα, ο οποίος μαζί με τον Πέτρο πραγματοποίησε τις γνωστές περιοδείες. Το ευαγγέλιο γράφτηκε περί το 65 μ.Χ. κατά την άποψη πολλών στη Ρώμη. Πιστεύεται ότι είναι οι σημειώσεις, τρόπον τινά, των κηρυγμάτων του απόστολου Πέτρου στην πόλη αυτή. Το κατά Μάρκον ευαγγέλιο είναι το πλέον συνοπτικό από όλα τα άλλα και

² Ο ανώτερος κύκλος μαθητείας στο Παραδοσιακό Μαρτινιστικό Τάγμα.

³ Η ολοκλήρωση των σκέψεων δεν έγινε σε αυτόν τον κύκλο του Παραδοσιακού Μαρτινιστικού Τάγματος, αλλά με την έκδοση του βιβλίου με τίτλο «Η Ερμηνεία του Κατά Ιωάννη Ευαγγελίου» (2006) από τις εκδόσεις Ασημάκη.

περιέχει μόνο δέκα έξι (16) κεφάλαια. Αυτά επιγραμματικά είναι τα παρακάτω.

Στο πρώτο κεφάλαιο γίνεται αναφορά στον Ιωάννη τον Βαπτιστή και στη συνέχεια στη Βάπτιση του Ιησού. Συνεχίζει με τους πειρασμούς στην έρημο και την κλήση των πρώτων μαθητών. Από τον δέκατο τέταρτο στίχο του πρώτου κεφαλαίου αρχίζει η αφήγηση της ζωής του Ιησού και των θαυμάτων που επιτέλεσε. Ανάμεσα σε αυτά περιλαμβάνονται και αναφορές στις αντιπαραθέσεις του με τους Γραμματείς και τους Φαρισαίους καθώς και η παραβολή του σπορέως.

Από τον 30ο στίχο του ένατου κεφαλαίου μέχρι και το τέλος του δωδέκατου περιγράφεται η Διδασκαλία του Ιησού. Στο δέκατο τρίτο κεφάλαιο περιέχεται η εσχατολογία και τέλος από το δέκατο τέταρτο μέχρι το τέλος του κειμένου συναντάμε τα θεία πάθη και την ανάσταση.

Σε πολλά αντίγραφα του κειμένου τού κατά Μάρκον ευαγγελίου δε συναντάμε αναφορές στην ανάληψη του Ιησού, τελειώνοντας στον όγδοο στίχο του δέκατου έκτου κεφαλαίου. Σε άλλα, πολύ λίγα, περιλαμβάνεται και η ανάληψη με την προσθήκη ένδεκα (11) ακόμη στίχων.

Η ανάγνωση του κειμένου επιβεβαιώνει την άποψη πολλών μελετητών, ότι το ευαγγέλιο αυτό γράφτηκε για τη χρήση των Ρωμαίων κυρίως Χριστιανών. Αυτό εδραιώνεται από τη μεγάλη χρήση λατινικών τύπων, οι οποίοι δεν απαντώνται στα υπόλοιπα ευαγγελικά κείμενα. Ένα ακόμη χαρακτηριστικό του ευαγγελίου αυτού είναι η προσπάθεια που καταβάλλεται να εξηγηθούν διάφοροι Ιουδαϊκοί όροι και δεν αναφέρεται πουθενά ο όρος «Μωσαϊκός Νόμος».

Δεν υπάρχει καμία αναφορά στη γέννηση του Ιησού και στη μετοικεσία στην Αίγυπτο. Είναι άξιο παρατήρησης το γεγονός ότι ξεκινά με αναφορά στον Ιωάννη τον Βαπτιστή και στην προετοιμασία από αυτόν της έλευσης του Ιησού. Μια εξήγηση γι' αυτό είναι ότι τόσο στην Ρώμη όσο και σε άλλες πόλεις της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, στις οποίες υπήρχαν πολλοί Ιουδαίοι, ο Ιωάννης έχαιρε πολύ μεγάλης και καλής φήμης και υπήρχαν πολλοί Ιουδαίοι οπαδοί του, οι οποίοι είχαν βαπτιστεί από αυτόν.

Ένα σημείο στο οποίο θα ήθελα να σταθούμε ιδιαίτερα, τόσο σε

αυτό όσο και στα υπόλοιπα ευαγγελικά κείμενα, είναι αυτό της χρήσης των όρων «Υιός του Θεού» και «Υιός του Ανθρώπου». Σε αυτό το ευαγγελικό κείμενο πουθενά δε συναντάμε τον Ιησού να χαρακτηρίζει τον εαυτό του ως «Υιό του Θεού». Πάντα ο Ιησούς όταν ομιλεί για τον εαυτό του αναφέρεται ως «Υιός του Ανθρώπου». Σε τέσσερα μόνο σημεία γίνεται αναφορά στον όρο «Υιός του Θεού». Αυτά είναι:

1. Στο τρίτο κεφάλαιο, όπου τα ακάθαρτα πνεύματα τον αποκαλούν «Υιό του Θεού».
2. Στο πέμπτο κεφάλαιο ο δαιμονισμένος αποκαλεί τον Ιησού «Υιό του Θεού».
3. Στο δέκατο τέταρτο κεφάλαιο ο αρχιερέας ρωτά τον Ιησού αν είναι ο «Υιός του Ευλογητού» και ο Ιησούς απαντά: «Εγώ ειμί καὶ ὄψεσθε τόν υἱόν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν καθήμενον τῆς δυνάμεως»
4. Στο δέκατο πέμπτο κεφάλαιο ο εκατόνταρχος που παρίσταται της Σταύρωσης αναφωνεί ότι ο Ιησούς είναι ο «Υιός του Θεού».

Ένα ακόμη σημείο έρευνας είναι η έκφραση του Ιησού στον Σταυρό. Κατά τον Μάρκο ο Ιησούς είπε: «Ἐλωὶ Ἐλωὶ λαμὰ σαβαχθανὶ» την οποία ο ευαγγελιστής μεταφράζει ως «ὁ Θεός μου ὁ Θεός μου εἰς τί με ἐγκατέλειπες».

Το δεύτερο ευαγγελικό κείμενο με το οποίο θα ασχοληθούμε είναι αυτό του Ματθαίου. Ο Ματθαίος ήταν τελώνης στο επάγγελμα και το όνομά του πριν συναντήσει τον Ιησού ήταν Λευί. Σε αυτόν αναφέρεται ο Μάρκος στο δεύτερο κεφάλαιο του ευαγγελίου του από τον δέκατο τρίτο έως τον δέκατο έκτο στίχο⁴. Το όνομα Ματθαίος σημαίνει «Δώρο

⁴ «Καὶ ἐξῆλθεν πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς. Καὶ παράγων εἶδεν Λευὴν τὸν τοῦ Ἀλφαιου, καθήμενον ἐπὶ τῷ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτόν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶνας καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.»

Θεού» και ήταν ένας από τους δώδεκα μαθητές του Ιησού.

Το κείμενο αυτό έχει γραφεί πιθανότατα στην Παλαιστίνη, πριν από την καταστροφή της Ιερουσαλήμ το 70 μ.Χ. Πολλοί θεωρούν ότι το κατά Ματθαίο ευαγγέλιο είναι έργο αγνώστου, μετά την απώλεια του πραγματικού – πρωτότυπου κειμένου. Όπως όμως και να έχει, θεωρείται από πολλούς, μεταξύ των οποίων και ο Ρενάν⁵, ότι είναι το σπουδαιότερο βιβλίο εξ όσων ποτέ εγράφησαν.⁶

Το ευαγγέλιο αυτό αποτελείται από είκοσι οκτώ (28) κεφάλαια. Το πρώτο αναφέρεται στο γενεαλογικό δέντρο του Ιησού και στη γέννησή του. Το δεύτερο στην επίσκεψη των μάγων, τη φυγή στην Αίγυπτο, την σφαγή των νηπίων και την επιστροφή του Ιησού από την Αίγυπτο. Στο τρίτο κεφάλαιο βρίσκουμε την αναφορά στον Ιωάννη τον Βαπτιστή και την Βάπτισμα του Ιησού.

Το επεισόδιο με τον πειρασμό το συναντάμε στο τέταρτο κεφάλαιο. Στο ίδιο κεφάλαιο και συγκεκριμένα από τον δωδέκατο στίχο μέχρι το τέλος του εικοστού τρίτου κεφαλαίου βρίσκουμε τη Διδασκαλία του Ιησού. Εκεί θα παρακολουθήσουμε την επί του Όρους Ομιλία, την Κυριακή Προσευχή, τον Χρυσό Κανόνα, το κήρυγμα της Βασιλείας, παραβολές και θαύματα, τον θάνατο του Ιωάννη του Βαπτιστή, την Μεταμόρφωση.

Από το εικοστό τέταρτο κεφάλαιο μέχρι και το τέλος του εικοστού πέμπτου υπάρχει η εσχατολογία με τις παραβολές του φρόνιμου και του κακού δούλου, την παραβολή των δέκα παρθένων και των ταλάντων. Τέλος από το εικοστό έκτο κεφάλαιο μέχρι και το εικοστό όγδοο συναντάμε τα θεία πάθη και την ανάσταση.

⁵ Ρενάν Ερνέστος. Γάλλος συγγραφέας. Γεννήθηκε στις 28 Φεβρουαρίου του 1823 στην πόλη Τρεγυέ της Γαλλικής Βρετανίας. Σπούδασε φιλοσοφία και θεολογία και ομιλούσε πολύ καλά όλες τις σημαντικές γλώσσες. Ταξίδεψε στην Παλαιστίνη και έκανε έρευνες σχετικές με τη ζωή του Ιησού. Συνέγραψε πολλές μελέτες σχετικές με τη θρησκευτική ιστορία, τη φιλοσοφία και τη φιλοσοφία. Πέθανε στο Παρίσι στις 2 Οκτωβρίου του 1892.

⁶ Η άποψη αυτή δε μας βρίσκει σύμφωνους. Ο Ρενάν, με μια δόση υπερβολής, θέλει να υπογραμμίσει το πλήθος των ηθικών κανόνων και των διδαχών που περιέχει το βιβλίο αυτό για τον άνθρωπο της εποχής του.

Μια απλή και μόνο ανάγνωση του κειμένου του κατά Ματθαίου ευαγγελίου μας δίνει μια εικόνα διαφορετική από την εικόνα του κειμένου του Μάρκου. Το πρώτο βασικό συμπέρασμα είναι ότι απευθύνεται σε διαφορετικό κοινό. Το κοινό του Ματθαίου είναι οι εξ Ιουδαίων Χριστιανοί.

Η εκτεταμένη εισαγωγή, η οποία αποτελείται από το γενεαλογικό δέντρο του Ιησού, στο οποίο φαίνεται η βασιλική καταγωγή, αυτή του Βασιλέα Δαυίδ μάλιστα, η δήλωση ότι ο Ιησούς δεν ήρθε για να καταλύσει τον Μωσαϊκό Νόμο αλλά να τον συμπληρώσει, η πολλές φορές εκφραζόμενη ρήση «...*ἵνα πληρωθῆ ἡ τὸ ρηθέν...*», τα πολύ μεγάλα τμήματα της Παλαιάς Διαθήκης που συναντούμε στο κείμενο αυτό, μας επιβεβαιώνουν την παραπάνω άποψη.

Ένα ακόμη ιδιαίτερο σημείο του κειμένου αυτού, το οποίο έχει ενδιαφέρον, είναι το ότι ο συγγραφέας δεν ενδιαφέρεται για την ακριβή χρονική στιγμή του γεγονότος που περιγράφει. Για αυτό το λόγο, αν και θα μπορούσε να είναι ακριβής λόγω της βιωματικής προσέγγισης που έχει, χρησιμοποιεί εκφράσεις όπως «...*ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις...*» ή «...*ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ...*» για να περιγράψει τα γεγονότα.

Σημείο έριδας πολλών μελετητών είναι και η μεγάλη ομοιότητα των κειμένων των ευαγγελίων του Ματθαίου και του Μάρκου. Αυτό το γεγονός κάνει πολλούς να θεωρούν το κατά Ματθαίο Ευαγγέλιο παλαιότερο από αυτό του Μάρκου, επειδή είναι μεγαλύτερο. Η δική μας άποψη δε συμφωνεί με αυτή.

Και σε αυτό το ευαγγελικό κείμενο ο Ιησούς δεν αναφέρει ποτέ το εαυτό του ως «Υιό του Θεού», αλλά πάντα ως «Υιό του Ανθρώπου». Σε τέσσερα σημεία υπάρχει ο όρος «Υιός του Θεού». Αυτά είναι τα παρακάτω:

1. Στο κεφάλαιο τέσσερα ο πειρασμός ονομάζει τον Ιησού σε υποθετικό λόγο «Υιό του Θεού», λέγοντας: «...*εἰ Υἱός εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπέ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται.*».
2. Στο κεφάλαιο οκτώ τον ονομάζουν «Υιό του Θεού» οι Δαιμονισμένοι.
3. Στο δέκατο έκτο κεφάλαιο ο Πέτρος τον ονομάζει «*Υιό τοῦ Θεοῦ*»

τοῦ Ζῶντος».

4. Τέλος στο κεφάλαιο είκοσι έξι ο Αρχιερέας τον ρωτά αν ονομάζεται «Υιός του Θεού». Μετά από πίεση ο Ιησούς απαντά «...σύ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ’ ἄρτι ὄψεσθε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.»

Κατά τον Ματθαίο ο Ιησούς αναφώνησε στο σταυρό «*ἤλί ἤλί λαμὰ σαβαχθανί*» το οποίο κατά τον ευαγγελιστή ερμηνεύεται ως «*Θεέ μου Θεέ μου ἵνα τί με ἐγκατέλειπες*».

Ένα ακόμη ενδιαφέρον σημείο που εύκολα διακρίνεται από την ανάγνωση του κειμένου είναι ότι ο Ματθαίος δεν αναφέρεται στην Ανάληψη του Ιησού στους Ουρανούς. Αυτό κατά τη γνώμη μας συμβαίνει διότι με το κείμενο αυτό ο συγγραφέας δεν ήθελε να σκανδαλίσει περισσότερο την ιουδαϊκή κοινή γνώμη και παραλείπει τη σχετική αναφορά. Αν θεωρήσουμε ότι και ο Μάρκος αναφέρεται σε αυτή, τότε ο Ματθαίος είναι ο μόνος ευαγγελιστής που δεν την αναφέρει. Ένα ακόμη σημείο που μας δείχνει ότι το ευαγγέλιο αυτό είναι μεταγενέστερο του αντίστοιχου του Μάρκου και απευθύνεται στους Χριστιανούς με ιουδαϊκή καταγωγή.

Ο Λουκάς είναι ο επόμενος ευαγγελιστής με τα κείμενα του οποίου θα ασχοληθούμε. Το επάγγελμά του ήταν γιατρός και η καταγωγή του από τους Έλληνες της Συρίας. Ο Ευσέβιος⁷ θεωρεί ότι γεννήθηκε στην Αντιόχεια. Κάποιοι ερευνητές προσβεύουν ότι συνοδοιπόρησε μετά του Ιησού στους Εμμαούς. Κατά πάσα πιθανότητα έγινε Χριστιανός όταν συνάντησε τον Απόστολο Παύλο στην πρώτη περιοδεία στην Αντιόχεια. Κατά άλλους στη δεύτερη στην Τρωάδα. Αναφορά σε αυτόν συναντάμε σε δύο επιστολές του Παύλου. Η πρώτη είναι η επιστολή

⁷ Ευσέβιος Καισαρείας. Επίσκοπος και εκκλησιαστικός συγγραφέας. Γεννήθηκε το 265 στην Καισαρεία της Παλαιστίνης. Μαθητής του Πάμφιλου, μετέπειτα μάρτυρα. Σοφός μετριοπαθής με μεγάλη κριτική σκέψη. Τα συγγράμματά του είναι πολύτιμη πηγή για εκκλησιαστικά, φιλοσοφικά και λογοτεχνικά θέματα. Χωρίζονται σε τέσσερα είδη. Ιστορικά, απολογητικά, ερευνητικά και δογματικά. Στο έργο του «κατά Ιεροκλέους» συγκρίνει τον Ιησού με τον Απολλώνιο τον Τυανέα. Πέθανε το 340.

προς Κολοσσαείς, όπου συναντάμε: «ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητός...»⁸. Η δεύτερη είναι στην επιστολή προς Τιμόθεο. Εκεί αναφέρεται: «Λουκᾶς ἐστὶ μόνος μετ' ἐμοῦ...»⁹. Δεν είναι γνωστό αν το ευαγγέλιο αυτό έχει γραφεί πριν ή μετά την καταστροφή της Ιερουσαλήμ το 70 π.Χ. Κυρίαρχη άποψη είναι ότι έχει γραφεί περί το 80 μ.Χ.

Το ευαγγέλιο αυτό αποτελείται από είκοσι τέσσερα (24) κεφάλαια, είναι δε ανά κεφάλαιο κατανεμημένο ως εξής: Στο πρώτο κεφάλαιο αναφέρονται τα προ της γεννήσεως του Ιησού γεγονότα. Στο σημείο αυτό αξίζει να επισημάνουμε ότι είναι ο μόνος ευαγγελιστής, ο οποίος αναφέρεται σε αυτά τα γεγονότα με λεπτομέρειες και εκτεταμένα. Το δεύτερο περιέχει τη γέννηση και τα παιδικά χρόνια του Ιησού. Στα κείμενα αυτά δε συναντάμε αναφορά στη φυγή στην Αίγυπτο.

Το τρίτο κεφάλαιο μέχρι το στίχο είκοσι αναφέρεται στην Διδασκαλία του Ιωάννη του Βαπτιστή. Στον εικοστό πρώτο και εικοστό δεύτερο στίχο στη Βάπτιση του Ιησού και από τον εικοστό τρίτο στίχο μέχρι το τέλος του κεφαλαίου στο γενεαλογικό δέντρο του Ιησού. Τους πειρασμούς της ερήμου τους συναντάμε στο επόμενο, τέταρτο, κεφάλαιο και συγκεκριμένα στους δέκα πέντε πρώτους στίχους. Από τον δέκατο έκτο στίχο και μέχρι τον δέκατο ένατο του δέκατου ένατου κεφαλαίου υπάρχουν οι αφηγήσεις των θαυμάτων και της Διδασκαλίας του Ιησού. Αξιωματώτα εδάφια είναι τα παρακάτω:

- Η επιλογή των μαθητών στο κεφάλαιο πέντε, στίχος ένα έως ένδεκα.
- Οι Μακαρισμοί στο κεφάλαιο έξι, στίχος είκοσι έως είκοσι έξι.
- Η αποστολή των δώδεκα μαθητών με εξουσία πάνω σε όλα τα δαιμόνια και τη δύναμη της θεραπείας, ώστε να κηρύξουν τη Βασιλεία του Θεού στο ένατο κεφάλαιο, στίχος ένα έως επτά.
- Το επεισόδιο της μεταμόρφωσης στο κεφάλαιο εννέα, στίχος είκοσι οκτώ έως τριάντα έξι.
- Η αποστολή των εβδομήντα αποστόλων για την προετοιμασία

⁸ Προς Κολοσσαείς κεφ. 4 στ. 14

⁹ Προς Τιμόθεον Β' επιστολή. Κεφ. 4 στ. 11.

της διδασκαλίας του Ιησού στις διάφορες πόλεις στο κεφάλαιο δέκα, στίχος ένα έως είκοσι και η επάνοδός τους.

- Η Κυριακή Προσευχή στο ενδέκατο κεφάλαιο, στίχος ένα έως πέντε.
- Η παραβολή του Ασώτου στο κεφάλαιο δέκα πέντε, στίχος ένδεκα έως τριάντα δύο.

Από τον εικοστό όγδοο στίχο του δέκατου ένατου κεφαλαίου μέχρι και το στίχο σαράντα επτά του εικοστού δεύτερου κεφαλαίου συναντάμε την αφήγηση των γεγονότων που προηγήθηκαν των Παθών και τη διδασκαλία της Εσχατολογίας. Στη συνέχεια και μέχρι το τέλος του εικοστού τρίτου κεφαλαίου υπάρχει η αναφορά στα Θεία Πάθη. Τέλος, στο εικοστό τέταρτο και τελευταίο κεφάλαιο περιγράφονται τα γεγονότα μετά την Ανάσταση μέχρι την Ανάληψη στους Ουρανοί.

Μετά την σύντομη αυτή περιγραφή του κειμένου του ευαγγελίου του Λουκά, μπορούμε να βγάλουμε μερικά πρώτα συμπεράσματα. Το ευαγγέλιο αυτό συγγράφηκε κατά πάσα πιθανότητα, για να καλύψει ανάγκες οι οποίες δημιουργήθηκαν από την ιδεολογική σύγκρουση του Χριστιανισμού με τον Ιουδαϊσμό. Μια επί πλέον αφορμή ίσως να ήταν η ανάγκη του κηρύγματος και της διάδοσης της διδασκαλίας του Ιησού σε ευρύτερο κύκλο ανθρώπων, πέρα από τους Ιουδαίους. Εκεί ίσως εμφανίστηκαν αντιδράσεις των Χριστιανών, που είχαν Ιουδαϊκή παράδοση.

Χαρακτηριστικό του είναι η ακριβής, όσο το δυνατόν, ιστορική καταγραφή των γεγονότων της ζωής του Ιησού, καθώς και η έκθεση των σημαντικότερων σημείων της Διδασκαλίας του. Για τη συγγραφή του κειμένου αυτού ο Λουκάς χρησιμοποίησε ως πηγές τόσο τον Μάρκο όσο και τον Ματθαίο καθώς και διάφορες άλλες πηγές που υπήρχαν εκείνη την εποχή. Ο Απόστολος Παύλος ήταν σίγουρα ο εμπνευστής του Λουκά, όπως ο Απόστολος Πέτρος ήταν ο εμπνευστής του Μάρκου. Αρχικά το ευαγγέλιο αυτό είχε ονομαστεί ως «Ευαγγέλιο του Παύλου». Δεν αποκλείεται να ήταν αυτός ο λόγος.

Αλλά και η κεντρική αντίληψη του ευαγγελιστή ταυτίζεται με την

αντίληψη του Παύλου. Ο Ιησούς και για τους δύο δεν είναι ένας Μεσσίας για το Ισραήλ και το Λαό του μόνο. Είναι ένας Διδάσκαλος για όλη την Ανθρωπότητα. Για όλα τα Έθνη του Κόσμου.

Το κείμενο αυτό στην πραγματικότητα είναι μια επιστολή. Παραλήπτης της επιστολής είναι ο Θεόφιλος. Αυτός ήταν Χριστιανός. Στα κείμενα αυτά επίσης βρίσκουμε αρκετά εκτεταμένα αποσπάσματα για τον Ιωάννη τον Βαπτιστή. Το ότι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής ήταν ιδιαίτερα δημοφιλής στους Ιουδαίους, καθώς και το γεγονός ότι υπήρχαν πάρα πολλοί μαθητές του ανάμεσα στους οπαδούς του Ιησού πρέπει να είναι η αιτία της ιδιαίτερης αναφοράς σε αυτόν. Ίσως να είναι η ίδια αιτία που οδήγησε και τον Μάρκο στις αντίστοιχες αναφορές σε αυτόν.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει κατά την άποψή μας το ότι ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου και η αποδοχή της Θείας αποστολής απαιτούσε και έγινε με την Ελεύθερη Βούληση της ίδιας της Μαρίας. Όπως έχουμε ήδη αναφέρει, δεν περιγράφεται η φυγή στην Αίγυπτο και η σφαγή των νηπίων. Αντίθετα δηλώνεται με σαφήνεια η υπακοή και η τήρηση των Ιουδαϊκών εθίμων με την τέλεση της περιτομής. Στο κατά Λουκά ευαγγέλιο συναντάμε μια εκτεταμένη αναφορά στη Διδασκαλία του Ιησού. Είναι ένα ακόμη σημείο επιβεβαίωσης της αιτίας συγγραφής του έργου. Στην περιγραφή των γεγονότων των Θείων Παθών δεν υπάρχει η αναφορά στην ανάκριση του Ιησού από τους Αρχιερείς Άννα και Καϊάφα. Αντίθετα περιγράφει πώς ο Πιλάτος έστειλε τον Ιησού στον Ηρώδη και αυτός με τη σειρά του ξανά στον Ρωμαίο Ηγεμόνα.

Κατά τον Λουκά η τελευταία φράση του Ιησού στον Σταυρό του Μαρτυρίου είναι *«πάτερ εις χείρας σου παρατίθεται το πνεύμα μου...»*¹⁰. Και σε αυτό το ευαγγελικό κείμενο πουθενά δεν ονομάζει ο Ιησούς τον εαυτό του «Υιό του Θεού». Αντιθέτως υπάρχουν από τρίτους οι αντίστοιχες προσφωνήσεις:

1. «Υιό του Υψίστου» τον ονομάζει ο άγγελος Γαβριήλ κατά τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου στο πρώτο κεφάλαιο, στο στίχο τριάντα δύο. Στη συνέχεια τον ονομάζει «Υιό του Θεού» στον τρι-

¹⁰ Κατά Λουκά Κεφ. 23 στίχ. 46

- ακοστό πέμπτο στίχο του ιδίου κεφαλαίου.
2. Ο διάβολος στο τέταρτο κεφάλαιο στο στίχο δέκα τον ονομάζει «Υιό του Θεού» και ο δαιμονισμένος στη συναγωγή τον αποκαλεί «Άγιο του Θεού», στο τέταρτο κεφάλαιο στίχο τριάντα τέσσερα.
 3. Τα δαιμόνια τον ονομάζουν «Χριστό Υιό του Θεού» στο κεφάλαιο τέσσερα στίχο σαράντα ένα.
 4. Ο Ιησούς ονομάζει τους αγαθούς ανθρώπους «Υιούς του Υψίστου» στο έκτο κεφάλαιο στίχο τριάντα πέντε.
 5. Ο δαιμονισμένος στο κεφάλαιο οκτώ στίχο είκοσι οκτώ τον αναφωνεί ως «Υιό του Θεού του Υψίστου».
 6. Ο Πέτρος στο κεφάλαιο εννέα στίχο είκοσι τον ονομάζει «Χριστό του Θεού» και ο Ιησούς τον προτρέπει να μην το πει αυτό πουθενά.¹¹
 7. Στο κεφάλαιο εννέα στίχο τριάντα πέντε η φωνή του Θεού τον αποκαλεί «Υιό αγαπητό».
 8. Ο αρχιερέας τον ρωτά αν είναι ο «Υιός του Θεού» και ο Ιησούς απαντά «*ὁμεις λέγεται ὅτι ἐγώ εἰμί.*», στο εικοστό δεύτερο κεφάλαιο στίχο εβδομήντα.
 9. Τέλος, στο κείμενο αναφέρεται δύο φορές ο Ιησούς ως «Χριστός του Κυρίου» και συγκεκριμένα στο δεύτερο κεφάλαιο στους στίχους ένδεκα και είκοσι έξι.

Ένα ιδιαίτερο σημείο, το οποίο συναντάμε στο κατά Λουκά ευαγγέλιο, είναι και το εδάφιο που αναφέρεται στην ύπαρξη και ενός άλλου εσωτερικού κύκλου μαθητών, εκτός από τον γνωστό κύκλο των δώδεκα. Έναν κύκλο εβδομήντα μαθητών τους οποίους, σύμφωνα με τον ευαγγελιστή, ο Ιησούς απέστειλε ανά δύο σε κάθε πόλη και τόπο όπου επρόκειτο να περάσει. Τους έδωσε σαφείς οδηγίες και κανόνες συμπεριφοράς και αναγνώρισης. Η αποστολή ήταν τόσο επιτυχής, ώστε

¹¹ «...ὁμεις δέ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δέ ὁ Πέτρος εἶπε· τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ. ὁ δέ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς παρήγγειλε μηδενὶ λέγειν τοῦτο...»

επιστρέφοντας του είπαν: «Κύριε, καί τά δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.»¹²

Τελευταίο κείμενο με το οποίο θα ασχοληθούμε είναι αυτό του Ιωάννη. Το ευαγγέλιο αυτό θεωρείται από όλους τους μυστικιστές και τους εσωτεριστές ως το πλέον μυστηριακό, θεολογικό και συμβολικό και για το λόγο αυτόν το μελετούν και ασχολούνται με αυτό περισσότερο από τα υπόλοιπα.

Ο Ιωάννης ήταν μαθητής του Ιησού. Αδελφός του Αποστόλου Ιακώβου και γιος του Ζεβεδαίου και της Σαλώμης, η οποία ήταν αδελφή της μητέρας του Ιησού. Πριν γίνει μαθητής του Ιησού υπήρξε μαθητής του Ιωάννη του Βαπτιστή και από αυτόν γνώρισε τον Ιησού. Το επάγγελμά του ήταν ψαράς και η μητέρα του ήταν από τις γυναίκες που χρηματοδοτούσαν τις περιόδους του Ιησού. Ο Ιωάννης πείστηκε για τις δυνάμεις και τις ικανότητες που είχε ο Ιησούς, όταν βρέθηκε μαζί με αυτόν και τη μητέρα του στον Γάμο της Κανά και είδε το ομώνυμο θαύμα.

Και για αυτό το κείμενο υπάρχουν μεγάλες αμφισβητήσεις για τον συγγραφέα του. Μέχρι το 1792 εθεωρείτο ότι το κείμενο αυτό ήταν έργο του μαθητή του Ιησού. Τότε η εμφάνιση ενός κειμένου του Παπίου¹³ και κάποιων επιστολών στην Έφεσο έκαναν τον εκκλησιαστικό ιστορικό Ευσέβιο να διατυπώσει την άποψη για την ύπαρξη και ενός άλλου Ιωάννη την εποχή εκείνη στην Έφεσο. Του Ιωάννη του Πρεσβύτερου.

Σήμερα οι περισσότεροι των μελετητών κλείνουν στο συμπέρασμα ότι το ευαγγέλιο και οι επιστολές είναι του Ιωάννη του μαθητή του Ιησού, η δε Αποκάλυψη αποδίδεται στον Ιωάννη τον Πρεσβύτερο. Το ευαγγέλιο αυτό γράφτηκε πιθανότατα το έτος 90 μ.Χ. κατά παραγγελία των Χριστιανών της Εφέσου.

Η περιγραφή των κεφαλαίων στα οποία το κείμενο είναι χωρισμένο είναι η παρακάτω:

- Στο πρώτο κεφάλαιο υπάρχει η εισαγωγή με την κοσμογονία.

¹² Κεφ. 10 στιχ. 17

¹³ Παπίας, Επίσκοπος Ιεράπολης στη Φρυγία. Ένας από τους ονομασθέντες αποστολικούς πατέρες. Μαθητής του ευαγγελιστή Ιωάννη. Έγραψε πέντε βιβλία από τα οποία σώθηκαν μερικά αποσπάσματα μεταξύ των οποίων και αυτά του Ευσέβιου.

Αυτή καταλαμβάνει τους δέκα τέσσερις πρώτους στίχους. Είναι το μοναδικό από όλα τα ευαγγελικά κείμενα (επίσημα και απόκρυφα), το οποίο αναφέρεται στο θέμα αυτό. Στη συνέχεια του κεφαλαίου και μέχρι τον τριακοστό πέμπτο στίχο αναφέρεται στον Ιωάννη τον Βαπτιστή και κατόπιν μέχρι και το τέλος του κεφαλαίου στη συγκέντρωση των μαθητών.

- Από το Δεύτερο μέχρι και το δέκατο έβδομο περιγράφεται η Διδασκαλία και τα θαύματα του Ιησού. Στα κεφάλαια αυτά βρίσκουμε μερικά πολύ ενδιαφέροντα εδάφια, όπως τη συνομιλία με τον Νικόδημο στο τρίτο κεφάλαιο, στίχο ένα έως είκοσι ένα, το επεισόδιο με τη γυναίκα από τη Σαμάρια στο κεφάλαιο τέσσερα, το βηματισμό στο νερό στο κεφάλαιο έξι, στίχο δέκα πέντε έως είκοσι ένα, την ανάσταση του Λαζάρου στο κεφάλαιο ένδεκα και τη συνάντηση με τους Έλληνες στο δωδέκατο κεφάλαιο στους στίχους είκοσι έως είκοσι τέσσερα.
- Από το δέκατο όγδοο κεφάλαιο και μέχρι το τέλος του κειμένου συναντούμε τα Θεία Πάθη, την ανάσταση και τη ζωή του Ιησού μετά από αυτή και μέχρι την ανάληψή του.

Στο σημείο αυτό πρέπει να παρατηρήσουμε ότι στο τέλος του εικοστού κεφαλαίου συναντάμε το σκοπό συγγραφής του ευαγγελίου αυτού. Στο κείμενο λοιπόν συναντάμε τα ακόλουθα: *«Πολλά μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεία ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσῃτε ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ»*¹⁴. Η ύπαρξη μιας τέτοιας παραγράφου στο σημείο αυτό έκανε πολλούς μελετητές να θεωρήσουν ως πρόσθετο το τελευταίο, εικοστό πρώτο, κεφάλαιο.

Το ύφος και ο τρόπος γραφής στο ευαγγέλιο αυτό είναι διαφορετικός σε σύγκριση με τα άλλα ευαγγελικά κείμενα. Στο κατά Ιωάννη ο Ιησούς είναι λιγότερο ανθρωπίνος και περισσότερο μυστηριώδης και

¹⁴ Κεφ. 20 στίχ. 30-31

υπερβατικός. Είναι γεγονός ότι ο Ιωάννης αγαπούσε πολύ τον Ιησού. Αυτή η αγάπη ίσως να είναι μια αιτία αυτής της παρουσίας του Ιησού από τον Ιωάννη.

Ο Ιωάννης είναι ο μόνος ευαγγελιστής ο οποίος αναφέρει ότι ο Ιησούς αποκαλεί τον εαυτό του «Υιό του Θεού». Οι αναφορές αυτές είναι πολλές και δε θα σημειώσουμε εδώ τα εδάφια αυτά. Θα επιστήσουμε όμως σε δύο από αυτά την προσοχή του αναγνώστη.

Το πρώτο είναι στο κεφάλαιο πέντε στίχο δέκα εννέα έως τριάντα. Σε αυτό το εδάφιο ο Ιησούς ομιλεί ως «Υιός του Θεού» και εξηγεί την εξάρτησή του από τον Πατέρα¹⁵. Το δεύτερο είναι στο κεφάλαιο δέκα στο στίχο τριάντα έξι έως τριάντα επτά, όπου αιτιολογεί το γιατί αυτοονομάζεται «Υιός του Θεού»¹⁶.

Η θεολογία που περιέχεται στο κείμενο αυτό είναι χαρακτηριστική και άκρως ενδιαφέρουσα. Αυτός είναι και ο κύριος λόγος που κάνει πολλούς εσωτεριστές και μυστικιστές να το μελετούν περισσότερο από τα υπόλοιπα ευαγγελικά κείμενα. Μιλούν για την ύπαρξη μιας ιδιαίτερης Χριστολογίας. Πολλοί θεολόγοι θεωρούν ότι ο ευαγγελιστής

¹⁵ «...ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἄφ' ἐαυτοῦ οὐδέν, ἐάν μὴ τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιῶντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δεικνυσιν αὐτῷ· ἃ αὐτὸς ποιεῖ, καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. ὡσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τούς νεκρούς καὶ ζῶοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει ζῶοποιεῖ. οὐδέ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ, ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱὸν καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα. ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούσας καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντι με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ, μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσαντες τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. ὡσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν εαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν εαυτῷ. καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι Υἱὸς ἀνθρώπου ἐστὶ. μὴ θαυμάζετε τοῦτο. ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ἧ ἡ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἄπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν. καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δίκαια ἐστίν. ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός.»

¹⁶ «...ὃν ὁ πατὴρ ἠγάπησε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον, υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμί; εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μὴ πιστεύετε μοι...».

δημιούργησε σχολή.¹⁷ Σε αυτή τη θεολογική προσέγγιση ο Θεός αναφέρεται ως «Πατέρας» και «Πνεύμα» και ο υιός ως ενσάρκωση του «Πνεύματος» και ως Λόγος.

Ο Ιωάννης μας λέγει ότι ο Ιησούς κατά τη σταύρωσή του αφού άφησε τη μητέρα του στον αγαπημένο μαθητή για να τη φροντίσει, παρέδωσε το πνεύμα του λέγοντας: «Τετέλεσται»¹⁸. Στο ευαγγελικό αυτό κείμενο, εκτός από τη μοναδική εισαγωγή της κοσμογονίας, υπάρχει και εκτεταμένη περιγραφή για το τι ακριβώς έγινε μετά την ανάσταση του Ιησού. Χαρακτηριστικός είναι ο επίλογος του κειμένου. Στο εδάφιο αυτό βλέπουμε τον Ιησού να ξεχωρίζει από τους μαθητές τον Πέτρο και να του ζητά να τον ακολουθήσει. Τότε ο Πέτρος βλέπει να τους ακολουθεί και ο Ιωάννης. Η απορία του Πέτρου εύλογη. Από την απάντηση του Ιησού διαδόθηκε, σύμφωνα με το ευαγγελικό κείμενο, η φήμη ότι ο μαθητής αυτός, δηλαδή ο Ιωάννης, δε θα πέθαινε. Συναντάμε δε μία αναφορά για την ύπαρξη εσωτερικής Διδασκαλίας του Ιησού προς τους Αποστόλους, η οποία δεν είναι δυνατόν να ληχθεί στο παρόν κείμενο.¹⁹

Κλείνοντας την αναφορά μας αυτή θα ήθελα επιγραμματικά να σταθώ σε ορισμένα σημεία:

1. Πιστεύω ότι η επιλογή και η επισημοποίηση αυτών των συγκεκριμένων κειμένων και όχι κάποιων άλλων, επηρεάστηκε για μεν τα τρία πρώτα από την ομοιότητά τους για δε το τέταρτο από την ιδιαίτερη θεολογία του.
2. Για την επιλογή των κειμένων αυτών ίσως έπαιξε κάποιο ρόλο στη σκέψη ορισμένων εκκλησιαστικών πατέρων, η ανάγκη να δείξουν ότι ο μοναδικός Θεός των Χριστιανών είναι ο ίδιος με τον Θεό των Ιουδαίων. Με τον τρόπο αυτό έδιναν στη θεϊκή αυτή υπόσταση μια χρονική ύπαρξη μεγάλη, πολύ μεγαλύτερη

¹⁷ Την άποψη αυτή τη συνάντησα για πρώτη φορά σε κείμενα του Έλληνα θεολόγου Σάββα Αγουρίδη, καθηγητή στα Πανεπιστήμια Αθηνών και Θεσσαλονίκης.

¹⁸ Κεφ 19 στιχ. 30.

¹⁹ «Ἔστι δέ καί ἄλλα πολλά ὅσα ἐποίησεν ο Ἰησούς, ἅτινα ἐάν γράφηται καθ' ἓν, οὐδέ αὐτόν οἴμαι τόν κόσμον χωρῆσαι τά γραφόμενα βιβλία».

από αυτή που παρουσίαζαν τα εδάφια των κειμένων. Με άλλα λόγια δεν ήταν ένας νέος Θεός, αλλά ένας Θεός που ήδη υπήρχε αλλά οι άνθρωποι αγνοούσαν.

3. Είναι γεγονός ότι τα κείμενα αυτά έχουν γραφεί για διαφορετικούς λόγους οι οποίοι μάλιστα ήταν και αντικρουόμενοι μεταξύ τους. Έχοντας κατά νου αυτό και σκεπτόμενοι την τελευταία φράση του Ιησού στο Σταυρό, οδηγούμαστε σε διαφορετικά συμπεράσματα. Αν δε θεωρήσουμε ότι η σωστή φράση είναι αυτή που αρχίζει με το «*Ελωί Ελωί...*» τότε οδηγούμαστε και σε άλλα ενδιαφέροντα συμπεράσματα. Αυτό το λέμε διότι, αν μεταφράσουμε την έκφραση αυτή, θα δούμε ότι η σημασία της είναι «*Θεοί μου Θεοί μου...*». Αυτό μας δείχνει επίκληση σε πολλούς και όχι σε έναν Θεό.

Για να ολοκληρώσουμε τη μελέτη μας, μετά από όλα αυτά που έχουμε αναφέρει, νομίζω ότι θα ήταν ιδιαίτερα χρήσιμο να ασχοληθεί κανείς και με τα άλλα, τα μη επίσημα, τα αποκαλούμενα «*απόκρυφα*», κείμενα. Πιστεύω μάλιστα ότι για τέτοιου είδους μελέτη, που θα είναι απροκατάληπτη από θεολογικές δοξασίες και σκοπιμότητες, καλό θα είναι να αντιμετωπίσουμε τα κείμενα αυτά σε συνδυασμό με την εποχή της συγγραφής τους, τις ανάγκες συγγραφής τους και τους στόχους του κάθε συγγραφέα.

**ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ:
ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ
ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ¹**

Η φύση δεν αποκαλύπτει, ούτε κρύβει κάτι. Τα γεγονότα της καθημερινής ζωής, τα οποία συνήθως δεν ελκύουν την προσοχή του μέσου ανθρώπου, αποτελούν για τα φωτισμένα πνεύματα εναύσματα υψηλών φιλοσοφικών στοχασμών. Από όλα τα όντα της Δημιουργίας, τουλάχιστον αυτά που υπάρχουν στη Γη, μονάχα ο άνθρωπος μπορεί να εκφράζει με λόγια αφηρημένες ιδέες και έννοιες, ακόμη και αν δεν κατανοεί ακριβώς την ίδια την έννοια ή το σύνολο των πληροφοριών που αυτή περιέχει.

Ο άνθρωπος έχει φυσικές και πνευματικές επιθυμίες, ποικίλων διαβαθμίσεων. Έτσι ορισμένοι αρκούνται σε μια καθαρά υλιστική ζωή. Κάποιοι άλλοι όχι. Όμως εκείνοι των οποίων η αυτοσυνείδηση είναι έστω και ελάχιστα αφυπνισμένη, ικανοποιούνται μονάχα με την κατάλληλη πνευματική τροφή και ενασχόληση. Βασικά ερωτήματα είναι αυτά που ασχολούνται με το σκοπό της ύπαρξης, το Κάρμα², την Με-

¹ Η ομιλία αυτή έγινε στα πλαίσια ενός ομότιτλου σεμιναρίου που διοργάνωσε η Στοά των Αθηνών στις 7 Μαΐου 1995 στο Ξενοδοχείο Αμαλία.

² Κάρμα. Ένας όρος που χρησιμοποιούμε για να υποδηλώσουμε τη λειτουργία του νόμου της αντιστάθμισης. Ο νόμος αυτός έχει εφαρμογή σε όλες τις αποφάσεις ή πράξεις που κάνει ο άνθρωπος. Σύμφωνα με αυτό το νόμο κάθε πράξη που συμβάλλει στην πνευματική πορεία του ανθρώπου αντισταθμίζει στο πολλαπλάσιο κάθε πράξη που αντιστρατεύεται σε αυτή. Το ίδιο συμβαίνει και στην αντίθετη περίπτωση, μόνο που ο βαθμός επιβράδυνσης εξαρτάται από το είδος και την βαρύτητα της πράξης. Οι Ροδόσταυροι δε δέχονται ότι οι αξιώσεις του νόμου αυτού μπορούν να καταλήξουν σε αντιστροφή του νόμου της εξέλιξης.

τενσάρκωση³ και την Αθανασία της Ψυχής⁴. Τα ερωτήματα αυτά προέρχονται από την επαφή του ανθρώπου με το περιβάλλον και κατά συνέπεια το Σύμπαν στο οποίο ζει.

Με τη βοήθεια πάρα πολλών ντοκουμέντων διαφορετικής προέλευσης, οι επιστήμονες, που διερεύνησαν το θέμα αυτό, μπόρεσαν να ανασυντάξουν την πίστη στην ουράνια αθανασία της ψυχής, η οποία πηγάζει από αστρονομικές παρατηρήσεις και η οποία εμφανίστηκε στον ελληνικό κόσμο, στο δεύτερο μέρος κυρίως του 5^{ου} π.Χ. αιώνα. Αυτή η πίστη βασίζεται σε τρεις πρωταρχικές σκέψεις:

1. Στη δυαδικότητα του Κόσμου.
2. Στη θεία φύση των άστρων.
3. Στη συγγένεια ψυχών και άστρων.

Με βάση τη σοφή αστρονομία των Πυθαγορείων, αναθεωρούνται ριζικά οι παραδεκτές απόψεις των λαών της ανατολικής Μεσογείου για την προέλευση, τη φύση και το πεπρωμένο των ψυχών. Η άποψη ότι η ζωική πνοή χάνεται με το θάνατο και η πίστη στην επιβίωση των «σκιών», που στο καταθόνιο βασίλειο των νεκρών επαναλαμβάνουν αδέξια τις γήινες δραστηριότητες, αντικαθίστανται με την ιδέα της κοσμικής ψυχής, που έχει παρεκτραπεί σε αυτόν εδώ τον «κάτω κόσμο», στη γη της εξορίας, η οποία όμως είναι απαραίτητο στάδιο για την επι-

Αποκλειστικός σκοπός του Κάρμα είναι να μας διδάξει το μάθημα, να μας κάνει να συνειδητοποιήσουμε τα σφάλματά μας και μέσα από αυτά να εξελιχθούμε.

³ Μετενσάρκωση. Η Ροδοσταυρική δοξασία για τη Μετενσάρκωση είναι μοναδική. Συνοπτικά μπορούμε να πούμε ότι η ψυχή του ανθρώπου, μια θεία ουσία η οποία είναι αθάνατη και συνδεδεμένη με την Παγκόσμια Ψυχική Ουσία, έχει σαν ιδιότητα μια μνήμη και συνειδητότητα που συνιστούν την προσωπικότητα του ατομικού εγώ. Η ιδιαίτερη αυτή ψυχική προσωπικότητα εκδηλώνεται στο ανθρώπινο σώμα κατά τη γήινη ενσάρκωσή της. Στη συνέχεια μετακινείται προς το Κοσμικό πεδίο κατά τη μετάσταση του ανθρώπου. Εκεί παραμένει μέχρι την κατάλληλη στιγμή για μια άλλη ενσάρκωση σε ένα άλλο φυσικό σώμα. Οι ενσάρκώσεις αυτές προσθέτουν μνήμες και εμπειρίες στην ψυχική προσωπικότητα. Η ψυχική προσωπικότητα δεν ενσαρκώνεται σε σώματα ζώων ή φυτών παρά μόνο σε ανθρώπινα.

⁴ Δες σχετική αναφορά στο κεφάλαιο «Είναι ή Έχει ο άνθρωπος σώμα;»

στροφή στη χώρα καταγωγής της. Μετά την επιστροφή της στη χώρα αυτή θα απολαύσει, συντροφιά με τους αστρικούς θεούς, μια ένδοξη ζωή. Η πίστη αυτή μεταβάλλει τα Ηλύσια Πεδία των Αιγυπτίων και των Ορφικών⁵, που βρίσκονται στα έγκατα της Γης, σε Πεδία Αστέρων, καθιστώντας το βασίλειο των νεκρών βασίλειο των θεών.

Η αστρονομία γεννήθηκε στη Μεσοποταμία. Επισημαίνουμε όμως ότι σε όλους τους εξελιγμένους λαούς της αρχαιότητας, κατείχε εξέχουσα θέση. Οι αστρονόμοι ήταν ιερείς. Ανήκαν σε ιερατική τάξη. Επιπλέον δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η αστρονομική παρατήρηση γεννήθηκε από πραγματικές καθημερινές ανάγκες. Οι εκλείψεις της Σελήνης και του Ήλιου, οι σεληνιακές φάσεις, οι σύνοδοι της Αφροδίτης, η ανατολή κάποιων αστέρων – κυρίως του Σείριου – χρησιμοποιούνταν για μεγάλο χρονικό διάστημα στην κατάστρωση ημερολογίων και στο χρονικό προσδιορισμό διάφορων ιστορικών γεγονότων.

Για να μετακινηθεί κάποιος, στην ξηρά ή στη θάλασσα, για να σπείρει ή να θερίσει, για να γιορτάσει κάποια θρησκευτικά γεγονότα, είχε ανάγκη της ύπαρξης μιας διεξοδικής γνώσης των ουράνιων φαινομένων, με τον επακόλουθο χρονολογικό προσδιορισμό. Με την παρατήρηση οι Μεσοποταμίοι οδηγήθηκαν σε αξιοσημείωτες ιδέες. Ερμήνευσαν την περιοδικότητα σαν απόδειξη του γεγονότος ότι τα άστρα κατευθύνονται από νοήμονα πνεύματα, που χαρακτήρισαν Θεούς. Οι πλανήτες και η κίνησή τους θεωρήθηκαν αγγελιοφόροι της θείκης βούλησης. Η περιοδικότητα της κίνησης των ουράνιων σωμάτων οδήγησε τους Βαβυλώνιους στην άποψη ότι ο κόσμος ξαναβιώνει αιωνίως τις ίδιες καταστάσεις. Τα ονόματα των Θεών χρησιμοποιήθηκαν για την ονομασία των αστεριών, δημιουργώντας επίθετα τα οποία μεταφρασμένα στα Ελληνικά ή τα Λατινικά χρησιμοποιούνται ακόμη και σήμερα. Αυτές οι παρατηρήσεις γέννησαν την Αστρολογία.

Οι Χαλδαίοι ανέπτυξαν επιστημονικά την αστρονομία με βάση τις

⁵ Ορφικοί. Θρησκευτικοί μυστικοί της αρχαίας Ελλάδας περί τον 6^ο π.Χ. αιώνα. Ασχολούνται με την κοσμογονία και θεογονία, έχοντας ως βάση την παράδοση της λατρείας του μυθικού θρακικής καταγωγής Διονύσου του Ζαγρέα. Το όνομά τους το έλαβαν από τον μυθικό Θρακιώτη ασιδό Ορφέα.

ανάγκες της αστρολογίας τους. Ίσως να σκεφτούμε ότι η σύλληψη του Σύμπαντος, το οποίο διέπεται από Νόμους, θα οδηγούσε στην υιοθέτηση της απόλυτης αιτιοκρατίας και τον παραγκωνισμό κάθε πίστης σε κάποια υπέρτατη αρχή. Στην πραγματικότητα όμως δεν έγινε κάτι τέτοιο.

Παρατηρώντας την περιοδικότητα των ουράνιων κινήσεων, οι Βαβυλώνιοι κατέληξαν σε τρία βασικά συμπεράσματα.

1. Η κανονικότητα των αστρικών κινήσεων τους έκανε να σκεφτούν ότι δεν είναι προϊόν τύχης ή σύμπτωσης, αλλά ότι υπάρχει μια δύναμη η οποία τις συντονίζει. Για το λόγο αυτόν εξομείωσαν τα άστρα με τους αστρικούς θεούς.
2. Η περιοδικότητα των ουράνιων κινήσεων, οι οποίες επαναλαμβάνονταν αιώνια και απaráλλακτα, τους έκανε να συλλογιστούν ότι και ο Κόσμος είναι αιώνιος.
3. Η επιστροφή όλων των άστρων στην πρωταρχική τους θέση τούς οδήγησε στο συμπέρασμα της αιώνιας επανόδου των πάντων.

Τα δύο πρώτα συμπεράσματα επιβεβαιώνονται και από τον Διόδωρο τον Σικελό⁶, ο οποίος μας λέγει: «Κατά τους Χαλδαίους, ο Κόσμος είναι αιώνιος, χωρίς αρχή και τέλος. Η Τάξη και η Αρμονία του Κόσμου πηγάζουν από τη Θεία Πρόνοια. Τα θεία φαινόμενα που συντελούνται στους ουραμούς δεν είναι τυχαία, αλλά καρπός αμετάτρεπτης απόφασης των θεών». Αυτός ο τρόπος σύλληψης του δόγματος της αιωνιότητας αποτελούσε σημαντικό νεωτερισμό, αλλά και βασική αντίρρηση στα ιουδαιοχριστιανικά δόγματα, της «εκ του μηδενός Δημιουργίας» και του τέλους του Κόσμου και κυριάρχησε στους επιστημονικούς κύκλους για πολλούς αιώνες, χωρίς να δοθεί καμία άλλη εξήγηση στις κινήσεις των αστείων, εκτός από τη θεολογική.

⁶ Διόδωρος Σικελός. Έλληνας ιστορικός που γεννήθηκε στη Σικελία την εποχή του Ιουλίου Καίσαρα. Ταξίδεψε σε όλον τον τότε γνωστό κόσμο με σκοπό να συγγράψει παγκόσμια ιστορία. Το σύγγραμμά του αποτελείται από σαράντα βιβλία και διαιρείται σε τρία μέρη.

Η γεωμετρική εξήγηση της κίνησης των αστέρων ανήκει στον σοφό Πυθαγόρα⁷ και τη σχολή του. Οι ανακαλύψεις του ήταν ανυπολόγιστης αξίας και απέδειξε ότι η φαινόμενη ανάδρομη κίνηση των πλανητών είναι μια οφθαλμαπάτη, που οφείλεται στη θέση μας ως γήινοι παρατηρητές. Οφείλουμε πολλά στον Πυθαγόρα και την σχολή του, διότι χάρη σε αυτόν γνωρίζουμε ότι το Σύμπαν έχει μαθηματική δομή, ότι τα συστατικά στοιχεία του έχουν καθορισμένα γεωμετρικά σχήματα, ότι τα περιοδικά φαινόμενα έχουν μετρήσιμες σχέσεις και τέλος ότι ο Κόσμος αξίζει πραγματικά να ονομάζεται έτσι, διότι τα πάντα είναι Τάξη, Αριθμός, Βάρος και Μέτρο. Ο Πρόκλος⁸ είπε για αυτόν: «Και ήρθε ο Πυθαγόρας που κατέστησε τη Γεωμετρία ανεξάντλητη επιστήμη, γιατί μπόρεσε να αναχθεί στις πρώτες αρχές, αναζητώντας αφηρημένες θεωρίες, οι οποίες βασιζόνταν στον καθαρό λογισμό».

Ο τρόπος που συνέλαβαν τον Κόσμο οι αρχαίοι, επεκράτησε για πολλούς αιώνες και βασίστηκε στην πίστη του ανθρώπου ότι ήταν βασιλιάς της Δημιουργίας, με τη Γη στο κέντρο του Σύμπαντος, ενός Σύμπαντος δημιουργημένου κατ' εικόνα ανθρώπου και υποχείριο των σκοπών του. Για πολλούς αιώνες, αυτή η παρηγορητική οπτική γωνία καθυσάραζε τον άνθρωπο, γιατί πίστευε ότι ήταν αντικείμενο ιδιαίτερης προσοχής και φροντίδας από τον Δημιουργό. Μέσα σε αυτό το φιλοσοφικό υπόβαθρο, σε αυτόν τον νοητικό εφησυχασμό, ήταν φυσικό το τραγικό τέλος του Τζιορντάνο Μπρούνο⁹, ο οποίος τόλμησε να θέσει

⁷ Πυθαγόρας. Αρχαίος Έλληνας φιλόσοφος, ιδρυτής της ομώνυμης σχολής στον Κρότωνα της Ιταλίας. Γεννήθηκε στη Σάμο το 572 και πέθανε το 500 στο Μεγαπόντιο. Ταξίδεψε στην Αίγυπτο και μυήθηκε στα εκεί μυστήρια. Μαθήτευσε στον προσωκρατικό φιλόσοφο Αναξίμανδρο. Στη συνέχεια ίδρυσε τη σχολή του στην Ιταλία. Ο βίος και η διδασκαλία του περιβάλλονται από θρύλους.

⁸ Πρόκλος. Νεοπλατωνικός φιλόσοφος και μαθηματικός. Γεννήθηκε το 410 στην Κωνσταντινούπολη και πέθανε το 485 στην Αθήνα. Είναι ο τελευταίος στύλος του Εθνισμού και διακρίθηκε για την πολυμαθειά του, τη διαλεκτική δεινότητά του και τη μεγάλη συγγραφική του δράση.

⁹ Μρούνο Τζ. Φιλόσοφος και μοναχός. Γεννήθηκε το 1548 στην πόλη Νόλα κοντά στη Νάπολη της Ιταλίας. Πήρε το σχήμα του μοναχού στα δέκα επτά του χρόνια στο ίδιο μοναστήρι όπου έζησε και ο Θωμάς ο Ακινάτης. Μελέτησε τους Έλληνες φιλοσόφους και ιδιαίτερα τον

τη δυνατότητα ύπαρξης πολλών κατοικημένων Κόσμων. Ήταν επίσης φυσική η απίστευτη σύνεση του Κοπέρνικου¹⁰ να εκδώσει το βιβλίο του με τίτλο «Περί της εξελίξεως των Ουράνιων τροχιών» μετά το θάνατό του. Ήταν φυσική η δίκη και καταδίκη του Γαλιλαίου,¹¹ κατά τη διάρκεια της οποίας η Χριστιανική εκκλησία υποστήριξε με κάθε δυνατό μέσο την εικόνα ενός κόσμου όμοιου με αυτόν που περιγράφουν οι Γραφές.

Η σύλληψη του Κόσμου μεταβάλλεται με την εξέλιξη της επιστήμης. Κατ' αρχήν ο Κοπέρνικος θα καθαιρέσει τη Γη από την προνομιούχο θέση της, καθιστώντας την έναν απλό πλανήτη, ο οποίος περιστρέφεται γύρω από τον Ήλιο. Ο Γαλιλαίος τινάζει όλο το αρχαίο οικοδόμημα στον αέρα. Στον κλειστό και πεπερασμένο Κόσμο της Αρχαιότητας και του Μεσαίωνα θα αντιτάξει έναν ανοικτό Κόσμο. Ο Κόσμος αυτός θα

Πλάτωνα, τον Αριστοτέλη και τον Πλωτίνο, καθώς και Αραβες και Εβραίους φιλοσόφους. Μελέτησε τα έργα των Ν. Κουζανού και Κοπέρνικου. Κατηγορήθηκε και καταδικάστηκε για μαγεία. Ταξίδεψε στην Ελβετία, Γαλλία, Γερμανία και Αγγλία για να διδάξει στα πανεπιστήμια των χωρών αυτών. Ταυτόχρονα έγραψε πολλά έργα, τα οποία έκαναν ιδιαίτερη εντύπωση. Αφορίστηκε από την προτεσταντική εκκλησία και στη συνέχεια τον συλλαμβάνει και τον φυλακίζει η Ιερά Εξέταση. Στις 17 Φεβρουαρίου του 1600, μετά από οκτώ χρόνια βασανισμών, οδηγείται στην πυρά στην πλατεία Ανθέων της Ρώμης.

¹⁰ Κοπέρνικος. Κορυφαίος αστρονόμος ιδρυτής της νεότερης αστρονομίας. Γεννήθηκε το 1473 στην πόλη Τόρν της Πολωνίας. Πέθανε το 1543. Πραγματοποίησε πολλές παρατηρήσεις του Ουρανού και εξέδωσε διάφορες μελέτες. Οι απόψεις του για την θέση της Γης έγιναν γνωστές τόσο στον Πάπα της Ρώμης Κλήμη τον Ι΄ όσο και στον Λούθηρο οι οποίοι καταδίκασαν την νέα θεωρία. Το έργο με την νέα θεωρία, αν και κυκλοφορούσε σε χειρόγραφο από το 1520, εξεδόθη μετά τον θάνατό του.

¹¹ Galileo Galilei. Φυσικός και αστρονόμος. Γεννήθηκε στην Πίζα της Τοσκάνης το 1564 και πέθανε το 1642 κοντά στη Φλωρεντία. Πραγματοποίησε πολλές μελέτες φυσικής και θεωρείται ότι προετοίμασε το έργο του Νεύτωνα. Με την ανακάλυψη του τηλεσκοπίου μελέτησε τη Σελήνη, τις φάσεις της Αφροδίτης, τους τέσσερις δορυφόρους του Δία, τον Κρόνο και τις κλιδές του Ήλιου. Το 1616 εξεδόθη η απόφαση του Ανακριτικού Συλλόγου στη Ρώμη για τα βιβλία που υποστήριζαν την άποψη του Κοπέρνικου για το ηλιοκεντρικό σύστημα και του ζητήθηκε να απαρνηθεί τις θεωρίες του. Συνέγραψε τότε το σύγγραμμα «Διάλογοι», το οποίο προκάλεσε έντονες αντιδράσεις και κατακραυγή εναντίον του συγγραφέα. Συνελήφθη τότε ο Galileo και μετά από 20ήμερη φυλάκιση αναγκάστηκε στις 22 Ιουνίου 1633 να απαρνηθεί τις απόψεις του για την κίνηση της Γης.

έχει αναρίθμητα πλιακά συστήματα. Συντελείται μια βαθιά τομή. Μια ανεπανάληπτη νοτική μεταστροφή. Ο άνθρωπος αναζητά εκ νέου τη θέση του στη Δημιουργία.

Παρ' ότι η θρησκεία έχανε σταδιακά την επιρροή της στην εξήγηση των ουράνιων φαινομένων, αυτό δε θα πρέπει να μας κάνει να πιστέψουμε ότι η νέα οπτική γωνία, που πήγαζε από τις επιστημονικές ανακαλύψεις, ήταν χωρίς πνευματικό υπόβαθρο. Παρ' όλο που τα βασικά δεδομένα άλλαξαν, το ίδιο το αίσθημα θρησκευτικότητας και θαυμασμού εξακολουθούσε να διέπει τους περισσότερους επιστήμονες. Αυτοί, στην εκδήλωση των νόμων της Φύσης, βρίσκουν να εξωτερικεύεται το δικό τους αίσθημα του ωραίου, του αληθινού. Τα κριτήρια της απλότητας και της αισθητικής ήταν τα βασικά κριτήρια για έναν επιστήμονα σαν τον Αϊνστάιν¹², ο οποίος έδινε μια ισχυρότατη συγκινησιακή και αισθητική διάσταση στους φυσικούς νόμους του Σύμπαντος.

Η σύγχρονη άποψη για το Σύμπαν και τη Δημιουργία δεν είναι υποδεέστερη από εκείνη του αρχαίου κόσμου, ούτε σε ομορφιά ούτε σε αξία. Είναι όμως περισσότερο υλιστική και ο άνθρωπος δεν κατέχει σε αυτή την θέση που του αρμόζει. Οι σύγχρονες τάσεις, οι οποίες αποσκοπούν στην ορθότερη επανατοποθέτηση του ανθρώπου στη Δημιουργία, παραμένουν για την ώρα στο περιθώριο και τη σιγή. Η ανθρωπότητα, όμως, αμετάκλητα οδεύει προς τη σύλληψη εκείνη που ανέκαθεν οι μυστικιστές υποστήριζαν. Η άποψη αυτή είναι ότι το Σύμπαν δημιουργήθηκε από μια σκέψη και επομένως καθοδηγείται αενάως από μια Παγκόσμια Συνείδηση¹³.

Η ιστορία των σχέσεων μεταξύ αστρονομίας και θρησκείας είναι

¹² Αϊνστάιν Α. Γερμανός φυσικός, μαθηματικός και αστρονόμος. Εμπνευστής της θεωρίας της σχετικότητας, η οποία έφερε νέα αντίληψη στον άνθρωπο για την έννοια του χρόνου. Γεννήθηκε το 1879 στην Ουλμ. Δίδαξε σε πανεπιστήμια της Ελβετίας, της Τσεχίας και της Πρωσίας. Του απενεμήθη το βραβείο Nobel το 1921. Διωκόμενος από το ναζιστικό καθεστώς, κατέφυγε στις ΗΠΑ, όπου και πέθανε σε ηλικία 76 ετών το 1955.

¹³ Παγκόσμια Συνείδηση. Άλλος όρος για την Κοσμική Συνείδηση. Αυτή είναι η συνείδηση του Θείου, η οποία διαπερνά όλη τη Δημιουργία. Στη συνείδηση αυτή προβάλλεται όλη η ψυχική συνειδητότητα των Διδασκάλων και των καθοδηγητών της Ανθρωπότητας.

ενδιαφέρουσα, διότι μας δείχνει τον τρόπο αντίδρασης του ανθρώπου ανάλογα με τις εκάστοτε επικρατούσες ιδέες. Σε ορισμένους δεσπάζει η ανάγκη να δώσουν κάποιο νόημα στον κόσμο και τη ζωή τους. Για άλλους, μόνο η γνώση της Αλήθειας έχει σημασία. Δεν εξετάζουν αν αυτή ταιριάζει ή όχι με την ατομική ηθική. Κάθε εποχή έχει τα δικά της χαρακτηριστικά. Στο Μεσαίωνα έπρεπε να είσαι θρησκευόμενος. Στο 18^ο αιώνα έπρεπε να είσαι ένα ισχυρό μυαλό. Κάθε άτομο, όπως και κάθε εποχή, έχει τη δική του ιδιοσυγκρασία. Αν δεχθούμε όμως ότι όλα τα συνήθη διακριτικά χαρακτηριστικά εξαφανίζονται μέσα σε ένα ανώτερο επίπεδο συνείδησης, τότε η επιστήμη, οι τέχνες και η ποίηση γίνονται μία μοναδική γλώσσα, χωρίς περιορισμούς και αυθαίρετους διαχωρισμούς, που εισάγονται αποκλειστικά από τον αντικειμενικό Εαυτό του ανθρώπου¹⁴.

Θα χαρακτηρίζαμε σαν ειρωνεία της τύχης το γεγονός ότι οι σύγχρονοι επιστήμονες, ωθώντας τις νοητικές τους εξερευνήσεις μέχρι εσχάτων, αρχίζουν να κάνουν υποθέσεις για την καταγωγή και την φύση του Σύμπαντος, που θυμίζουν όσα υποστήριζαν η παράδοση και οι μυστικιστές του παρελθόντος με τη μορφή εικόνων και συμβόλων. Έχουν φτάσει στο σημείο να ισχυρίζονται πως η Παγκόσμια Συνείδηση λειτουργεί μέσα στα πάντα αλλά και για τα πάντα, πως το δυναμικό της εκφράζεται ενεργά τόσο στο ελάχιστο κομμάτι ύλης όσο και στους τεράστιους γαλαξίες και ότι αυτή διέπει και συντονίζει κάθε εξελικτικό στάδιο της Δημιουργίας.

Ο Άνθρωπος με τη διπλή του φύση, υλική και πνευματική, εκφράζει τη θεμελιώδη ενότητα του Σύμπαντος. Αντανάκλαση των παγκόσμιων νόμων, θείος κατ' ουσία, έστρεψε τα βλέμματα προς τους ουρανοί για να δει καλύτερα μέσα του. Διαμέσου όμως του ανθρώπου το ίδιο το Σύμπαν αντικρίζει τον εαυτό του.

Αυτά όλα τα έχουν υπ' όψιν τους οι Ροδόσταυροι, όταν ερευνούν την αξία της αστρολογίας και τη θέση που αυτή κατέχει στη ζωή τους.

¹⁴ Με τον όρο αντικειμενικός Εαυτός εννοούμε την υλική, φυσική συνειδητότητα, η οποία περιορίζεται από τη φύση, την ποιότητα και το περιβάλλον που ζει κάθε άνθρωπος.

Την έκφραση «Γνώρισε τον Εαυτό σου για να γνωρίσεις καλύτερα τον Κόσμο» τη γνωρίζουν καλά οι ερευνητές του μυστικισμού και προσπαθούν να βρουν τρόπους, ώστε η επιθυμία τους αυτή να πραγματοποιηθεί.

Αρχικά θεωρούμε ότι η αστρολογία είναι μια μέθοδος, η οποία δίνει τη δυνατότητα στον άνθρωπο να γνωρίσει τον εαυτό του. Αυτή η γνώση μπορεί να γίνει μέσω της προσεκτικής και πολύ καλής γνώσης και μελέτης του ατομικού ή του κοσμικού αστρολογικού χάρτη.¹⁵ Η γνώση του εαυτού όμως μέσω του αστρολογικού χάρτη προϋποθέτει ορισμένα στοιχεία, τα οποία πρέπει να πάρουμε σοβαρά υπ' όψιν μας και να απαντήσουμε ειλικρινά στον εαυτό μας, αν πληρούμε τις προϋποθέσεις, ώστε να ελαχιστοποιήσουμε τις πιθανότητες σφάλματος. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι:

1. Πολύ καλή γνώση των αρχών της αστρολογίας και της εφαρμογής τους.
2. Κατανόηση σε πολύ υψηλό βαθμό των Νόμων που διέπουν το Σύμπαν και τη Δημιουργία. Σαν τέτοιους νόμους μπορούμε να αναφέρουμε τον Νόμο της Μετενσάρκωσης, το Νόμο του Κάρμα, της Ελεύθερης Βούλησης του Ανθρώπου,¹⁶ αλλά και της λειτουργίας και των ιδεών της ίδιας της αστρολογίας.
3. Τη θεώρηση του κάθε ανθρώπου ως μονάδας η οποία όμως δρα μέσα σε ένα σύνολο. Την ανθρωπότητα. Αυτό έχει σαν συνέπεια την παρέμβαση και την επιρροή του ενός μέλους στο άλλο.
4. Τελευταία - αλλά ίσως η πιο σημαντική - προϋπόθεση είναι η

¹⁵ Η τοποθέτηση των πλανητών και των γωνιών που αυτοί σχηματίζουν μεταξύ τους στον σχηματοποιημένο ουράνιο ορίζοντα ονομάζεται αστρολογικός χάρτης. Αν η τοποθέτηση αυτή έγινε με στοιχεία ενός ατόμου ονομάζεται ατομικός, ενώ αν έχει γίνει με στοιχεία πλανητικά ονομάζεται κοσμικός χάρτης.

¹⁶ Νόμος της Ελεύθερης Βούλησης. Ο νόμος αυτός μας λέγει ότι κάθε άνθρωπος έχει τη δυνατότητα να επιλέξει τον τρόπο που θα χειριστεί ένα θέμα ή θα ξεπεράσει ένα εμπόδιο στη ζωή του. Οι εσωτεριστές και οι μυστικιστές θεωρούν ότι, ανεξάρτητα από το βαθμό πρόοδου του κάθε ατόμου στο μονοπάτι της Γνώσης, υπάρχει σε αυτόν η δυνατότητα επιλογής του τρόπου και του χρόνου που αυτός θα πραγματοποιήσει την πρόοδό του.

ύπαρξη της κατάλληλης συνειδησιακής κατάστασης στο άτομο, η οποία θα μπορέσει να ερμηνεύσει όλες τις παραμέτρους, οι οποίες υπάρχουν σε έναν αστρολογικό χάρτη.

Μετά από όλα αυτά θεωρούμε ότι δεν είναι δυνατόν να είναι η αστρολογία μια μέθοδος, η οποία από μόνη της θα μας δώσει λύσεις σε κάθε τι το οποίο μας απασχολεί ή θα μας οδηγήσει με ασφάλεια στην αυτογνωσία.

Έχουμε την άποψη ότι τις λύσεις στα προβλήματά μας τις δίνουμε εμείς οι ίδιοι, αντιμετωπίζοντας συνειδητά την κατάσταση η οποία έχει προκύψει, τις αιτίες της και τη θέση που εμείς πρέπει να πάρουμε, έχοντας σαν τελικό σκοπό την αυτογνωσία και την ένωση με το Κοσμικό.¹⁷ Επιπροσθέτως θεωρούμε ότι δεν έχει καμία πρακτική και άμεση αξία το να γνωρίσουμε τι ήμασταν στο παρελθόν ή τι θα προκύψει στο μέλλον σε μας, αν δεν κάνουμε κάτι για το παρόν, για τον τρόπο ζωής μας, για τη συμπεριφορά μας σήμερα προς το συνάνθρωπό μας, τον τόπο μας, το περιβάλλον ή την ανθρωπότητα γενικότερα.

Για τους Ροδόσταυρους όλες οι εκδηλώσεις του Κοσμικού στο ορατό ή στο αόρατο πεδίο είναι αποτέλεσμα δονήσεων. Η πληθώρα δηλαδή των αντικειμένων, των σκέψεων, των αισθημάτων, των εικόνων – νοητικών ή αντικειμενικών – είναι αποτέλεσμα της δόνησης, με διαφορετική συχνότητα ή ρυθμό, αυτής της ενέργειας που διαπερνά την ύλη και την οποία οι Ροδόσταυροι ονομάζουν Πνεύμα.¹⁸ Με αυτό σαν βάση κάθε σκέψη, πράξη, συναίσθημα, ιδέα, θεώρηση κ.τ.λ. τα οποία εμφανίζονται, στο γήινο πεδίο και όχι μόνο, είναι αποτέλεσμα μιας

¹⁷ Κοσμικό. Με τον όρο αυτόν οι Ροδόσταυροι εννοούν το Σύμπαν σαν μια αρμονική σχέση όλων των φυσικών και πνευματικών Νόμων. Πρόκειται για την άπειρη νοημοσύνη του Όντος που διαπερνά τα πάντα. Δεν είναι κάποιος τόπος, αλλά αποτελεί το σύνολο των Νόμων και των φαινομένων που εκδηλώνονται στον άνθρωπο και τη φύση.

¹⁸ Για τους Ροδόσταυρους υπάρχει μια σαφής διάκριση μεταξύ του πνεύματος και της ψυχής. Ίσως ήταν οι πρώτοι που έκαναν αυτή τη διάκριση. Για αυτούς το «πνεύμα» είναι μια παγκόσμια ουσία που διαπερνά όλη τη φύση ακόμη και την ασυνείδητη ύλη και εκδηλώνεται με πολλούς τρόπους. Είναι μια Θεία ουσία σαν την ψυχή, αλλά με έναν δονητικό λόγο χαμηλότερο.

συγκεκριμένης συχνότητας δόνησης της ενέργειας που διαπερνά τη Δημιουργία.

Οι Ροδόσταυροι αναγνωρίζουν την ύπαρξη δύο επιπέδων. Του φυσικού και του ψυχικού. Η σύνδεση των δύο αυτών επιπέδων είναι τόσο έντονη, ώστε κάθε τι το οποίο υπάρχει στο φυσικό επίπεδο έχει το αντίστοιχό του στο ψυχικό. Η πραγματοποίηση μιας πράξης στο φυσικό επίπεδο συνεπάγεται την προβολή της πράξης αυτής και στο άλλο επίπεδο. Το ίδιο συμβαίνει και με τη σκέψη, το συναίσθημα ή την ιδέα. Η εκπόρευση καλών σκέψεων, η συμμετοχή στην εκπόνηση καλών πράξεων και η παραγωγή καλών συναισθημάτων και υψηλόφρονων ιδεών δημιουργεί ένα περιβάλλον υψηλών δονήσεων λόγω της φύσης τους, το οποίο επηρεάζει εμάς τους ίδιους αλλά και τους γύρω μας. Είναι χαρακτηριστικό το άσχημο και βαρύ συναίσθημα το οποίο αισθάνεται κάποιος, όταν εισέλθει σε έναν χώρο στον οποίο προηγουμένως εξελισσόταν μια δυσάρεστη κατάσταση (ένας τσακωμός, μια επώδυνη κατάσταση π.χ.). Σε μια τέτοια περίπτωση μάλιστα χρησιμοποιούμε την έκφραση «βαριά ατμόσφαιρα», χωρίς να πολυκαταλαβαίνουμε τι εννοούμε.

Αυτή η δονητική κατάσταση του παρελθόντος μας αντικατροπτίζεται μέσω διάφορων λειτουργιών, που δε θα ήθελα να αναπτύξουμε τώρα, στην «ψυχική» επιφάνεια του πλανήτη, η οποία με τη σειρά της επιστρέφει στη φυσική. Έχοντας μάλιστα σαν βάση έναν παλαιό μυστικιστικό νόμο, ο οποίος λέει ότι «τα όμοια έλκουν τα όμοια» έχει παρατηρηθεί, από τους μυστικιστές του παρελθόντος, ότι ορισμένοι πλανήτες επηρεάζουν, θετικά ή αρνητικά, ορισμένες εκφράσεις της ζωής εδώ στη Γη. Με βάση αυτή την παρατήρηση μπορούμε να πούμε ότι μια καλή σκέψη ή μια καλή δράση, η οποία πραγματοποιείται από εμάς σήμερα, επηρεάζει το περιβάλλον μας και εμάς τους ίδιους, όχι μόνο τη στιγμή που πραγματοποιείται, αλλά και στο μέλλον μέσω της αντανάκλασής της.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι Ροδόσταυροι πιστεύουν ότι σήμερα δομούμε τη ζωή που θα ζήσουμε αύριο. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο προτιμούμε τον διαλογισμό, τον οραματισμό και τις κα-

λές σκέψεις σαν μέθοδο αυτογνωσίας και πρόβλεψης του μέλλοντος. Με τις μεθόδους αυτές δημιουργούμε όλες τις προϋποθέσεις, ώστε η αυριανή ζωή μας να είναι μια ζωή ευτυχισμένη, χαρούμενη, δημιουργική, γεμάτη υγεία και πνευματικότητα.

Το Ροδοσταυρικό Τάγμα Α.Μ.Ο.Ρ.Σ., ίσως περισσότερο από κάθε άλλη μυστικιστική, εσωτερική ή φιλοσοφική οργάνωση,, δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα στο Νόμο της Ελεύθερης Βούλησης του ατόμου. Ο νόμος αυτός, σε συνδυασμό με τον Νόμο του Κάρμα και της Μετενσάρκωσης, καθιστά τον καθένα από εμάς κύριο των πράξεων, των λόγων και των σκέψεών του, όχι μόνο σήμερα αλλά και στο μέλλον.

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι οι νόμοι αυτοί δρουν και εφαρμόζονται από την πρώτη στιγμή της σύλληψης του ανθρώπου στη μήτρα της μητέρας του. Η επιρροή των πράξεών του κατά το παρελθόν αντικατοπτρίζεται στην ψυχική πλευρά του κάθε πλανήτη και αυτός με τη σειρά του επηρεάζει τις φυσικές και ψυχικές πλευρές του νέου ατόμου που θα γεννηθεί.

Σύμφωνα με το Νόμο της Μετενσάρκωσης και την εφαρμογή του Νόμου της Ελεύθερης Βούλησης, κάθε μια από τις ψυχικές προσωπικότητες¹⁹ έχει μια αποστολή, καλή ή κακή. Για να την φέρει σε πέρας ενσαρκώνεται και κατεβαίνει στη Γη. Αυτή είναι η επανενσάρκωση της πνευματικής αρχής. Κατά τη διάρκεια όμως της παραμονής της στο αόρατο πεδίο, η ψυχική προσωπικότητα κατασκευάζει το μελλοντικό σώμα μέσω των αστρικών δυνάμεων. Ποια είναι τα αστρονομικά δεδομένα κατά τη διάρκεια της κύησης, οπότε κατασκευάζεται το ανθρώπινο σώμα; Αυτό είναι το πρώτο ερώτημα που πρέπει να απαντήσουμε.

Η Γη κατά τη διάρκεια του 24ώρου, περνώντας διαδοχικά από τα δώδεκα σημεία του ζωδιακού, παριστά το χώρο όπου ενσαρκώνεται το φυσικό σώμα. Η Σελήνη συμπληρώνει κάθε μήνα την περιστροφική της κίνηση, μπροστά από το μικρό σώμα που διαπλάθεται. Χρειάζονται

¹⁹ Ψυχική προσωπικότητα. Είναι μια έκφραση της Ψυχής, μέσα στο φυσικό σώμα του ανθρώπου. Είναι η αντικειμενική εκδήλωση της ανταπόκρισης κάποιου αδιαχώριστου τμήματος της Παγκόσμιας Ψυχής με την οποία έχει εμποτιστεί ο άνθρωπος.

τουλάχιστον επτά σεληνιακές περιστροφές ή για τις φυσιολογικές περιπτώσεις εννέα, για να τελειοποιηθεί το φυσικό σώμα. Κάθε ωροσκόπιο των ανθρώπινων όντων, κάθε ωροσκόπιο γέννησης, για να είναι ακριβές θα έπρεπε να ακολουθεί το ωροσκόπιο της σύλληψης. Ο Αλβέρτος ο Μέγας²⁰ στο σύγγραμμά του περί μαγείας επεξηγεί πώς κάθε πλανήτη δρα στο υπό κατασκευή σώμα.

Ας παρακολουθήσουμε τη σκέψη του. Οι δυνάμεις του Κρόνου, μας λει, συνθέτουν τη γενική διάπλαση του ανθρώπινου όντος κατά τον πρώτο μήνα. Οι δυνάμεις του Δία δρουν στους χυμούς – στα υγρά του σώματος, τον δεύτερο μήνα. Οι δυνάμεις του Άρη στο αίμα τον τρίτο μήνα. Τότε το παιδί αρχίζει να κινείται. Ο Ήλιος έρχεται να φωτίσει με τη θερμότητα και τη ζωή του το ανθρώπινο έμβρυο. Η Αφροδίτη δίνει ομορφιά στο σαρκικό περίβλημα, ο Ερμής ενεργοποιεί την κίνηση και το νευρικό σύστημα και τέλος η Σελήνη έρχεται να τελειοποιήσει, μέσω της μητρικής της επιρροής, το ολοκληρωμένο πια έργο. Σε αυτόν το μήνα το παιδί μπορεί να γεννηθεί. Χρειάζεται όμως ιδιαίτερες φροντίδες για να ζήσει. Συνήθως ο Κρόνος επηρεάζει πάλι το έμβρυο κατά τον όγδοο μήνα και του τελειοποιεί την οστέινη υποδομή και τις ίνες των μυών. Τον επόμενο μήνα ο Δίας επηρεάζει για δεύτερη φορά το έμβρυο. Του δίνει όλα τα απαραίτητα ζωτικά στοιχεία. Τότε το παιδί μπορεί να γεννηθεί με τις καλύτερες δυνατές προϋποθέσεις.

Διαπιστώνουμε λοιπόν ότι κατά τη διάρκεια της κύησης η μητέρα είναι μια πραγματική αστρική μπαταρία, η οποία συγκεντρώνει γύρω της όλες τις μυστηριώδεις δυνάμεις που κυκλοφορούν στην αόρατη ατμόσφαιρα της Γης. Τότε όλες οι συνειδητές αστρικές δυνάμεις, οι οποίες εισέρχονται από τις ζωδιακές θύρες, μέσω των οποίων πέρασε και η ψυχική προσωπικότητα για να ενσαρκωθεί, σταθεροποιούνται στα αόρατα κέντρα τού υπό διαμόρφωση σώματος.

Οι Ροδόσταυροι αναζητούν την **Κυριαρχία**.²¹ Προσπαθούν να γί-

²⁰ Αλβέρτος ο Μέγας (Albertus Magnus), Μεγάλη μορφή του εσωτερισμού και του μυστικισμού του μεσαίωνα. Θεολόγος, επίσκοπος, Δομινικανός μοναχός και μέγας αλχημιστής γνωστός στους μυστικιστές ως ο άνθρωπος που ανακάλυψε τη Φιλοσοφική Λίθο.

²¹ Κυριαρχία. Περισσότερα για τον ορισμό και τα στοιχεία της έννοιας αυτής, όπως την

νουν Κυρίαρχοι. Σαν όπλο τους χρησιμοποιούν, όπως έχουμε αναφέρει και προηγουμένα, τη γνώση του ίδιου τους του Εαυτού και των Νόμων του Σύμπαντος. Σαν μέθοδο χρησιμοποιούν το διαλογισμό, τον οραματισμό και τις καλές σκέψεις. Με τις μεθόδους αυτές συντονίζονται και επικοινωνούν με τη δύναμη που αποκαλούν **Εσώτερο Εαυτό**. Είναι αυτός ο μικροσκοπικός Θεός Σπινθήρας που υπάρχει σε κάθε έναν από εμάς και ο οποίος μας καθοδηγεί, αν του το επιτρέψουμε, ώστε η ζωή μας εδώ, σε αυτή την ενσάρκωση, να είναι εναρμονισμένη με τις υψηλότερες δονήσεις του Σύμπαντος. Έτσι θα εδραιωθεί μέσα στον καθένα από εμάς αυτή η υπέροχη κατάσταση, την οποία οι Ροδόσταυροι ονομάζουν **Βαθιά Γαλήνη**.²²

Ο Εσώτερος Εαυτός είναι η δίοδος που θα μας ενώσει με τα ονομαζόμενα «Ακασικά Αρχεία»²³. Σε αυτήν την κατάσταση, στην οποία δεν υπάρχει χρόνος, δεν υπάρχει παρελθόν ή μέλλον αλλά ένα αιώνιο παρόν, είναι δυνατόν μέσω του συντονισμού να εμπνευστούμε, ώστε οι μελλοντικές πράξεις μας, σε αυτό το επίπεδο που ζούμε, να είναι οι πλέον ωφέλιμες για την προσωπική μας πρόοδο. Τελειώνοντας θα ήθελα να ευχηθώ αυτή την κατάσταση της Βαθιάς Γαλήνης να τη βιώσετε όλοι σας, ανεξάρτητα από τη μέθοδο που εσείς θα επιλέξετε για την πρόοδό σας.

αντιλαμβάνονται οι Ροδόσταυροι, θα συναντήσουμε στο επόμενο κεφάλαιο με τίτλο: «Είναι η Αστρολογία μια μέθοδος αυτογνωσίας;».

²² Βαθιά Γαλήνη. Με τον όρο αυτό οι Ροδόσταυροι εννοούν την αρμονία της σύμπνοιας του ανθρώπου με το Κοσμικό. Αυτή η κατάσταση γεμίζει την ύπαρξη με ένα θερμό κύμα ευφορίας. Αν κατακτηθεί πραγματικά η Βαθιά Γαλήνη στη διάνοιά μας, μπορούμε να αντιμετωπίσουμε όλες τις μεταβαλλόμενες συνθήκες, χωρίς να επηρεαζόμαστε από αυτές. Με άλλα λόγια με μια στάση φιλοσοφημένη και αδέσμευτη.

²³ Ακασικά Αρχεία. Ο όρος είναι μυστικιστικός και αλληγορικός. Αναφέρεται στην άμεμπτη καταγραφή όλων των γεγονότων, των συμβάντων και της γνώσης, τα οποία αποτελούν ακέραιο τμήμα της Κοσμικής Συνειδητότητας της Θείας Νοημοσύνης. Όλα τα γεγονότα που έρχονται για να περάσουν, όλα όσα θα επισυμβούν καταχωρούνται στα αρχεία αυτά.

ΕΙΝΑΙ Η ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ;¹

Στο σημείο αυτό του οδοιπορικού γνωριμίας με τις διάφορες μεθόδους αυτογνωσίας θα συναντήσουμε την Αστρολογία και θα μιλήσουμε γι' αυτή. Θα ερευνήσουμε δηλαδή το αν «Η αστρολογία είναι μια μέθοδος αυτογνωσίας». Αυτό είναι το ερώτημα το οποίο θα προσπαθήσουμε να αναλύσουμε στην αρχή και στη συνέχεια να δώσουμε μια αρνητική ή θετική απάντηση. Η πορεία γνωριμίας μας με την αστρολογία, στην οποία θα είμαι ο ανιχνευτής σας, χωρίζεται σε τρεις ενότητες.

Στην πρώτη θα προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε την ερώτηση. Θα δώσουμε τους ορισμούς των εννοιών που θα συναντήσουμε στη διάρκεια της έρευνάς μας και θα αναφερθούμε σε μερικά εισαγωγικά στοιχεία, τα οποία αφορούν στην ιστορική προέλευσή της.

Στη δεύτερη ενότητα θα ασχοληθούμε με τον αστρολογικό χάρτη. Δε θα μάθουμε βέβαια να καταστρώνουμε έναν αστρολογικό χάρτη. Θα μελετήσουμε όμως τον ρόλο ορισμένων στοιχείων του και την επίδραση που ασκούν, αν ασκούν, στο χαρακτήρα του ανθρώπου. Τα στοιχεία με τα οποία θα ασχοληθούμε είναι τα ζώδια, οι πλανήτες, οι οίκοι και οι κυβερνήτες των οίκων.

Στην τρίτη και τελευταία ενότητα θα μπορούμε στην ουσία του θέμα-

¹ Η ομιλία αυτή έγινε στο πλαίσιο σεμιναρίου που διοργάνωσε η Στοά των Αθηνών στις 17 και 18 Μαΐου 1997 με θέμα «Η γνώση του Εαυτού μέσω των εκδηλώσεων της ψυχής». Η ομιλία αυτή είναι η δεύτερη με το ίδιο θέμα σε αυτό το βιβλίο. Ο λόγος είναι τα διαφορετικά στοιχεία για το θέμα που παρουσιάζονται σε αυτή.

τος και θα προσπαθήσουμε με βάση τα στοιχεία που έχουμε συγκεκριμένα στις δύο προηγούμενες ενότητες να απαντήσουμε σε διάφορα ερωτήματα και στο τέλος στο κύριο ερώτημα αυτής της παρουσίασης. Μερικά από τα ερωτήματα που θα κληθούμε να δώσουμε απαντήσεις είναι το αν όλα είναι προδιαγεγραμμένα ή όχι, αν υπάρχει Ελεύθερη Βούληση, καθώς και το τι είναι η Κυριαρχία και πώς επιτυγχάνεται.

Ας αρχίσουμε λοιπόν το οδοιπορικό μας, αναλύοντας και κατανοώντας το βασικό μας ερώτημα που είναι:

Είναι η αστρολογία μέθοδος αυτογνωσίας;

Στο ερώτημα αυτό υπάρχουν δύο όροι, στους οποίους πρέπει να σταθούμε και να ασχοληθούμε με αυτούς. Ο πρώτος είναι ο όρος «αυτογνωσία» και ο δεύτερος ο όρος «αστρολογία».

Αυτογνωσία, όπως ορίζει και η λέξη, είναι η Γνώση του Εαυτού. Τι σημαίνει όμως Εαυτός; Για να απαντήσουμε σε αυτό το ερώτημα θα ανατρέξουμε στο «Ροδοσταυρικό Εγχειρίδιο» και συγκεκριμένα στο λήμμα «Ψυχική Προσωπικότητα». Στο λήμμα αυτό βρίσκουμε την εξής αναφορά: «Η Ψυχική Προσωπικότητα είναι ο Εαυτός και Εαυτός είναι μια έκφραση της Ψυχής μέσα στο σώμα του Ανθρώπου». Και συνεχίζει: «Η ψυχή αγωνίζεται να εκδηλώσει τη Θεία φύση της και τις Κοσμικές ιδιότητες μέσα από την αντικειμενική συνειδητότητα του ανθρώπου. Όσο περισσότερο ο άνθρωπος ανυψώνει τη συνειδητότητά του και γίνεται πιο ευαίσθητος στις επιρροές της ψυχής, τόσο περισσότερο η συμπεριφορά του, οι σκέψεις του, καταλήγουν να αντιστοιχούν στην πνευματική φύση της Ψυχής».²

Στο ίδιο βιβλίο, το Ροδοσταυρικό Εγχειρίδιο, στο λήμμα «Προσωπικότητα» συναντάμε την ακόλουθη περιγραφή: «Με τον όρο Προσωπικότητα δηλώνουμε την ξεχωριστή εκδήλωση της Ψυχικής Προσωπικότητας με τις περίεργες και εγγενείς ιδιότητες που αποκαλύπτει ή εγκαθιδρύει την ταυτότητα κάθε ολότητας». Και παρακάτω συνεχίζει. «Η προσωπικότητα αναφέρεται στον Εσώτερο άνθρωπο, στην Ψυχή. Στο Θείο Ον που κατοικεί μέσα στο φυσικό σώμα και εκφράζει τον χαρα-

² Ροδοσταυρικό Εγχειρίδιο σελ. 324. Εκδ. Ροδοσταυρικό Τάγμα AMORC.

κτίρα που η ίδια η ψυχή έχει αναπτύξει μέσα από την ανακύκλωση των καιρών, από τότε δηλαδή που δημιουργήθηκε σαν ψυχή. Επιδεικνύει όλες τις ιδιότητες που έχουν υιοθετηθεί από την ψυχή σαν εντελώς δικά της περίεργα χαρακτηριστικά. Η προσωπικότητα αποκαλύπτει την αληθινή ψυχική ταυτότητα κάθε ατόμου της ανθρώπινης φυλής.³

Μετά από αυτή την πρώτη οριοθέτηση της λέξης «αυτογνωσία» ως προχωρήσουμε και στον ορισμό της λέξης «αστρολογία». Αστρολογία είναι η επιστήμη η οποία ερευνά τις σχέσεις που υπάρχουν ανάμεσα στα ουράνια σώματα και την γήινη ζωή.

Με βάση λοιπόν τον παραπάνω ορισμό πρέπει να σταθούμε κατά την γνώμη μου σε τέσσερα σημεία, τα οποία χρειάζονται μεγαλύτερη ανάλυση και διερεύνηση. Το πρώτο από αυτά είναι η λέξη «επιστήμη». Είναι η αστρολογία επιστήμη ή όχι; Κατά την άποψή μας η αστρολογία είναι επιστήμη, διότι αφ' ενός μεν στην αστρολογία υπάρχουν Νόμοι, οι οποίοι εφαρμοζόμενοι μας δίνουν τα ίδια φαινόμενα, αφ' ετέρου υπάρχει μεγάλο πεδίο έρευνας και ανάπτυξης της Γνώσης από την εφαρμογή των Νόμων της αστρολογίας.

Το δεύτερο σημείο είναι η λέξη «σχέση». Με τη λέξη αυτή εννοούμε τους Νόμους, τις εφαρμογές, τις επιρροές, τις επιδράσεις και τις αντιδράσεις των δύο επόμενων όρων, των «ουράνιων σωμάτων» και της «γήινης ζωής». Με την έννοια «ουράνια σώματα» εννοούμε τους γνωστούς και άγνωστους πλανήτες του ηλιακού συστήματός μας και τον Ήλιο και με την έννοια «γήινη ζωή» κάθε μορφή ή σχέση μεταξύ έμβιων όντων.

Για να γνωρίσουμε περισσότερο το αντικείμενο με το οποίο θα ασχοληθούμε, δηλαδή την αστρολογία, πρέπει να αναφερθούμε για λίγο και να μάθουμε κάτι από την ιστορία της.

Η αστρολογία γεννήθηκε στη Μεσοποταμία. Επισημαίνουμε ότι σε όλους τους εξελιγμένους λαούς της αρχαιότητας κατείχε εξέχουσα θέση. Οι αστρολόγοι ήταν ιερείς και άνηκαν στην ιερατική τάξη. Η περιοδικότητα της κίνησης των ουράνιων σωμάτων οδήγησε τους Βα-

³ Ροδοσταυρικό Εγχειρίδιο σελ. 302. Εκδ. Ροδοσταυρικό Τάγμα AMORC.

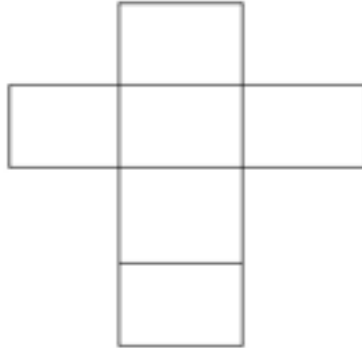
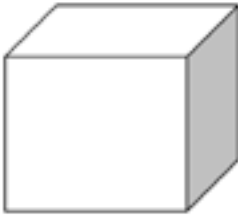
βυλώνιους στην άποψη ότι ο Κόσμος ξαναβιώνει αιωνίως τις ίδιες καταστάσεις. Για την ονομασία των θεών των αστεριών δημιούργησαν επίθετα, τα οποία μεταφρασμένα στα Ελληνικά ή τα Λατινικά ακόμη και σήμερα χρησιμοποιούνται.

Οι Χαλδαίοι ανέπτυξαν επιστημονικά την αστρονομία τους με βάση τις ανάγκες της αστρολογίας. Ίσως σκεφτούμε ότι η σύλληψη ενός Σύμπαντος, το οποίο υπόκειται σε Νόμους, θα οδηγούσε τους ανθρώπους στην υιοθέτηση της απόλυτης Αιτιοκρατίας και τον παραγκωνισμό κάθε πίστης σε μια ύπατη αρχή. Στην πραγματικότητα όμως δε συνέβη κάτι τέτοιο.

Την εποχή αυτή η αστρολογία ήταν ένα τμήμα της επιστήμης και της θρησκείας. Με αυτόν τον τρόπο την αντιμετώπιζαν οι λόγιοι και οι ιερείς. Με την πάροδο του χρόνου όμως και κυρίως την εποχή των μέσων χρόνων, για διάφορους λόγους τόσο η επιστήμη όσο και η θρησκεία διαχώρισαν τη θέση τους από αυτήν. Η επιστήμη δημιούργησε μέσω του Ορθού Λόγου την Κοσμολογία και την Αστρονομία και ονόμασε την Αστρολογία τσαρλατανισμό. Η θρησκεία, κυρίως ο Ρωμαιοκαθολικισμός και η Ορθόδοξη ανατολή, την κατηγόρησε για μαγεία και ειδωλολατρία και την απέρριψε από τους κόλπους της.

Παρ' όλα αυτά όμως η αστρολογία κράτησε τη θέση της ως επιστήμη στους κόλπους των μυστικιστών φιλοσόφων, οι οποίοι συνέχισαν να τη μελετούν και να την εφαρμόζουν. Η επαναφορά της αστρολογίας στην επικαιρότητα πραγματοποιήθηκε στο τέλος του 19^{ου} αιώνα και στις αρχές του 20ου. Τότε άρχισαν να δημοσιοποιούνται έργα διάφορων μεγάλων διανοητών της ανθρωπότητας, οι οποίοι αναφέρονταν σε αυτή, συγχρόνως με την εμφάνιση μεγάλων αστρολόγων. Στο σημείο αυτό πρέπει να τονίσουμε ότι στην ανατολή (εκτός από το Βυζάντιο και τη Μεσόγειο) η αστρολογία ποτέ δεν έπαψε να κατέχει μια ιδιαίτερη θέση στη ζωή των ανθρώπων.

Βασικό εργαλείο της αστρολογίας είναι ο Αστρολογικός Χάρτης. Ο χάρτης αυτός μας δίνει μια περιγραφή για το πώς κάποιος πρόσωπο είναι δυνατόν να επεξεργαστεί την εμπειρία. Δεν περιγράφει μια εξωτερική πραγματικότητα, αλλά τον τρόπο που τείνει το πρόσωπο αυτό να

Σχήμα 1

αντιδρά σε κάποια κατάσταση. Ο αστρολογικός χάρτης μοιάζει με μια ακτινογραφία. Σε αυτή φανερώνεται η προδιάθεση του ατόμου στην αντιμετώπιση της μεγάλης πρόκλησης την οποία ονομάζουμε Ζωή. Από μόνος του ο χάρτης αυτός δεν είναι δυνατόν να αποτελέσει θεραπεία, ούτε να λύσει το πρόβλημα.

Μπορεί όμως να περιγράψει τους τρόπους με τους οποίους είναι δυνατόν να βιώσουμε την πραγματικότητα. Επειδή μάλιστα αυτή η περιγραφή μπορεί να είναι αρκετά ακριβής, είναι δυνατόν να μας βοηθήσει να κάνουμε πιο συνειδητή τη βίωση αυτής της πραγματικότητας. Ο χάρτης με άλλα λόγια είναι ένας οδηγός για την αποδοχή και συνειδητοποίηση του Εαυτού μας.

Ο χάρτης αυτός σχεδιάζεται με τρεις απαραίτητες συντεταγμένες:

1. Το γεωγραφικό πλάτος.
2. Το γεωγραφικό μήκος
3. Το χρόνο γέννησης.

Αυτό σημαίνει ότι είναι ένα διάγραμμα με νόημα, τοποθετημένο στον χωροχρόνο. Οι συντεταγμένες αυτές μας δίνουν τον τρισδιάστατο κύβο. Το στερεό αυτό είναι πολύ σημαντικό στην Ερμητική φιλοσοφία⁴

⁴ Ερμητική Φιλοσοφία. Η εσωτερική φιλοσοφία που αποδίδεται στον Ερμή τον Τρισμέγιστο και τους συνεπιστάτες του Έργου του. Κατά τη Ροδοσταυρική παράδοση ο Ερμής ή Θωδ δεν ήταν θεός αλλά ένας σοφός που έζησε στις Θήβες στα 1399 π.Χ. Έλαβε τον χαρακτηρισμό «Τρις Επιφανής», διότι έλαβε μέρος στην οργάνωση της μεγάλης μυστηριακής σχολής

και αντιπροσωπεύει την ύλη. Εάν ξεδιπλώσουμε τον κύβο έχουμε το σχήμα του Σταυρού. (δες σχήμα 1)

Εάν αποσυμβολίσουμε την κίνηση αυτή, μπορούμε να πούμε ότι οι συντεταγμένες του αστρολογικού χάρτη μάς δηλώνουν την ενσάρκωση και τη συνύπαρξη της ύλης και της ψυχής σε κάθε έναν από εμάς.

Στον αστρολογικό χάρτη κύριο σύμβολο είναι ο Κύκλος. Με τον τρόπο αυτόν τα όρια ενός αστρολογικού χάρτη είναι τα όρια ενός κύκλου. Το κέντρο του χάρτη αυτού είναι η Γη και ο γήινος παρατηρητής. Η προβολή ορισμένων επιλεγμένων αστερισμών είναι το εξωτερικό όριο αυτού του χάρτη. Το όριο αυτό είναι ο Ζωδιακός. Ο Ζωδιακός είναι τμήματα ενός νοτιικού κύκλου, ή καλύτερα της νοτιικής έλλειψης, πάνω στην οποία κινούνται οι πλανήτες κατά την φαινόμενη περιφορά τους γύρω από τη Γη (τον Ήλιο στην πραγματικότητα). (δες σχήμα 2).

Από αστρολογικής πλευράς κάθε ζώδιο είναι ένας συνδυασμός στοιχείων και ιδιοτήτων. Κατά την αστρολογία υπάρχουν τέσσερα στοιχεία και τρεις ιδιότητες. Αυτές φαίνονται στον παρακάτω πίνακα.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ⁵	ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ
ΦΩΤΙΑ	ΠΑΡΟΡΜΗΣΗ
ΓΗ	ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑ
ΑΕΡΑΣ	ΜΕΤΑΒΛΗΤΟΤΗΤΑ
ΝΕΡΟ	

και είχε εμπειρίες μεταφυσικές. Το πιο γνωστό έργο που του αποδίδεται έχει τίτλο «Ο Θεός Ποιμάνδρης», που σημαίνει «ποιμένας ανθρώπων».

⁵ Κάθε ένα από τα τέσσερα αυτά στοιχεία δηλώνει κάποιο ιδιαίτερο χαρακτηριστικό. Τα χαρακτηριστικά αυτά των στοιχείων είναι τα ακόλουθα:

ΦΩΤΙΑ	ΠΝΕΥΜΑ - ΕΜΠΝΕΥΣΗ
ΓΗ	ΑΙΓΛΗ-ΜΟΡΦΗ
ΑΕΡΑΣ	ΝΟΥΣ
ΝΕΡΟ	ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ

Σαν παράδειγμα μπορούμε να πούμε ότι ένα άτομο που έχει έντονο το στοιχείο της φωτιάς είναι ένα πνευματικό άτομο, ενώ ένα άτομο με έντονο το στοιχείο του νερού ένα συναισθηματικό άτομο.

Αν τα στοιχεία και οι ιδιότητες συνδυαστούν, μας δίνουν δώδεκα (12) συνδυασμούς, από τους οποίους πηγάζει ο αριθμός των δώδεκα ζωδίων.⁶ Έχοντας υπ' όψη μας όλα τα παραπάνω μπορούμε να πούμε ότι ο ζωδιακός είναι μια ατραπός ζωής την οποία ο καθένας μας καλείται να τη διαβεί με τον δικό του τρόπο και με τα δικά του μέσα και χαρακτηριστικά όχι μόνο μια φορά αλλά πολλές. Σε κάθε ζώδιο η Αρχή των Αντιθέσεων⁷ βρίσκεται στην ικανότητα να εκδηλώνει τα περιεχόμενά του δημιουργικά ή καταστροφικά. Οι αρχαίοι Μυστικιστές πίστευαν ότι σε κάθε ζώδιο του ζωδιακού υπήρχαν πνευματικές δυνάμεις, αγαθοποιές ή μοχθηρές, οι οποίες ενεργούσαν κατά τη φύση τους για την πρόοδο ή όχι του κάθε ατόμου.

Είπαμε και προηγουμένως ότι κάθε ζώδιο εκφράζει τον συνδυασμό ενός στοιχείου και μιας ιδιότητας. Η έκφραση αυτού του συνδυασμού από το συγκεκριμένο άτομο δηλώνεται μέσω της θέσης των πλανητών. Η θέση ενός πλανήτη ή μιας ομάδας πλανητών και οι σχέσεις (όψεις) των πλανητών μεταξύ τους, μας δείχνουν την έκφραση αυτού του συνδυασμού στοιχείου και ιδιότητας, η οποία εκφράζεται από το ζώδιο.

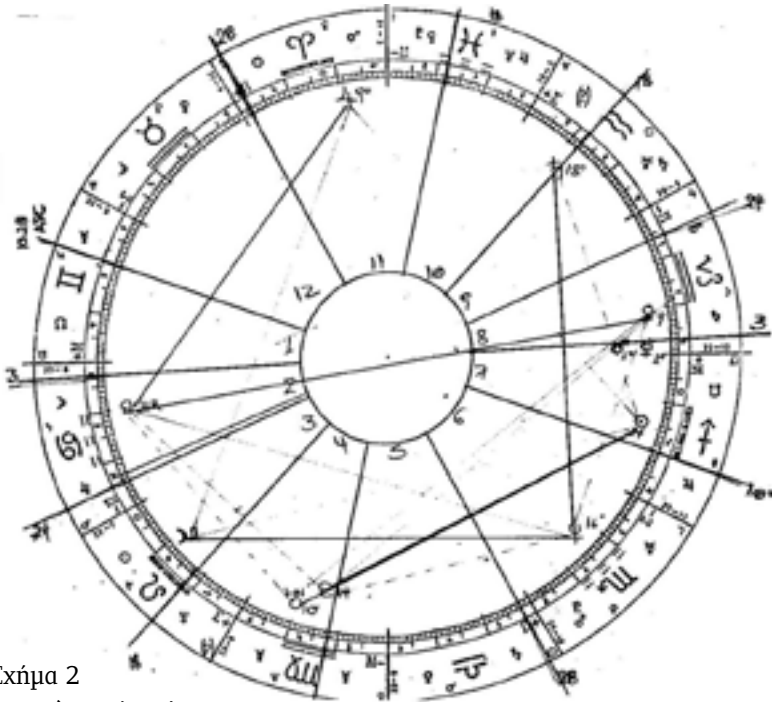
Όταν ένας πλανήτης βρίσκεται σε ένα ζώδιο με το οποίο έχει αρμονική συμπεριφορά, μας δείχνει ότι το ζώδιο αυτό, δηλαδή ο συνδυασμός της ιδιότητας και του στοιχείου, θα έχει θετική και έντονη παρουσία στη ζωή του ατόμου. Κατ' αναλογία ένας πλανήτης σε ένα ζώδιο με δυσαρμονική συμπεριφορά μάς δηλώνει το αντίθετο.⁸ Η επί-

⁶ Ο συνδυασμός στοιχείου και ιδιότητας μας δείχνει τον τρόπο έκφρασης του χαρακτηριστικού. Για παράδειγμα ο Τοξότης, ο οποίος είναι συνδυασμός της «Φωτιάς» και της «Μεταβλητότητας» μας δείχνει ότι το χαρακτηριστικό του, η πνευματικότητα, παρουσιάζεται ως φιλοσοφία και όχι ως διδασκαλία που παρουσιάζεται στον Λέοντα, που έχει την ιδιότητα της «Σταθερότητας».

⁷ Η ταυτόχρονη εμφάνιση της θετικής και της αρνητικής έκφρασης ενός χαρακτηριστικού ή μιας εκδήλωσης.

⁸ Κατά την αστρολογία ένας πλανήτης, όταν βρίσκεται σε ένα ζώδιο, μπορεί να έχει πέντε διαφορετικές σχέσεις με το ζώδιο αυτό. Οι σχέσεις αυτές είναι οι παρακάτω:

1. Να είναι κυβερνήτης του.
2. Να είναι σε έξαρση της δράσης του.
3. Να είναι σε αδυναμία δράσης.

Σχήμα 2
Αστρολογικός Χάρτης

δραση των πλανητών στο ζωδιακό και κατά συνέπεια και η εκδήλωση της ζωής του ατόμου κατά τους αρχαίους μυστικιστές άρχιζε πολύ πριν τη γέννηση και μάλιστα λίγες ημέρες ή ακόμη και ώρες από τη στιγμή της σύλληψης.

Η επίδραση αυτή είναι άμεση στον υλικό φορέα και στον σχηματισμό του, ώστε να υπάρξουν οι καταλληλότερες φυσικές, σωματικές και όχι μόνο, προϋποθέσεις για την όσο το δυνατόν επιτυχέστερη ενσάρκωση από πλευράς ψυχικής προόδου. Σύμφωνα με τον Parus η επίδραση αυτή πριν τη γέννηση περιγράφεται στον πίνακα που ακολουθεί.

4. Να είναι σε πώση.
5. Να είναι σε αδιάφορη θέση.

Σαν παράδειγμα η εμφάνιση του Διός στο ζώδιο του Τοξότη σε ένα ωροσκόπιο μας δηλώνει την ευνοϊκή ανάπτυξη των χαρακτηριστικών του Τοξότη στο άτομο αυτό.

ΜΗΝΑΣ	ΠΛΑΝΗΤΗΣ	ΕΠΙΔΡΑΣΗ
1	ΚΡΟΝΟΣ	ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΑΠΛΑΣΗ
2	ΔΙΑΣ	ΧΥΜΟΥΣ ΚΑΙ ΥΓΡΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ
3	ΑΡΗΣ	ΚΙΝΗΣΗ ΚΑΙ ΑΙΜΑ
4	ΗΛΙΟΣ	ΘΕΡΜΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΖΖΔ ⁹
5	ΑΦΡΟΔΙΤΗ	ΟΜΟΡΦΙΑ
6	ΕΡΜΗΣ	ΝΕΥΡΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ
7	ΣΕΛΗΝΗ	ΜΗΤΡΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ - ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΗ
8	ΚΡΟΝΟΣ	ΟΣΤΕΪΝΗ ΥΠΟΔΟΜΗ
9	ΔΙΑΣ	ΖΩΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Είναι πάντως άξιο έρευνας και προβληματισμού το γεγονός ότι η αστρολογία χαρακτηρίζει την έκφραση της εκδήλωσης των πλανητών με τα ονόματα και κατά συνέπεια και τις ιδιότητες, που ενσαρκώθηκαν από τους χαρακτήρες του Ελληνικού πάνθεου. Νομίζω ότι αυτή η επιλογή δεν είναι τυχαία, αν μπορούν οι μυστικιστές να μιλούν και να χρησιμοποιούν τον όρο «τυχαίο».

Αν τον ουράνιο θόλο των δώδεκα ζωδίων τον χωρίσουμε με κάποιους συγκεκριμένους τρόπους σε δώδεκα τμήματα, έχουμε τους λεγόμενους «Οίκους». Οι οίκοι συμβολίζουν σε ένα ωροσκόπιο τους διάφορους τομείς της δράσης κάθε ατόμου. Ο χωρισμός αυτός γίνεται με δύο τρόπους. Ο πρώτος, ο οποίος προτείνεται από τον Πτολεμαίο¹⁰, από τον οποίο πήρε και την ονομασία του, είναι σε ίσα τμήματα. Ο δεύτερος σε άνισα, όπως προτείνει ο Πλακέντιος. Κάθε τομέας της ανθρώπινης δραστηριότητας σχετίζεται με έναν από τους δώδεκα οίκους.

⁹ Δες υποσημείωση 15 στη σελίδα 17

¹⁰ Πτολεμαίος Κλαύδιος. Έλληνας αστρονόμος μαθηματικός και γεωγράφος. Έζησε τον 2^ο μ.Χ. αιώνα κυρίως στην Αλεξάνδρεια. Για την ζωή του γνωρίζουμε ελάχιστα. Η επικρατέστερη άποψη τον θέλει να έχει γεννηθεί στην Πηλούσιο της Κάτω Αιγύπτου. Άλλη στην Πτολεμαίδα της Ερμείου. Το σπουδαιότερο έργο του είναι η «μαθηματική σύνταξις» το οποίο διδασκόταν στις σχολές της Αλεξάνδρειας. Σε αυτό συναντάμε το «Πτολεμαίο σύστημα» το οποίο περιγράφει το γεωκεντρικό σύστημα του Κόσμου το οποίο ήταν αποδεκτό μέχρι την αντικατάστασή του από αυτό του Κοπέρνικου.

Αυτοί είναι δίαυλοι μέσω των οποίων ο άνθρωπος έρχεται σε σχέση με το περιβάλλον και τις γήινες δραστηριότητες.

Η Karen Hamanden Zondag¹¹ στο βιβλίο της «Ψυχολογία και Αστρολογία» μας λέγει ότι από ψυχολογική άποψη οι οίκοι δηλώνουν:

ΟΙΚΟΣ	ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΕΣΗ
1	ΥΠΑΡΕΗ (ΣΩΜΑ ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ)
2	ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ (ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΚΙΝΗΤΡΑ)
3	ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ (ΣΚΕΨΕΙΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ)
4	ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΟ (ΠΑΡΑΔΟΣΗ)
5	ΕΓΩ (ΜΕΣΟ ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ)
6	ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ (ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ)
7	ΣΥΝΥΠΑΡΕΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ (ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΦΙΛΟΥΣ)
8	ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΟ (ΑΠΟΚΡΥΦΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ)
9	ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ (ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΓΝΩΣΗΣ)
10	ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ (ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΣΤΟ ΚΟΣΜΟ)
11	ΑΥΤΟΕΚΦΡΑΣΗ (ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ)
12	ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΟ (ΑΡΧΕΤΥΠΑ ΟΝΕΙΡΑ)

Οι ανθρώπινες εμπειρίες, οι οποίες αντανακλώνται στους οίκους, σχετίζονται με το σύμπαν μέσω τριών δρόμων ως ακολούθως:

1. Ο άνθρωπος γεννιέται στη Γη και για αυτό υπόκειται στους Νόμους που καθορίζονται και ενδυναμώνονται από τη Γη.
2. Ο γενέθλιος τόπος του ανθρώπου είναι το Ηλιακό σύστημα. Ο άνθρωπος αντανακλά συμβολικά τα ουράνια σώματα του Ηλιακού συστήματος.
3. Ο άνθρωπος προσπαθεί να επιβεβαιώσει τη θέση του στο Σύμπαν μαθαίνοντας να ελέγχει τις δύο βασικές διαστάσεις. Η

¹¹ Zondag K.H. Σύγχρονη ψυχολόγος μαθήτρια του C. G. Jung και βαθύς γνώστης των αρχών της Αστρολογίας. Είναι παντρεμένη και ζει στο Άμστερνταμ.

αναζήτηση για την τρίτη διάσταση¹² μπορεί να οριστεί συμβολικά σαν αυτό που ο Jung¹³ ορίζει διαδικασία ατομικοποίησης. Είναι η διαδικασία που επαναφέρει το Εγώ στον Εαυτό, που προκαλεί δηλαδή μια αμοιβαία ανταλλαγή ανάμεσα στο Εγώ και το ασυνείδητο, με συνέπεια να μπορεί η ατομική προσωπικότητα να εξελιχθεί σε συμπαντικό άνθρωπο.

Οι γεωγραφικές συντεταγμένες του τόπου όπου γεννιόμαστε καθορίζουν τον Ωροσκόπο¹⁴ μας, μαζί βέβαια με την ημερομηνία γέννησης. Αυτό σημαίνει ότι έχουμε αποκτήσει ένα ιδιαίτερο μέρος στη Γη, δηλαδή υπάρχουμε.

Ολοκληρώνοντας τη δεύτερη ενότητα θα ήθελα να σταθούμε για λίγο στο συμβολισμό της αστρολογίας. Κάθε επιστήμη έχει το δικό της συμβολικό τρόπο με τον οποίο παριστάνει τις έννοιες και σχηματοποιεί τους Νόμους της. Η αστρολογία έχει ένα σύνολο από σύμβολα, τα οποία παριστάνουν τις έννοιες αυτές με κάποιο ιδιαίτερο τρόπο. Είναι αναγκαίο να δούμε αυτόν τον συμβολισμό σαν έναν κώδικα, ο οποίος ενώνει την εξωτερική αντίληψη που έχουμε για τα πράγματα με τον εσώτερο Εαυτό μας.

Οι πλανήτες συμβολίζουν παγκόσμιες διεργασίες. Κάποιες ανάλογες διεργασίες λειτουργούν και στον άνθρωπο. Μέσω αυτού του συμβολισμού είναι δυνατόν οι διεργασίες αυτές να αποκαλυφθούν. Ας παρατηρήσουμε τον ακόλουθο πίνακα.

¹² Οι δύο βασικές διαστάσεις είναι ο τόπος γέννησης του ανθρώπου και οι φυσικοί νόμοι που διέπουν τη ζωή στον πλανήτη Γη. Η τρίτη διάσταση είναι ο χρόνος που έλαβε χώρα η γέννηση του ατόμου αυτού.

¹³ C. G. Jung. Ελβετός Ψυχίατρος, ιδρυτής της αναλυτικής ψυχολογίας. Γεννήθηκε το 1875. Σπούδασε στη Βασιλεία ψυχιατρική. Το 1907 γνωρίζει τον Freud, γίνεται κύριος συνεργάτης του, συνιδρυτής και πρόεδρος το 1911 της Διεθνούς Εταιρίας Ψυχανάλυσης. Το 1913 διαφωνεί με τη θεωρία του Freud και θεμελιώνει δικό του μοντέλο ψυχοθεραπείας. Πέθανε το 1961 αφήνοντας μεγάλο συγγραφικό έργο.

¹⁴ Ωροσκόπος. Ενώ ο ζωδιακός κύκλος αρχίζει από την 0 μοίρα του Κριού για κάθε άνθρωπο η αρχή του Ωροσκοπίου του είναι το σημείο στο Ωροσκόπιο της γέννησής του στο οποίο βρίσκεται ο Ήλιος, κατά την ώρα της ανατολής του, στο γεωγραφικό πλάτος και μήκος όπου γεννήθηκε.

ΠΛΑΝΗΤΗΣ	ΣΥΜΒΟΛΟ
ΗΛΙΟΣ	☉
ΣΕΛΗΝΗ	☾
ΕΡΜΗΣ	♁
ΑΦΡΟΔΙΤΗ	♀
ΑΡΗΣ	♂
ΔΙΑΣ	♃
ΚΡΟΝΟΣ	♄
ΟΥΡΑΝΟΣ	♅
ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ	♆
ΠΛΟΥΤΩΝ	♇

Παρατηρώντας τα σύμβολα αυτά, βλέπουμε ότι όλα είναι συνδυασμοί τριών επιμέρους συμβόλων. Του Σταυρού, του Κύκλου και του Τόξου. Αυτό είναι ένα ακόμη σημείο προβληματισμού και στοχασμού, το οποίο αφορά στην αστρολογία. Ένα δεύτερο σημείο, το οποίο προβληματίζει τους ερευνητές που ασχολούνται με αυτή και δεν μπορούν να δώσουν μια συγκεκριμένη και γενικά αποδεκτή απάντηση, είναι ο τρόπος που οι πλανήτες, τα ζώδια και οι οίκοι επηρεάζουν τον άνθρωπο. Τόσο η αστρολογία όσο και οι μελετητές της ασχολούνται περισσότερο με τα αποτελέσματα και λιγότερο με τα αίτια των αποτελεσμάτων.

Με την πάροδο όμως του χρόνου διαμορφώθηκαν τρεις βασικές θεωρίες για τους μηχανισμούς επίδρασης των πλανητών, τόσο στον άνθρωπο όσο και στην έμβια ζωή γενικότερα. Οι θεωρίες αυτές είναι:

1. Η θεωρία των Ακτινοβολιών.
2. Η θεωρία της Συγχρονικότητας.
3. Η μεταφυσική θεωρία.

Ας πούμε λίγα λόγια για κάθε μια από αυτές.

Η θεωρία των Ακτινοβολιών θεωρεί ότι οι πλανήτες διαθέτουν ακτινοβολία, η οποία είναι διαφορετική για κάθε πλανήτη. Η ακτινοβολία αυτή επιδρά στους ανθρώπους και διαμορφώνει την ψυχική δομή τους τη στιγμή της γέννησης. Οι ακτινοβολίες αυτές δεν πέφτουν

στην Γη κατ' ευθεία, αλλά περνούν και φιλτράρονται με τις ακτινοβολίες των άλλων πλανητών, ανάλογα με τη θέση τους στον ζωδιακό.

Ο πρώτος που χρησιμοποίησε τον όρο Συγχρονικότητα και έβαλε τα θεμέλια της **Θεωρίας της Συγχρονικότητας** ήταν ο C. G. Jung, στην προσπάθειά του να συσχετίσει διάφορα φαινόμενα μεταξύ τους τα οποία φαινόταν να μην έχουν σχέση. Με βάση τη θεωρία αυτή μπορούμε να πούμε ότι κάθε στιγμή στο χρόνο είναι μοναδική και φέρει μέσα της τα αποτελέσματα όλων των προηγούμενων χρονικών στιγμών, καθώς και τα αποτελέσματα όλων των επόμενων.

Σύμφωνα με αυτή τη θεωρία, τα ζώδια και οι πλανήτες δεν επιδρούν άμεσα στην ανθρώπινη ψυχική δομή, αλλά η σχετική τους θέση στην ουράνια σφαίρα χαρακτηρίζει μονοσήμαντα την ιδιαίτερη αυτή χρονική στιγμή. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η στιγμή της γέννησης κάθε ατόμου είναι μοναδική και περιέχει μέσα της σε δυναμική κατάσταση όλα τα χαρακτηριστικά της στιγμής αυτής. Με τον τρόπο αυτό το άτομο προικίζεται με τις ιδιότητες αυτές, οι οποίες δεν είναι ουσιαστικά δικές του, αλλά ιδιότητες της συγκεκριμένης χρονικής στιγμής της γέννησής του.

Οι θέσεις των πλανητών στα ζώδια χρησιμεύουν σαν δείκτες, οι οποίοι μας βοηθούν να αποκρυπτογραφήσουμε το νόημα των χαρακτηριστικών της στιγμής αυτής. Κάτω από το πρίσμα της συγκεκριμένης θεωρίας η αστρολογία είναι ένα πολύπλοκο σύστημα συμβολισμών, το οποίο, αν χρησιμοποιηθεί σωστά, μπορεί να μας ανοίξει την πόρτα, η οποία θα μας οδηγήσει στα μυστικά του χωροχρόνου. Η θεωρία αυτή βρίσκει στις μέρες μας εφαρμογή στις επιστήμες της κβαντικής φυσικής, της σχετικότητας και των θεωριών του Χάους. Θεωρείται ότι είναι η πλέον σύγχρονη και η πλέον επιστημονική.

Η Μεταφυσική Θεωρία αναφέρεται σε δύο βασικές αρχές.

1. Ότι οι πλανήτες δεν είναι άψυχα ανόργανα σώματα, όπως τα θεωρεί η επιστήμη, αλλά αποτελούν φυσικές ενσαρκώσεις εξελιγμένων οντοτήτων, πολύ ανώτερων από τον άνθρωπο.
2. Δέχεται την θεωρία της Μετενσάρκωσης και ότι ένα ανθρώπινο ον εξελίσσεται διαμέσου συνεχών ενσαρκώσεων. Με το θάνατο δηλαδή η προσωπικότητα καταστρέφεται. Η ουσία παραμένει.

Με βάση τις δύο αυτές αρχές η μεταφυσική θεωρία πρεσβεύει ότι οι άνθρωποι κινούνται μαζί με τη Γη μέσα στις Αύρες, τα μαγνητικά πεδία δηλαδή των πλανητών, οι οποίες ανάλογα με τη χρονική στιγμή επιδρούν θετικά ή αρνητικά σε κάθε άνθρωπο. Με τον τρόπο αυτόν κάθε άτομο τη στιγμή της γέννησης, εκτός από τη φυσική κληρονομιά που παίρνει από τους γονείς του, έχει και μια ψυχική κληρονομιά από τις προηγούμενες ενσαρκώσεις του και με τον τρόπο αυτό, επιλέγει τη στιγμή της γέννησής του, ώστε μέσω των ζωδιακών και πλανητικών επιδράσεων να εκφράσει καλύτερα τις παρορμήσεις του και να πάρει καινούργιες εμπειρίες, καθώς και να επανορθώσει τα σφάλματα του παρελθόντος.

Καταθέτοντας την προσωπική μου άποψη στο θέμα των θεωριών αυτών θα πω, ότι προσωπικά δεν μπορώ να δω τις θεωρίες αυτές διαχωρισμένες και αντιμαχόμενες. Μπορώ να τις δω όμως σαν συμπληρωματική τη μία προς την άλλη.

Εδώ νομίζω ότι έχουμε πλέον συγκεντρώσει αρκετά στοιχεία για να απαντήσουμε στα ερωτήματα που θέσαμε στην εισαγωγή. Είμαστε πραγματικά ελεύθεροι; Υπάρχει κυριαρχία όπως την εννοούν οι Ροδόσταυροι; Μήπως όλα είναι προδιαγεγραμμένα από τη στιγμή που θα γεννηθούμε; Οι απαντήσεις στα αγωνιώδη αυτά ερωτήματα του σύγχρονου ανθρώπου κατά τη Ροδοσταυρική Διδασκαλία είναι οι ακόλουθες και είναι συγκεκριμένες:

Όχι, δεν είναι όλα προδιαγεγραμμένα.

Ναι, υπάρχει Ελεύθερη Βούληση.

Ναι, είναι δυνατόν να γίνουμε Κυρίαρχοι.

Προσπαθώντας να τεκμηριώσω τις απαντήσεις αυτές, θα χρησιμοποιήσω μια μεταφορά από την καθημερινότητα, έτσι ώστε και πιο πλήρης να είναι η απάντηση και οικονομία χρόνου και χώρου να υπάρξει. Ο γεωργός γνωρίζει ότι, για να έχει καλή σοδιά από τη σπορά του, πρέπει να κάνει τις αναγκαίες εργασίες τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή. Πρέπει π.χ. να σπείρει το Φθινόπωρο για το στάρι, την Άνοιξη για το καλαμπόκι. Πρέπει να μαζέψει τα μήλα το φθινόπωρο και να τα ραντί-

σει την Άνοιξη. Το αν θα τα κάνει όλα αυτά αλλά και πότε θα τα κάνει είναι δική του επιλογή και τα αποτελέσματα που θα έχει θα είναι ανάλογα της επιλογής και της πράξης του.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει και με την αστρολογία. Οι Νόμοι υπάρχουν. Αν κάποιος τους γνωρίζει, τότε έχει τη δυνατότητα να τους χρησιμοποιήσει ώστε να έχει το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Το αν θα το κάνει είναι δική του υπόθεση και απόφαση. Αυτός ο οποίος γνωρίζει τους Νόμους και έχει τη δύναμη να τους εφαρμόζει είναι **Κυρίαρχος**. Κατά συνέπεια αυτός έχει τη δύναμη να αποφασίζει αν θα κάνει κάτι και πότε. **Για να γίνει όμως Κυρίαρχος πρέπει πρώτα από όλα να γνωρίσει τον Εαυτό του.**

Τώρα μπορούμε να δώσουμε απάντηση και στο κύριο ερώτημα. Ναι, η αστρολογία είναι μια μέθοδος αυτογνωσίας. Η γνώση όμως του Εαυτού μέσω της αστρολογίας προϋποθέτει ορισμένα στοιχεία, τα οποία πρέπει να έχουμε. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι:

1. Πολύ καλή γνώση των αρχών της αστρολογίας και των εφαρμογών τους.
2. Κατανόηση σε πολύ υψηλό βαθμό των Νόμων που διέπουν το Σύμπαν και τη Δημιουργία.
3. Τη θεώρηση του ατόμου ως μονάδας, η οποία όμως δρα μέσα σε ένα σύνολο, την ανθρωπότητα, με συνέπεια την παρέμβαση και επιρροή του ενός στον άλλον.

Ο χρόνος πάντα χωρίζεται σε τρεις περιόδους. Το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον. Όλες οι σχολές και τα συστήματα αυτογνωσίας ή τουλάχιστον τα περισσότερα προσπαθούν να βελτιώσουν το μέλλον του κάθε ατόμου. Υπάρχουν σχολές και συστήματα, που τη βελτίωση του μέλλοντος την επιτυγχάνουν κοιτώντας στο παρελθόν. Υπάρχουν άλλες οι οποίες προσπαθούν να προβλέψουν το μέλλον και με τον τρόπο αυτό να προσπαθήσουν να το βελτιώσουν όσο μπορούν. Τέλος υπάρχουν σχολές που προσπαθούν, βελτιώνοντας το παρόν, να αλλάξουν το μέλλον. (Δες το παρακάτω σχήμα.)

ΠΑΡΕΛΘΟΝ	ΠΑΡΟΝ	ΜΕΛΛΟΝ
ΨΥΧΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ	ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ	ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ
ΣΧΟΛΕΣ ΚΑΙ ΜΕΘΟ- ΔΟΙ ΑΝΑΔΡΟΜΗΣ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ	ΜΑΝΤΙΚΗ ΤΕΧΝΗ
		ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ
		ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Προσωπικά είμαι οπαδός της προσπάθειας βελτίωσης του παρόντος, ώστε να έχουμε ένα ακόμη καλύτερο μέλλον. Γι' αυτό, ολοκληρώνοντας την παρουσίαση θέλω να τονίσω ότι για μένα:

Τις λύσεις στα προβλήματά μας τις δίνουμε εμείς οι ίδιοι.

Σήμερα σε αυτή την ενσάρκωση και αυτή τη στιγμή, την κάθε στιγμή, δημιουργούμε το μέλλον μας.

Οι καλές σκέψεις, ο οραματισμός και ο διαλογισμός είναι εργαλεία πολύ αποδοτικά για να κατακτήσουμε αυτή τη γνώση των Νόμων ώστε να γίνουμε Κυρίαρχοι.

Ο Παράκελσος¹⁵ τον 15^ο αιώνα έγραφε: «Από το εξωτερικό μαθαίνουμε να γνωρίζουμε το εσωτερικό. Υπάρχει μέσα στον άνθρωπο ένα στερέωμα όπως και στον ουρανό, αλλά όχι μονοκόμματο. Είναι διπλό. Γιατί το χέρι που χώρισε το φως από το σκοτάδι και έφτιαξε τον ουρανό και τη γη, έχει όμοια δημιουργήσει τον μικρόκοσμο που βρίσκεται κάτω παίρνοντας σαν υπόδειγμα τον Κόσμο που βρίσκεται επάνω, και έχει κλείσει μέσα στον άνθρωπο ό,τι περιέχει ο ουρανός. Γι' αυτό ο ουρανός έξω από μας είναι οδηγός για τον ουρανό που βρίσκεται μέσα μας».

¹⁵ Παράκελσος. Διάσημος Γερμανός γιατρός ελβετικής καταγωγής. Γεννήθηκε το 1493 και δολοφονήθηκε το 1541. Ασχολήθηκε με τη μελέτη της ιατρικής, της αστρολογίας, της αλχημείας και της μαγείας. Διετέλεσε καθηγητής στο πανεπιστήμιο της Βασιλείας το 1527.

Εμείς σήμερα λέμε: «Ο άνθρωπος με τη διπλή του φύση, υλική και πνευματική, εκφράζει την θεμελιώδη ενότητα του Σύμπαντος. Αντανάκλαση των παγκόσμιων Νόμων, θείος κατ' ουσία, έστρεψε το βλέμμα του προς τους ουρανοί για να δει καλύτερα μέσα του. Διαμέσου όμως του ανθρώπου το ίδιο το Σύμπαν αντικρίζει τον Εαυτό του».

ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΙΚΟ ΤΑΓΜΑ Α.Μ.Ο.Ρ.Σ. ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗ¹

Θα ήθελα να σας καλωσορίσω εκ μέρους της Στοάς των Αθηνών του Ροδοσταυρικού Τάγματος Α.Μ.Ο.Ρ.Σ.², να σας ευχαριστήσω για την παρουσία σας εδώ και να σας ευχηθώ καλή και δημιουργική διαμονή αυτό το διήμερο εδώ στην ωραία και ιερή τοποθεσία των Δελφών. Συμμετέχετε και εσείς σε μια εκδήλωση που διοργάνωσε ένα θυγατρικό σώμα μιας οργάνωσης. Του Α.Μ.Ο.Ρ.Σ. Από εσάς πολλοί έχετε ήδη ακούσει αυτό το όνομα. Άλλοι όχι. Ο λόγος που μαζευτήκαμε απόψε εδώ είναι να συζητήσουμε το τι είναι γενικά το Ροδοσταυρικό Τάγμα, τι είναι οι Ροδόσταυροι και να αποκτήσουμε με τον τρόπο αυτό, μεγαλύτερη κατανόηση για τις έννοιες αυτές.

Με την ονομασία «Ροδοσταυρικό Τάγμα Α.Μ.Ο.Ρ.Σ. εννοούμε μια αδελφότητα, ένα σώμα από προοδευτικούς άνδρες και γυναίκες με κοινούς στόχους και ιδέες. Αυτοί οι στόχοι και αυτές οι ιδέες ανάγονται στην προσπάθειά τους να κατανοήσουν τους Νόμους της Φύσης και να τους θέσουν στην υπηρεσία των συνανθρώπων τους και της Ανθρωπότητας γενικότερα.

¹ Η ομιλία αυτή πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια μιας εκδρομής στους Δελφούς που διοργάνωσε η Στοά των Αθηνών στις 26 και 27 Οκτωβρίου 1991. Την παρακολούθησαν άτομα, μη μέλη, τα οποία ήθελαν να πληροφορηθούν περισσότερο για το Ροδοσταυρικό Τάγμα Α.Μ.Ο.Ρ.Σ.

² Α. Μ. Ο. Ρ. Σ. ακρωνύμιο των λέξεων Antigus Mysticusgue Ordo Rosae Crucis που στα ελληνικά μεταφράζεται Αρχαίο και Μυστικιστικό Τάγμα του Ρόδινου Σταυρού.

Σύμφωνα με τη Ροδοσταυρική παράδοση, γύρω στο 9000 π.Χ. η Ατλαντίδα, λίκνο μιας αρχέγονης παράδοσης, καταποντίστηκε συνεπεία ενός άνευ προηγουμένου κατακλυσμού. Οι σοφοί της Ατλαντίδας είχαν προβλέψει πολύ νωρίτερα αυτή την καταστροφή. Συνοδευόμενοι από έναν αριθμό μνημένων, μετανάστευσαν σε άλλες πειείρους. Ορισμένοι από αυτούς έφτασαν στην Αίγυπτο. Εγκαταστάθηκαν στις όχθες του Νείλου και στο οροπέδιο της Γκίζας, τα οποία βρίσκονταν κοντά στην όαση Φαγιούμ. Εκεί κατασκεύασαν τη Σφίγγα και τρεις Πυραμίδες, με την βοήθεια των ντόπιων κατοίκων. Οι Πυραμίδες αυτές σημειοδοτούν τη μυθική πορεία την οποία οφείλει να ακολουθήσει ο άνθρωπος, προκειμένου να ανυψωθεί από την τωρινή του κατάσταση και να προσεγγίσει την τελειότητα, ύψιστο σκοπό της πνευματικής του εξέλιξης.

Με τον καιρό οι επιζώντες της Ατλαντίδας αναμίχθηκαν με τους τοπικούς πληθυσμούς και γέννησαν έναν καινούργιο λαό, αυτόν την αρχαία Αιγύπτου. Αυτός ο λαός έγινε θεματοφύλακας της αρχαίας αυτής παράδοσης και είχε ως αποστολή τη διαφύλαξη της Γνώσης για της επόμενες γενεές. Για τον σκοπό αυτόν δημιουργήθηκαν οι πρώτες αιγυπτιακές μυστηριακές σχολές. Η παράδοση θέλει την προέλευση του Ροδοσταυρικού Τάγματος σε αυτές τις μυστηριακές σχολές της αρχαίας Αιγύπτου το 1500 π.Χ. περίπου. Η κύρια όμως οργάνωσή του οριοθετείται περίπου το 1300 π.Χ. κάτω από τη βασιλεία του Φαραώ Ακενατών.³ Τότε οι πρώτοι σπουδαστές – μέλη του Τάγματος, συναθροίζονταν στους απομονωμένους χώρους της Μεγάλης πυραμίδας και ελάμβαναν τη μύηση των Μυστηρίων.

³ Φαραώ Ακενατών. Τέταρτος Φαραώ της 18^{ης} δυναστείας. Γιος του Αμένωφι Γ' και της Τιί ή Τιγια. Το πραγματικό του όνομα ήταν Αμένωφισ ο Δ' και επονομάστηκε μεταρρυθμιστής. Νεαρός παντρεύτηκε την ωραιότατη Νεφερτίτη. Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του επέβαλε μεγάλες μεταρρυθμίσεις, μεταξύ των οποίων την κατάργηση της λατρείας του Αμμωνος-Ρα και των άλλων αιγυπτιακών θεοτήτων την οποία αντικατέστησε με τη λατρεία σε έναν και μόνο θεό τον οποίον ονόμασε Άτων. Εγκατέλειψε τις Θήβες και έκανε πρωτεύουσα την Ακενατών μεταξύ Θηβών και Μέμφιδας. Κατάργησε τα προνόμια του ιερατείου και προστάτευσε τις Τέχνες. Πέθανε σε ηλικία 40 ετών και το έργο του καταστράφηκε. Μετά τον θάνατό του οι απόγονοί του επανέφεραν την παλαιά κατάσταση και εξαφάνισαν ή κατέστρεψαν κάθε δημιούργημά του.

Την εποχή εκείνη το Τάγμα, στην εξωτερική του δραστηριότητα, αντιτάχτηκε στον πολυθεϊσμό του ιερατείου της χώρας και ίδρυσε την πρώτη μονοθεϊστική θρησκεία της γνωστής ιστορίας. Μετά το θάνατο του Ακενατών, το ιερατείο επανέφερε τη λατρεία της πολυθεϊστικής θρησκείας. Το Φως όμως που έφερε ο μέγας αυτός Φαραώ θα ακτινοβολεί για πάντα.

Από εκεί οι Διδασκαλίες αυτές εξαπλώθηκαν στην Ελλάδα και αργότερα στη Ρώμη. Ο Θαλής ο Μιλήσιος⁴ και ο Πυθαγόρας έλαβαν τη Γνώση των Διδασκάλων αυτών και γυρνώντας στις χώρες τους ίδρυσαν σχολές με πολυάριθμους μαθητές, οι οποίες επέδρασαν ουσιαστικά στα Ελευσίνια Μυστήρια. Στη Ρώμη η Γνώση αυτή εισήχθη από τους Γνωστικούς και στη συνέχεια έγινε η βάση του νεοπλατωνισμού, ο οποίος θεμελιώθηκε από τον Πλωτίνιο και διαδόθηκε από τον Ιάμβλικο⁵ και τον Πορφύριο.

Στον μεσαίωνα, στη Γαλλία την εποχή του Καρόλου του Μεγάλου,⁶ το Τάγμα εγκαταστάθηκε εκεί από τους θεολόγους Αρνώ⁷ και Αλκουνί-

⁴ Θαλής ο Μιλήσιος. Ένας από τους επτά σοφούς της αρχαίας Ελλάδας και για πολλούς ο πρώτος φιλόσοφος. Γι' αυτόν δεν ξέρουμε πολλά πράγματα και ό,τι γνωρίζουμε προέρχεται από την προφορική παράδοση. Πιστεύεται ότι γεννήθηκε το 625 π.Χ. και πέθανε το 546. Είναι αμφίβολο αν έγραψε κάποιο βιβλίο, αλλά και αν έγραψε δεν ήταν γνωστό ούτε την εποχή του Αριστοτέλη. Θεωρείται ως ο πρώτος πρακτικός αστρονόμος. Υποστήριζε ότι πρώτη αρχή της Δημιουργίας ήταν «το Ύδωρ».

⁵ Ιάμβλικος. Νεοπλατωνικός φιλόσοφος συριακής καταγωγής από τη Χαλκίδα της Κοίλης Συρίας. Δίδαξε και έγραψε στα ελληνικά στα τέλη του 3^{ου} με τις αρχές του 4^{ου} μ.Χ. αιώνα. Μαθητής του Πλωτίνου συνεδύασε τις μυστικιστικές απόψεις του διδασκάλου του με την λογική και την εμπειρική προσέγγιση των επιστημών. Τιμήθηκε ιδιαίτερω από τον αυτοκράτορα Ιουλιανό και άλλους οπαδούς του θνήσκοντος ελληνισμού, διασώζοντας πληθώρα έργων του.

⁶ Κάρολος ο Μέγας ή Καρλομάγνος. Βασιλέας των Φράγκων και Αυτοκράτορας του Γερμανορωμαϊκού κράτους. Γεννήθηκε το 742 και πέθανε το 814. Ανέβηκε στο θρόνο το 768 μετά το θάνατο του πατέρα του. Το 800 ανέλαβε εκστρατεία στην Ιταλία προς υποστήριξη του Πάπα Λέοντα του Γ'. Εκτιμώντας τη συμπαράστασή του ο Πάπας τον έστεψε «Αυτοκράτορα των Ρωμαίων».

⁷ Αντώνιος Αρνώ ή Μέγας Αρνώ. Διάσημος θεολόγος και κυριότερος απόστολος του Γιανσενισμού και διώκτης των Ιησουϊτών.

νο και στη συνέχεια εξαπλώθηκε στην Αγγλία, τη Γερμανία και σε πολλά βασίλεια της εποχής εκείνης. Πριν από τον 13^ο και 14^ο αιώνα, που η πνευματική αυτή Γνώση παραδόθηκε στους Αλχημιστές, από τους οποίους γνωστοί Ροδόσταυροι ήταν ο Ρογήρος Βάκων⁸, ο Νικόλαος Φλαμμέλ⁹ και ο Κορνήλιος Αντίπας¹⁰, στο Τάγμα υπηρέτησαν επίσης πολλοί Ναϊτες Ιππότες¹¹ την εποχή των Σταυροφοριών.

Σημαντικό σημείο στην ιστορία του Ροδοσταυρικού Τάγματος αποτελούν οι αρχές του 17^{ου} αιώνα όπου το Τάγμα κάνει για πρώτη φορά την εμφάνισή του στο πλατύ κοινό με την Fama Fraternitatis στις πόλεις Κασσές, Λονδίνο και Παρίσι. Την εποχή αυτή Imperator του Τάγματος ήταν ο Άγγλος Francis Bacon.¹² Τότε έγινε και η εγκατάσταση

⁸ Ρ. Βάκων. Άγγλος σχολαστικός θεολόγος και φιλόσοφος. Γεννήθηκε το 1215 κοντά στο Μπρίστολ. Σπούδασε στο Παρίσι και την Οξφόρδη στην οποία δίδαξε μέχρι το 1257. Λόγω των πειραμάτων του στη Φυσική κατηγορήθηκε για μαγεία και φυλακίστηκε. Γνώριζε πολύ καλά λατινικά, ελληνικά, αραβικά και εβραϊκά. Μεγάλη αξία έχουν τόσο οι φιλοσοφικές και θεολογικές απόψεις του όσο και τα ερμηνευτικά και κριτικά σχόλιά του σε θεολογικά και φιλοσοφικά κείμενα μεταξύ των οποίων και η Βίβλος. Πέθανε το 1294.

⁹ Ν. Φλαμμέλ. Διάσημος Γάλλος Αλχημιστής και Μουσικιστής. Γεννήθηκε το 1330 στο Παρίσι και πέθανε το 1417. Θεωρείται ότι ήταν ένας από τους κατοίκους της Φιλοσοφικής Λίθου και ότι είχε τη δυνατότητα να μετατρέπει ευτελή μέταλλα σε πολύτιμα.

¹⁰ Κ. Αντίπας. Γερμανός ιατροφιλόσοφος, του οποίου το πλήρες όνομα ήταν Ερρίκος Κορνήλιος Αντίπας φον Νεπεσχάιμ. Γεννήθηκε το 1486 και στην αρχή ήταν στρατιωτικός. Στη συνέχεια καθηγητής σε διάφορες ευρωπαϊκές πόλεις. Ασχολήθηκε με τις απόκρυφες επιστήμες, κατηγορήθηκε για μαγεία και φυλακίστηκε. Πέθανε το 1533 ή το 1534 στην Γκρενόμπλ.

¹¹ Ναϊτες Ιππότες. Το πρώτο στην ιστορία μοναστικό στρατιωτικό τάγμα. Ιδρύθηκε το 1118 με σκοπό την προστασία των προσκυνητών των Αγίων Τόπων από τους μουσουλμάνους και τη σταθεροποίηση του βασιλείου της Ιερουσαλήμ. Υπήρξε το μεγαλύτερο και ισχυρότερο ιπποτικό τάγμα. Το τάγμα έπαψε να υφίσταται μετά τις 19 Μαρτίου του 1314, όταν ο Φίλιππος ο Ωρσάιος και ο Πάπας Κλήμης ο Ε' συνέλαβε και θανάτωσε το σύνολο των ιπποτών, με επικεφαλής τον Μέγα Μάγιστρο Ζακ ντε Μολέ.

¹² F. Bacon. Γεννήθηκε στο Λονδίνο στις 22 Ιανουαρίου 1561. Κατέκτησε υψηλότερες θέσεις στην Αγγλική Κυβέρνηση. Είναι αυτός που θεωρείται ως συγγραφέας της Fama Fraternitatis, η οποία αποδόθηκε σε κάποιον με το φανταστικό όνομα Christian Rosenkreutz, που σημαίνει Χριστιανός Ροδόσταυρος. Συνέτελεσε στην έκδοση των σεξπηρικών έργων σε μια εποχή όπου το θέατρο και μάλιστα με την μορφή των έργων αυτών ήταν κάτι το πρωτοποριακό. Σημαντικό έργο του, μεταξύ πολλών άλλων, είναι η «Νέα Ατλαντίς», το οποίο συχνά

των πρώτων Ροδόσταυρων στον Νέο Κόσμο κάτω από την καθοδήγηση του Γιόχαν Κέλπους¹³, στη Φιλαδέλφεια αρχικά και στην Πελοπόννησο αργότερα. Διάσημα ονόματα όπως ο Βενιαμίν Φραγκλίνος¹⁴ και ο Θωμάς Τζέφερσον¹⁵ ήταν ανάμεσα στα μέλη του Τάγματος στις Η.Π.Α.

Ένας αρχαίος παραδοσιακός νόμος θέλει το Ροδοσταυρικό Τάγμα να περνά σε «εν ύπνω» κατάσταση κάθε 108 χρόνια. Κατά την περίοδο αυτή δεν γίνονται γνωστές οι δραστηριότητες του Τάγματος στο κοινό, ενώ συνεχίζονται οι εσωτερικές δραστηριότητές του. Για τον λόγο αυτόν το Τάγμα πέρασε σε «εν ύπνω» κατάσταση το 1801 στις Η.Π.Α., ενώ εξακολουθούσε τις δραστηριότητές του στη Γαλλία, την Αγγλία, τη Γερμανία και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Το 1905 οι Ευρωπαίοι υπεύθυνοι του Τάγματος ήρθαν σε επαφή με τον Harvey Spencer Lewis και αφού τους απέδειξε την ακεραιότητά του και τις γνώσεις του σε φιλοσοφικά και εσωτερικά θέματα, μυήθηκε στην Τουλούζη το 1909. Τότε ανέλαβε την υποχρέωση της επανεμφάνισης του Τάγματος στις Η.Π.Α. Σε αυτή την επανεμφάνιση το Τάγμα έγινε γνωστό με το όνομα «Αρχαίο Μυστικιστικό Τάγμα του Ρόδινου Σταυρού» (AMORC).

Με τη μετάσταση του πρώτου Imperator για τον παρόντα κύκλο, ο

αναφέρεται και ως «Οίκος του Σολομώντος». Πέθανε στις 9 Απριλίου 1626.

¹³ Γ. Κέλπους. Επιφανής και υψηλόβαθμος Ροδόσταυρος στον οποίο ανατέθηκε από τον τότε Imperator του Τάγματος F. Bacon η εγκατάσταση και οργάνωση του Τάγματος στην Αμερικανική Ήπειρο.

¹⁴ Β. Φραγκλίνος. Αμερικανός πολιτικός και φυσικός. Γεννήθηκε στη Βοστώνη των ΗΠΑ το 1706. Το 1747 εξελέγη για πρώτη φορά μέλος της συνέλευσης της Πενσυλβάνια και την εκπροσώπησε στο Κογκρέσο που σχημάτισαν οι αγγλοαμερικανικές αποικίες. Έλαβε ενεργό μέρος στη διαδικασία της ανεξαρτησίας των ΗΠΑ. Την ίδια περίοδο διατύπωσε διάφορες επιστημονικές θεωρίες, που τον ανέδειξαν ως έναν από τους μεγαλύτερους φυσικούς. Πέθανε το 1790.

¹⁵ Θ. Τζέφερσον. Αμερικανός πολιτικός, πρόεδρος της Αμερικανικής Συμπολιτείας. Γεννήθηκε το 1743. Σπούδασε Νομικά και ασχολήθηκε με την πολιτική. Το 1769 εξελέγη για πρώτη φορά μέλος της συνέλευσης της Βιρτζίνια. Έλαβε μέρος στην υπογραφή της διακήρυξης της Ανεξαρτησίας στις 4/7/1776. Το 1801 και το 1808 εξελέγη πρόεδρος των ΗΠΑ. Πέθανε το 1826.

Ralph Maxwell Lewis εξελέγη Imperator από το Ύπατο Συμβούλιο και κατείχε αυτό το αξίωμα μέχρι και το 1987, οπότε και πέθανε.

Μετά τον 2^ο Παγκόσμιο Πόλεμο οι υπεύθυνοι του Τάγματος αποφάσισαν να εφαρμόζουν παγκόσμια τη μέθοδο διδασκαλίας που εφαρμόζονταν στις Η.Π.Α. Το 1949 ιδρύθηκαν Μεγάλες Στοές σε πολλές χώρες της Ευρώπης και το 1980 ιδρύθηκε η Μεγάλη Στοά της Ελληνόφωνης Δικαιοδοσίας. Με τον τρόπο αυτόν σήμερα το Ροδοσταυρικό Τάγμα λειτουργεί σε όλες τις χώρες στις οποίες μπορεί να ασκεί ελεύθερα τις δραστηριότητές του. Έτσι η αρχέγονη παράδοση, η οποία κατ΄αρχήν κατάγεται από την Ατλαντίδα, διαιωνίζεται και εκπροσωπείται επάξια από τον Ρόδινο Σταυρό.

Ένα ερώτημα το οποίο γεννάται από τη μελέτη της ιστορίας της οργάνωσης αυτής είναι και το ακόλουθο: Ποιος είναι ο Ροδόσταυρος;

Ροδόσταυρος είναι ο καθημερινός αναζητητής της Αλήθειας, ο οποίος προσπαθεί μέσα από την εμπειρία του να βιώσει τους Νόμους της Φύσης και στη συνέχεια να τους εφαρμόσει στην υπηρεσία της Ανθρωπότητας. Διατηρώντας την ανωνυμία της εργασίας και της προσφοράς, συνδέεται με άλλα άτομα, τα οποία έχουν τις ίδιες ανησυχίες και τους ίδιους στόχους, ανταλλάσσοντας μαζί τους τις γνώσεις, τις εμπειρίες και τους διαλογισμούς του.

Οι Διδασκαλίες του Τάγματος είναι ενιαίες για όλα τα μέλη, ανεξάρτητα από τη χώρα που αυτά κατοικούν. Τα μέλη μελετούν τις διδασκαλίες αυτές στο σπίτι τους και τις θέτουν κάτω από την προσωπική τους δοκιμασία και απόδειξη. Το Ροδοσταυρικό Τάγμα Α.Μ.Ο.Ρ.С. δεν είναι αίρεση ή θρησκεία. Δεν ασχολείται με την πολιτική και τα μέλη του ανήκουν σε όλες τις κοινωνικές ομάδες. Σε αυτό υπάρχει ένα και μοναδικό σύνθημα:

Η ΠΙΟ ΠΛΑΤΙΑ ΑΝΟΧΗ
ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΙΟ ΑΥΣΤΗΡΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ

Κάνοντας πράξη το σύνθημα αυτό δε δογματίζει, αλλά ζητά από τα μέλη να ερευνούν τους Νόμους και να τους βιώνουν οι ίδιοι πριν αυτοί οι ίδιοι τους κάνουν πράξη. Το σύμβολό του είναι ο Ρόδινος Σταυρός. Αυτό το σύμβολο δεν έχει κάποια θρησκευτική χροιά, αλλά

συμβολική. Ο Σταυρός παριστά το σώμα του ανθρώπου και το Ρόδο τη σταδιακή εξέλιξη της Ψυχής. Όσο η Ψυχή του ανθρώπου ανέρχεται σε υψηλότερα ιδανικά, αξίες και αρχές τόσο και το Ρόδο ανοίγει τα πέταλά του. (Δες σχήμα 4.)

Το Ροδοσταυρικό Τάγμα δε δέχεται για μέλη του όσους επιθυμούν να απολαύσουν οφέλη, αλλά δε θέλουν να παρακολουθήσουν την πορεία των σπουδών και να προπαρασκευαστούν για να βοηθήσουν τη γενική πρόοδο της Ανθρωπότητας. Το Έργο του μέλους του Ροδοσταυρικού Τάγματος είναι μοναδικό. Αποτελείται από τον πιο ολοκληρωμέ-

Ο ΡΟΔΙΝΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Σχηματισμένος Μηχανικά και Μαθηματικά

Σχήμα 4

Ο Ρόδινος Σταυρός

νο κύκλο σπουδών μεταφυσικής και μυστικισμού και δεν εξαντλείται απλά στη μελέτη των διδασκαλιών, αλλά ολοκληρώνεται με την εφαρμογή των αρχών στην καθημερινή ζωή.

Ολοκληρώνοντας την παρουσίαση του Ροδοσταυρικού Τάγματος A.M.O.R.C. θα ήθελα να αναφερθώ για λίγο και στην οργανωτική του δομή.¹⁶ Το Τάγμα αυτό είναι μια παγκόσμια οργάνωση. Διοικείται από ένα συμβούλιο, το Ύπατο Συμβούλιο, στο οποίο συμμετέχουν όλοι οι Μεγάλοι Διδάσκαλοι των διαφόρων δικαιοδοσιών. Σε αυτό το συμβούλιο εκλέγεται ο Ύπατος Μέγας Διδάσκαλος, ο οποίος είναι και πρόεδρος του συμβουλίου. Στη Ροδοσταυρική ορολογία ονομάζεται Imperator.

Το Τάγμα χωρίζεται σε διάφορες δικαιοδοσίες. Οι δικαιοδοσίες αυτές περιλαμβάνουν μέλη από διάφορες χώρες, τα οποία όμως μιλούν την ίδια γλώσσα. Με τον τρόπο αυτόν βρίσκουμε μέλη της Αγγλικής ή της Γαλλικής δικαιοδοσίας σε όλες τις χώρες του κόσμου, καθώς και μέλη της Ελληνικής στην Ευρώπη ή τις Η.Π.Α. Σήμερα υπάρχουν δέκα (10) τέτοιες δικαιοδοσίες με νεώτερη από αυτές την Ελληνική.¹⁷

Η κάθε δικαιοδοσία διοικείται από το Μεγάλο Συμβούλιο της Μεγάλης Στοάς, το οποίο προεδρεύεται από τον Μεγάλο Διδάσκαλο κάθε δικαιοδοσίας. Η δικαιοδοσία αυτή έχει την ευθύνη της λειτουργίας των διάφορων θυγατρικών σωμάτων τα οποία, ανάλογα με το πλήθος των μελών τους, ονομάζονται Ναοί, Πρόναοι ή Περισύλια. Στην Ελληνική δικαιοδοσία υπάρχουν ένας ναός, ένας Πρόναος και δύο Περισύλια.¹⁸ Υπάρχουν ταυτόχρονα πολλά μέλη σε όλον τον κόσμο τα

¹⁶ Η οργανωτική δομή που παρουσιάζεται παρακάτω ήταν αυτή που υπήρχε στο Τάγμα μέχρι το 2000 περίπου. Από τότε έχουν αλλάξει πολλά και δεν υπάρχει αυτή η δομή στο θέμα της διοίκησης του Τάγματος. Περισσότερα ίσως μπορείτε να μάθετε από τις διάφορες ιστοσελίδες στο διαδίκτυο.

¹⁷ Και εδώ υπάρχουν σημαντικές αλλαγές. Οι δικαιοδοσίες πλέον είναι πολύ περισσότερες και η Αγγλική και Γαλλική Δικαιοδοσία έχουν χωριστεί σε περισσότερες από μια. Δεν υπάρχει η αρχική ανά γλώσσα πλέον διάκριση αλλά σε πολλές περιπτώσεις υπεισέρχονται γεωγραφικά ή πολιτικά κριτήρια στη δημιουργία δικαιοδοσιών.

¹⁸ Σήμερα τα θυγατρικά αυτά σώματα δεν υφίστανται στην ελληνική δικαιοδοσία. Ακόμη και η ίδια η δικαιοδοσία έχει υπαχθεί στην Αγγλική Δικαιοδοσία, που έχει την ευθύνη για την Ευρώπη.

οποία δεν ανήκουν σε θυγατρικά σώματα, είτε από δική τους επιλογή, είτε επειδή δε λειτουργεί κάποιο κοντά στον τόπο διαμονής τους, τα οποία μελετούν το Ροδοσταυρικό Έργο στο σπίτι τους.

Κάθε θυγατρικό σώμα διοικείται από τον Διδάσκαλο του σώματος και το Συμβούλιο των Έμπιστων. Τα μέλη που καταλαμβάνουν τις θέσεις αυτές διορίζονται από τη Μεγάλη Στοά της δικαιοδοσίας μετά από πρόταση των οργάνων του θυγατρικού σώματος. Όλα τα μέλη τα οποία κατέχουν αξιώματα είναι διορισμένα για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Από τον κανόνα αυτόν δεν εξαιρείται ούτε ο Μεγάλος Διδάσκαλος. Μετά το πέρας της θητείας σε ένα αξίωμα το άτομο που το κατείχε παραμένει απλό μέλος του Τάγματος.

Η μαθητεία στο Ροδοσταυρικό Τάγμα διαρκεί μεγάλο χρονικό διάστημα. Το μέλος εκτός της κατ' οίκον μελέτης μπορεί συγχρόνως, αν θέλει, να συμμετέχει στις δραστηριότητες ενός θυγατρικού σώματος και να γίνει μέλος του. Το μέλος μελετά κάθε βδομάδα μια μικρή μονογραφία, η οποία σχολιάζει και παρουσιάζει ένα θέμα. Αυτά τα θέματα έχουν σχέση με τη Φυσική, τη Χημεία, τη Βιολογία, την Ιατρική, την Ψυχολογία, την Ιστορία, τη Μουσική, τη Μεταφυσική και τις Απόκρυφες Επιστήμες. Ένα πλήθος νόμων που διέπουν αυτές αλλά και άλλες επιστήμες αποκαλύπτονται και αναλύονται στον σπουδαστή. Στη συνέχεια του ζητείται να αποδείξει στην πράξη την εφαρμογή των νόμων αυτών με πειράματα και ασκήσεις οι οποίες περιέχονται στις μονογραφίες αυτές.

Η πρόοδος του μαθητή μπορεί να χωριστεί σε έξι περιόδους ως ακολούθως:

1. Ο κύκλος των υποψηφίων για το Ροδοσταυρικό Τάγμα. Κατά την περίοδο αυτή ο υποψήφιος ενημερώνεται για το Τάγμα και συμπληρώνει την αίτησή του για την ένταξή του σε αυτό.
2. Η περίοδος της Προετοιμασίας. Αυτή κρατά περίπου 45 μέρες και κατά τη διάρκειά της ο υποψήφιος ελέγχεται από την επιτροπή εισδοχής του Τάγματος.
3. Ο Εξωτερικός Κύκλος των Νεοφύτων. Ο κύκλος αυτός κρατά δώδεκα μήνες. Κατά τη διάρκειά του ο Νεόφυτος σπουδαστής

αρχίζει να μελετά τις μονογραφίες του, μία κάθε βδομάδα, καθώς και όλο το υπόλοιπο υλικό που παρέχεται από το Τάγμα στα μέλη του κύκλου αυτού.

4. Ο Κύκλος των Δοκίμων. Κρατά 45 μέρες και ο σπουδαστής προετοιμάζεται για την είσοδό του στο επόμενο στάδιο σπουδών.
5. Οι εννέα Βαθμοί του Τάγματος. Ο σπουδαστής συνεχίζει την εβδομαδιαία μελέτη των μονογραφιών και βιώνει τα πειράματα και τις ασκήσεις που περιέχονται σε αυτές. Στους βαθμούς αυτούς ασχολείται με τις επιστήμες και τις αρχές που διέπουν τη σύγχρονη ζωή. Έχει τη δυνατότητα να επισκέπτεται και να γίνει μέλος σε θυματρικό σώμα, ώστε να συμμετέχει στις δραστηριότητές του.
6. Ο Εσωτερικός Κύκλος. Σε αυτό τον κύκλο ο σπουδαστής αρχίζει να κατανοεί τους Νόμους της Φύσης και ασχολείται με τα μυστήρια του Σύμπαντος και της Ζωής. Ο Κύκλος αυτός των σπουδών δεν έχει τέλος.

Από όλα τα παραπάνω μπορούμε να συμπεράνουμε ότι το Τάγμα αυτό είναι κυρίως μια ανθρωπιστική κίνηση, η οποία αγωνίζεται να εδραιώσει περισσότερη υγεία, ευτυχία και γαλήνη σε αυτή τη ζωή σε όλους τους ανθρώπους. Το Έργο των Ροδόσταυρων γίνεται εδώ και τώρα και όχι κάπου αλλού σε μακρινό και ξένο τόπο. Ωστόσο πολλά μέλη προσδοκούν και πιστεύουν σε μια άλλη ζωή. Γνωρίζουμε όμως ότι η ευτυχία του μέλλοντος εξαρτάται από όσα κάνουμε εμείς σήμερα, πρώτα για τον εαυτό μας και έπειτα για τους άλλους.

Το Έργο του Τάγματος συνίσταται σε διδασκαλίες, μελέτη και δοκιμή εκείνων των Νόμων που θα κάνουν τα μέλη Κυρίαρχα του δικού τους Ναού, του φυσικού σώματός τους και εργάτες του Θεού Εργαστηρίου, που είναι το Βασίλειο της Φύσης. Με αυτό τον τρόπο δίνεται η δυνατότητα στα μέλη να προσφέρουν αποτελεσματική βοήθεια σε όσους τη χρειάζονται. Επομένως η οργάνωση αυτή είναι μια σχολή, ένα κολέγιο, μια αδελφότητα και ένα εργαστήριο. Τα μέλη είναι σπουδαστές και εργάτες ταυτόχρονα. Οι απόφοιτοι είναι αλτρουιστές υπήκοοι του Κοσμικού στη δούλεψη της Ανθρωπότητας, αποτελεσματικά

εκπαιδευμένοι, προετοιμασμένοι και πεπεισμένοι. Συντονίζονται με τις ισχυρές δυνάμεις του Κοσμικού, κυρίαρχοι της ύλης, του χώρου και του χρόνου. Αυτό τους κάνει ουσιαστικά μυστικιστές, adepts και μάγους-δημιουργούς του ίδιου τους του πεπρωμένου.

Δεν υπάρχουν άλλα οφέλη ή δικαιώματα. Όλα τα μέλη δεσμεύονται να προσφέρουν υπηρεσία χωρίς ελπίδα ή προσδοκία αποζημίωσης άλλης πέραν της εξέλιξης του ίδιου του Εαυτού, ώστε να προετοιμαστούν για να προσφέρουν ακόμη μεγαλύτερη υπηρεσία και σπουδαιότερο Έργο.

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ «ΠΑΡΘΕΝΩΝ»¹

Κάθε χρόνο μια τέτοια μέρα κάποιος από τους μαθητές του Ρόδου και του Σταυρού αυτής της Στοάς αναλαμβάνει να υπηρετήσει τους συμμαθητές του από την τιμημένη θέση του Διδασκάλου. Κάθε χρόνο μια τέτοια μέρα ένας άλλος μαθητής παραδίδει αυτή τη θέση, για να ξαναγίνει ένας απλός οδοιπόρος της Ροδοσταυρικής Ατραπού.

Ακολουθώντας την παράδοση αυτή, σήμερα αναλαμβάνω αγαπητοί μου *Fratres* και *Sorores*, να σας υπηρετήσω για αυτόν το χρόνο από τη θέση αυτή της Στοάς μας. Αυτόν το χρόνο θα προσπαθήσω να βοηθήσω τον καθένα από σας και όλους μαζί στην προσπάθειά μας για περισσότερο Φως, για καλύτερη κατανόηση των Νόμων της Φύσης και τέλος για ακόμη περισσότερη υπηρεσία στον Θεό της Καρδιάς μας,² τους συνανθρώπους μας και τέλος στον Εαυτό μας.

Στην προσπάθεια αυτή θέλω να πιστεύω ότι δε θα είμαι μόνος. Θα είστε μαζί μου όλοι εσείς που ζητάτε την πρόοδο στο μονοπάτι της Γνώσης και της Υπηρεσίας. Με τον τρόπο αυτό όλοι μας θα κάνουμε λίγα ακόμη βήματα προς τον αιώνιο στόχο, τον στόχο της Βαθιάς Γαλήνης. Τον στόχο της Φώτισης.

Στη θέση αυτή δεν πρόκειται να βρείτε κάποιο σοφό, έναν παντο-

¹ Η ομιλία αυτή εκφωνήθηκε στην Στοά των Αθηνών στις 18 Μαρτίου 1992 κατά την ανάληψη των καθηκόντων μου ως Διδασκάλου της Στοάς.

² Οι Ροδοσταυροί, όταν απευθύνονται στο Ύπατο Όν, το προσφωνούν ως «Θεό της Καρδιάς μας» ή «Θεό της Αντιλήψεώς μας». Με τον τρόπο αυτό σέβονται την ιδιαίτερη άποψη που έχει κάθε άνθρωπος για τον Θεό και τις ιδιότητές του.

γνώστη, μια κινούμενη εγκυκλοπαίδεια ή έναν μεγάλο μύστη και Διδάσκαλο. Εδώ θα βρείτε έναν ακόμη συμμαθητή σας, ο οποίος θα σας συντροφέψει στη διαρκή ανησυχία και αναζήτηση. Κάποιον ο οποίος θα ενώσει τις δικές του απορίες με τις δικές σας. Τους δικούς σας στοχασμούς και τα δικά σας ερωτήματα με τα δικά του.

Έτσι ελπίζω ότι τον επόμενο χρόνο, όταν θα παραδώσω και εγώ με τη σειρά μου σε κάποιον άλλον το καθήκον αυτό, να έχω συμβάλει με τον τρόπο μου, ώστε να έχει βιωθεί λίγο περισσότερο από όλους μας αυτό που κάθε Ροδόσταυρος επιθυμεί και αναζητά. Τη μεταστοιχείωση των ευτελών ελαττωμάτων μας σε πολύτιμα προτερήματα.

ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΣ ΣΤΟΝ ΝΕΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ «ΠΑΡΘΕΝΩΝ»¹

Πριν ένα χρόνο μια τέτοια μέρα, το Συμβούλιο των Εμπιστών της Στοάς μας αποφάσισε και σχεδίασε ένα πλάνο για δράση και μια σειρά εκδηλώσεων οι οποίες είχαν στόχο την προβολή και τη γνωριμία του Ροδοσταυρικού Τάγματος AMORC και του έργου του στην κοινή γνώμη της πόλης μας.

Με βάση αυτό τον προγραμματισμό προχωρήσαμε στην πραγματοποίηση μιας σειράς από εκδηλώσεις, με τις οποίες το Τάγμα και το πνευματικό έργο που επιτελεί έγιναν γνωστά κατά κάποιο τρόπο στην Αθήνα. Σε αυτές τις εκδηλώσεις έλαβαν μέρος κατά τον έναν ή τον άλλον τρόπο, όλα τα μέλη τα οποία έχουν τακτική παρουσία στη Στοά των Αθηνών.

Όλες αυτές οι δραστηριότητες έδωσαν σε όλους εμάς πλούσιες εμπειρίες, οι οποίες νομίζω ότι μπόρεσαν να χαρακτηριστούν «γεγονότα» κατά τη διάρκεια της ζωής μας. Όλοι μας πιστεύω ότι θα τα θυμόμαστε ευχάριστα, με αγάπη και, γιατί όχι, με αρκετό χιούμορ. Είναι γεγονός ότι οι εκδηλώσεις αυτές μας έφεραν όλους πιο κοντά. Μας έκαναν να αισθανόμαστε Αδελφοί. Εμπλούτισαν τις πνευματικές μας εμπειρίες.

Όλα αυτά τα συναισθήματα τα αισθάνομαι και εγώ απόψε, που φτάνοντας στο τέλος της υπηρεσίας μου από τη θέση αυτή, αναπολώ τον χρόνο που πέρασε και κάνω τον απολογισμό όλων αυτών που έζησα μαζί σας.

Στην αρχή της έκτης περιόδου της ζωής μου, έτυχε, αν μπορούμε να πούμε αυτή την έκφραση, να κληθώ να υπηρετήσω αυτή τη Στοά από το αξίωμα του Διδασκάλου της. Έτσι κατά τη διάρκεια αυτού του

¹ Η ομιλία αυτή έγινε κατά την παράδοση της Έδρας του Διδάσκου της Στοάς των Αθηνών «Παρθενών» στις 31 Μαρτίου 1993.

χρόνου, βίωσα έντονα την κάθε στιγμή μιας ολοκλήρης ενσάρκωσης.

Στην αρχή μετά την Εγκατάστασή μου, τα πρώτα αβέβαια βήματα του μικρού σε ηλικία ανθρώπου, ο οποίος δεν ξέρει από πού και πώς να αρχίσει. Στη συνέχεια την ορμή και τα όνειρα του εφήβου, ο οποίος δεν υπολογίζει εμπόδια στον δρόμο του και σαρώνει τα πάντα με το πάθος του. Μετά έρχεται η ωριμότητα του ενήλικα, ο οποίος έχοντας πλέον την εμπειρία της προηγούμενης δράσης σχεδιάζει προσεκτικά την κάθε επόμενη κίνηση. Έπειτα τον κάματο του τέλους. Τον απολογισμό της πράξης και τον στοχασμό πάνω στα όνειρα, τους στόχους και τις επιτεύξεις. Και τώρα το ίδιο το τέλος. Αυτό που συνάμα είναι μια νέα αρχή. Το τέλος στο μεγάλο αξίωμα της υπηρεσίας και τη αρχή της επιστροφής στο ζεστό έδρανο του αιώνιου μαθητή που τόσα πολλά έχει ακόμη να μάθει.

Σε όλη αυτή την πορεία ζωής βρήκα πολλά άτομα που μου έδωσαν με τον τρόπο τους να καταλάβω το μάθημα αυτής της πορείας. Για τον λόγο αυτό τους ευχαριστώ από βάθους καρδιάς για αυτό. Βρήκα στα μέλη της Στοάς αυτής οτιδήποτε και αν ζήτησα, αυθόρμητους βοηθούς. Βρήκα τελετουργικούς αξιωματικούς, οι οποίοι με τον δικό τους αγώνα και τη δική τους προσπάθεια στήριξαν το βαρύ πράγματι τελετουργικό Έργο. Τέλος συνάντησα τους αξιωματικούς του Συμβουλίου των Εμπιστων και της Μεγάλης Στοάς, οι οποίοι μου συμπαραστάθηκαν και με βοήθησαν θυσιάζοντας χρόνο, χρήμα και προσωπικές ανάγκες. Όλους εσάς σας ευχαριστώ από καρδιάς για όλα αυτά που συνειδητά ή όχι μου δώσατε στο διάστημα αυτό.

Στέκομαι τώρα σε αυτή τη νέα αρχή. Αισθάνομαι τη ανάγκη να πω δυο λόγια για το μέλλον. Σήμερα η Στοά των Αθηνών έχει συμπληρώσει ένα πολύ δύσκολο έργο. Το έργο της προβολής του Τάγματος στην Αθήνα. Η ολοκλήρωση του έργου αυτού στέφθηκε με επιτυχία. Τώρα η συνέχεια της προσπάθειας πρέπει να αναληφθεί από τη Μεγάλη Στοά. Η Στοά των Αθηνών να συνεχίσει την πορεία της με την προσπάθεια για μια καλύτερη οργάνωση και ανάπτυξή της.

Έχω την πεποίθηση ότι σε αυτή την πορεία με τις ιδιαίτερες δυσκολίες που έχει, οδηγός της και καθοδηγητής της θα είναι ο πλέον

άξιος για αυτό το Έργο. Θα είναι αυτός που στάθηκε δίπλα μου σε όλες τις δύσκολες και μερικές φορές αδιέξοδες, στιγμές και ο οποίος προσέφερε με ιδιαίτερη σεμνότητα το δικό του Έργο. Είναι αυτός ο οποίος μέχρι σήμερα ήταν Αναπληρωτής μου και από τώρα θα είναι ο Διδάσκαλος αυτής της Στοάς. Σας ζητώ να τον περιβάλλετε με την ίδια Αγάπη που περιβάλλατε και εμένα και να του προσφέρετε την ίδια διάθεση για υπηρεσία και προσφορά, διότι το Έργο της Στοάς το απαιτεί.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να ευχηθώ σε όλους σας να πραγματοποιήσετε ένα ακόμη βήμα κατά τη διάρκεια του νέου Ροδοσταυρικού Έτους προς αυτό που εμείς οι Ροδόσταυροι ονομάζουμε Βαθιά Γαλήνη, αισθανόμενοι Ειρήνη, Αγάπη, Αρμονία, Καλοσύνη και Υγεία στη ζωή σας.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Στις 6, 7 και 8 Ιουνίου 1992 πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα, στο Ξενοδοχείο «Τιτάνια» η πρώτη Ροδοσταυρική Συνάντηση. Σε αυτή πήραν μέρος μέλη του Ροδοσταυρικού Τάγματος Α.Μ.Ο.Ρ.Σ. από όλη την Ελλάδα, καθώς και αρκετοί φίλοι του Τάγματος, οι οποίοι ενδιαφέρονταν γι' αυτό. Το θέμα της συνάντησης ήταν:

Μυστικισμός και Τέχνη Δύο παράγοντες που συμβάλλουν στην ψυχική εξέλιξη του Ανθρώπου.

Στο πλαίσιο των εκδηλώσεων παρουσιάστηκαν ομιλίες, θεατρικά έργα, ποιήματα, μουσικές εκτελέσεις, εκθέσεις ζωγραφικής και Γλυπτικής με ανάλογο περιεχόμενο από καλλιτέχνες μέλη του Τάγματος. Οι παρουσιάσεις συγκεντρώθηκαν σε ένα τεύχος και προσφέρθηκαν στους συμμετέχοντες.

Στο πλαίσιο αυτό εκφωνήθηκαν οι τρεις επόμενες ομιλίες.

1. Χαιρετισμός εκ μέρους της Στοάς των Αθηνών προς τους παρευρισκόμενους.
2. Τα συμπεράσματα της 1^{ης} Ροδοσταυρικής Συνάντησης.
3. Αποχαιρετιστήριος Ομιλία στο κλείσιμο του τριημέρου.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ 1^Η ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Κυρίες και κύριοι,
Fraters και Sorores

Η Στοά των Αθηνών «Παρθενών» σας καλωσορίζει με ιδιαίτερη χαρά. Όλοι εσείς ανταποκριθήκατε στην πρόσκλησή της και παρευρίσκεστε εδώ στην Αθήνα, συμμετέχοντας στην 1^η Ροδοσταυρική Συνάντηση.

Όλοι εμείς στη Στοά των Αθηνών, Διδάσκαλος, Συμβούλιο των Εμπιστών και η Επιτροπή Διοργάνωσης, ευελπιστούμε η εκδήλωση αυτή να αποτελέσει την αρχή μιας σειράς παρόμοιων εκδηλώσεων, οι οποίες θα έχουν σαν σκοπό από τη μία μεριά τη σύσφιξη των σχέσεων των Ροδοσταυρών της περιοχής της Αθήνας, μέσω του κοινού προβληματισμού και από την άλλη την παρέμβαση του Τάγματος στα πράγματα της κοινωνίας μας, προβάλλοντας τη Ροδοσταυρική άποψη στα προβλήματα που αυτή αντιμετωπίζει.

Όλοι μας ζούμε σε μια πόλη στην οποία η καθημερινότητα καθιστά ακόμη πιο δύσκολη την πνευματική πρόοδο του καθένα από μας. Για τον λόγο αυτό θεωρούμε ότι εκδηλώσεις σαν και την αποψινή αποτελούν μια μικρή όαση στην πραγματικά πτωχή πνευματική ζωή, τόσο της πόλης μας όσο και την δική μας.

Στη συνάντηση αυτή, που ξεκινά απόψε, θα ασχοληθούμε με δύο πολύ σημαντικούς παράγοντες στη συνολική εξέλιξη του Ανθρώπου. Τον Μυστικισμό και την Τέχνη. Το Μυστικισμό, ο οποίος για όλους εμάς τα μέλη του Ροδοσταυρικού Τάγματος Α.Μ.Ο.Ρ.Σ. σημαίνει την προσπάθεια κάθε ανθρώπου να καλυτερεύσει την Ψυχική Προσωπικότητά του μέσα από το καθημερινό Έργο, και την Τέχνη ένα μέσο έκφρασης και γιατί όχι δράσης αυτής της εσωτερικής παρόρμησης. Ένα μέσο το οποίο δίνει στον άνθρωπο τη δυνατότητα να εκφράσει

τον οποιοδήποτε οραματισμό του, τον οποιοδήποτε συντονισμό του με αυτό που εμείς ονομάζουμε «Θεό της Καρδιάς μας» ή «Θεό της Αντιλήψεώς μας».

Θέλουμε να πιστεύουμε, ότι ο προβληματισμός και οι απόψεις που θα αναπτυχθούν αυτό το τριήμερο θα αποτελέσουν τον σπινθήρα ενός ευρύτερου προβληματισμού, ο οποίος θα προσφέρει στον καθένα μας μια διαφορετική προσέγγιση σε αυτά τα δύο ζητήματα, αλλά και στην μεταξύ τους επίδραση. Στο τριήμερο αυτό όλοι μας, ερχόμενοι σε επικοινωνία με τις διάφορες μορφές της Τέχνης όπως αυτές εκφράζονται μέσω της ζωγραφικής, της γλυπτικής, της μουσικής, του πεζού και του ποιητικού λόγου που φιλοτέχνησαν οι Fratres και οι Sorores και ακούγοντας τις εργασίες των μελών, τα οποία θα παρουσιάσουν τις απόψεις τους συνδέοντας τον Μυστικισμό με αυτές τις Τέχνες, πιστεύουμε ότι θα κάνουν όλους εμάς περισσότερο δεκτικούς στην Τέχνη, περισσότερο κοινωνούς στην έννοια του Μυστικισμού και στο τέλος της εκδήλωσης περισσότερο Αδελφούς.

Ήδη όλα τα μέλη, τα οποία εργάστηκαν προσφέροντας τον ελεύθερο χρόνο τους για να πραγματοποιηθεί αυτή η συνάντηση, έχουν πετύχει τα πρώτα αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας. Βλέπουν οι κόποι τους να καρποφορούν. Να παίρνουν σάρκα και οστά και η χαρά της επιτυχίας της διοργάνωσης αυτής της συνάντησης καθρεπίζεται στα πρόσωπα όλων τους. Ελπίζουν να καθρεπίζεται και στα δικά σας στο τέλος του τριημέρου.

Ο προβληματισμός και η ανταλλαγή των απόψεων το τριήμερο αυτό πρέπει να είναι η αρχή ενός ευρύτερου προβληματισμού και μιας πρακτικής, η οποία θα έχει σαν σκοπό την προσωπική πρόοδο στην Μυστικιστική Ατραπό που έχει ένα και μόνο τέλος. Την Κατάκτηση της Βαθιάς Γαλήνης. Εμείς όλοι είμαστε χαρούμενοι, γιατί κατά ένα μικρό ποσοστό συμβάλλουμε σε αυτό με την εκδήλωση αυτή.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ 1^{ΗΣ} ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΙΚΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ

Σε μένα αγαπτηοί φίλοι, Fraters και Sorores, έπεσε ο κλήρος για την παρουσίαση των συμπερασματών της 1^{ης} Ροδοσταυρικές Συνάντησης, η οποία ολοκληρώνεται απόψε. Το έργο αυτό, σε μένα τουλάχιστον, φάνηκε αρκετά δύσκολο, διότι δύσκολη ήταν η επιλογή των σημαντικότερων σημείων από τις τόσο πλούσιες σε έννοιες και περιεχόμενο ομιλίες που παρουσιάστηκαν. Θα χρειαζόμουν πράγματι πολύ περισσότερο χρόνο για να κάνω κάτι τέτοιο ολοκληρωμένα, από το χρόνο που η οργανωτική επιτροπή έχει διαθέσει για αυτή την παρουσίαση. Παρ' όλα αυτά θα προσπαθήσω να προσεγγίσω το θέμα μέσα από τις απόψεις των ομιλητών και των καλλιτεχνών, οι οποίοι εκφράστηκαν με τα έργα που παρουσίασαν.

Το θέμα της τριήμερης αυτής συνάντησής μας ήταν:

Μυστικισμός και Τέχνη

Δυο παράγοντες που συμβάλλουν στην ψυχική εξέλιξη του Ανθρώπου.

Ας προσπαθήσουμε αρχικά να δώσουμε τους ορισμούς των εννοιών αυτών. Θα τους δανειστώ από τις τοποθετήσεις των ομιλητών. Τέχνη είναι η ενσωμάτωση υλικών στοιχείων και η μεταστοιχείωση των στοιχείων αυτών σε κάτι νέο, το οποίο υπερβαίνει την ατομικότητα και τον χωροχρόνο. Μυστικισμός είναι μια υπεραισθητή ικανότητα αντίληψης του ανθρώπου, η οποία απορρέει από τη σύνδεσή του με την

ενιαία πνευματική διάσταση, με την ενέργεια της Παγκόσμιας Ψυχής. Είναι η δυνατότητα που έχει ο άνθρωπος να υπερβαίνει τις περιορισμένες ικανότητες των αισθήσεων και να προσεγγίζει την Αλήθεια που ο Πλάτων την καθορίζει ως τα όντως όντα. Είναι η λεπτή φωνή που αναδύεται από τον εσώτερο Εαυτό του ανθρώπου σαν έμπνευση, σαν διαίσθηση, σαν ενόραση και που συχνά τον οδηγεί σε αποφάσεις και σε λύσεις στις οποίες δεν θα μπορούσε να φθάσει με την κοινή λογική. Είναι, τέλος, μια εμπειρία προσωπικών βιωμάτων, που προέρχεται από την δυνατότητα που έχει ο άνθρωπος να βρίσκεται σε άμεση σχέση με την πηγή παντός όντος.

Υπάρχει όμως σχέση μεταξύ αυτών των δύο παραγόντων; Η σχέση αυτή μάλιστα είναι τέτοια, ώστε οι δύο αυτοί παράγοντες να επηρεάζουν την ψυχική εξέλιξη του ανθρώπου;

Η ερμηνεία διαφόρων συμβόλων σε χαρακτηριστικά που καλλιτέχνησαν μυστικιστές του μεσαίωνα και την οποία παρακολουθήσαμε, μας έδειξε πως οι άνθρωποι αυτοί απεικόνισαν στα έργα τους την αντίληψή τους για το Θείο Έργο. Το ίδιο αισθανθήκαμε ότι συνέβη και με την ανάλυση της χαρακτηριστικής μουσικής του Wagner, όπως την παρακολουθήσαμε και την ερμηνεύσαμε στη σχετική παρουσίαση. Η επίδραση του Μυστικισμού και της Γνώσης στην Αρχιτεκτονική, την Ποίηση και τη Ζωγραφική συνετέλεσε ώστε να δημιουργηθεί μια αρμονία η οποία προκάλεσε ψυχική ανάταση και δημιουργική έξη. Αυτό ήταν μια ακόμη, διαφορετική, απάντηση στο εκφρασθέν ερώτημα. Τέλος είχαμε και ένα άλλο ερέθισμα, το οποίο μας έδωσε μια ακόμη καταφατική απάντηση σε αυτό το ερώτημα. Τα έργα των καλλιτεχνών που εκτέθηκαν στη συνάντηση αυτή. Τα γλυπτά, και οι πίνακες ζωγραφικής. Όλα επέδρασαν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο σε όλους μας.

Το ερώτημα όμως παραμένει. Ο Μυστικισμός και η Τέχνη συντελούν στην ψυχική εξέλιξη του ανθρώπου; Πραγματικά την απάντηση θα την δώσει ο καθένας μόνος του, όταν θα φύγει από την αίθουσα αυτή. Όταν μόνος στον δικό του χώρο αναλογιστεί τις εργασίες της συνάντησης αυτής και τις απόψεις που ακούστηκαν από τους ομιλητές.

Βλέποντας όμως μεγάλες προσωπικότητες της Τέχνης, όπως ο Σι-

κελιανός, ο Παλαμάς, ο Μαβίλης, ο Μπόρχες, ο Ελύτης, ο Τέννυσον, ο Ρουσσώ, ο Γκρέκο, ο Βαλερύ και άλλοι πολλοί, οι οποίοι αναφέρθηκαν το τριήμερο αυτό, να επηρεάζονται τόσο πολύ από το υπερφυσικό, το Θείο, το μεγαλείο της Δημιουργίας και να δημιουργούν και αυτοί εμπνευσμένοι από αυτό, τα περιθώρια να εκφράσει κανείς την αντίθετη άποψη στενεύουν.

Μας μεταφέρθηκαν όμως και συναισθήματα που ένα έργο Τέχνης είναι δυνατόν να προκαλέσει στον θεατή του. Αυτά τα συναισθήματα μας περιγράφηκαν με πολύ παραστατικό τρόπο. Ο πίνακας «Ο Ιησούς στον Σταυρό» του Γκρέκο είναι το έργο. Η ομιλήτρια μας μετέφερε την συγκίνησή της λέγοντας: «Το έργο αυτό, μπορώ να πω με συγκλόνισε συθέμελα και αν με ρωτήσετε, δεν θα μπορούσα να σας εξηγήσω τι ακριβώς ήταν εκείνο που κυριάρχησε πάνω μου και με έκανε να το επιλέξω για μια ευρύτερη ανάλυση. Κατά την άποψή μου, κομματιαστός και ολόκληρος ο πίνακας, αποδίδει το μαρτύριο, την τρυφεράδα, την απορία, την καρτερικότητα και την αποδοχή του μαρτυρίου, λες και ο ίδιος ο Γκρέκο τα ζούσε όλα αυτά την ώρα που έσερνε τον χρωστήρα του πάνω στον καμβά».

Η σχέση λοιπόν μεταξύ έργου και θεατή είναι μια αμφιμονοσήμαντη δυναμική σχέση, όπου ο θεατής καλείται να γίνει και αυτός πρωταγωνιστής, προσφέροντας ο ίδιος στο έργο. Κάθε «ζωντανό» έργο εκπέμπει ένα είδος ενέργειας, η οποία επηρεάζεται με τη σειρά της από τις δονήσεις του χώρου ή του θεατή. Ένα έργο που απευθύνεται σε εκκλησιαστικό χώρο δεν έχει την ίδια λειτουργικότητα μέσα σε ένα σαλόνι ή στους χώρους ενός αεροδρομίου. Για να μιλήσει ένα έργο μέσα μας, για να έχει απήχηση, μουσικότητα, ρυθμό, για να αποτελεί ένα χρωστικό παραλήρημα, μια οπτική πανδαισία, είναι απαραίτητη η ταύτιση του θεατή με το έργο, το οποίο πρέπει όμως να είναι εννοιατικής φύσης. Αν ο συντονισμός είναι απόλυτος, όλα τα αισθητικά κέντρα λειτουργούν σε εγρήγορση και αναπαράγουν το έργο μέσα στον ίδιο τον θεατή. Τότε μπορούμε να πούμε ότι η ψυχή του έργου βρίσκεται μέσα στα μάτια του θεατή, μιλά με τη φωνή του, ακούει, αγγίζει, γεύεται και νιώθει. Το έργο ξαναγεννιέται μέσα του και οι μορφικές του σχέσεις

πλάθουν νέες πραγματικότητες εντός του θεατή. Αυτό είναι τελικά που κάνει ένα έργο Αθάνατο.

Η αληθινή τέχνη είναι ένας σπόρος, ο οποίος «εν δυνάμει» κρύβει μέσα του το αρχέγονο Φως, αυτό που πάντα καθοδηγούσε το ανθρώπινο γένος από το πεπερασμένο στο αιώνιο. Είναι το Φως που ενυπάρχει στα πάντα, που διαπερνά τα πάντα, που συντηρεί τα πάντα. Και η ψυχική ωριμότητα του καλλιτέχνη είναι η μήτρα που θα το κυοφορήσει. Για τον καλλιτέχνη το έργο του είναι ο τρόπος που μπορεί να εκφράσει αυτό το Φως. Είναι ο δρόμος για να υλοποιήσει την εσωτερική του όραση. Η ιδέα ενός αληθινού έργου τέχνης δε συλλαμβάνεται ποτέ μέσα από κάποιες λογικές διεργασίες. Συλλαμβάνεται μόνο από τη Φαντασία και τη Μυστικιστική κοινωνία με το Κοσμικό.

Αυτή η αστραπή που σκίζει το πέπλο μεταξύ της αντικειμενικής διάνοιας και του υποσυνείδητου, αυτή η εσωτερική όραση, αυτό το εσωτερικό Φως, είναι αυτό ακριβώς που εμπνέει, καθοδηγεί, διδάσκει όλους τους γνήσιους καλλιτέχνες. Είναι αυτοί που κατόρθωσαν να καταλύσουν τα γήινα εμπόδια και να δημιουργήσουν ένα δίαυλο επικοινωνίας ανάμεσα στον εξωτερικό εαυτό, που λειτουργεί μέσα από τις αντικειμενικές αισθήσεις, και τον εσώτερο Εαυτό, που συνδέεται άμεσα με τη μήτρα των Ιδεών του Πλάτωνα, με την Παγκόσμια Διάνοια των Ροδοσταύρων.

Η Τέχνη χρωστά την ύπαρξή της στη φαντασία αλλά και ο Μυστικισμός, αυτή η ιδιότητα της επίγνωσης του Θεού, έχει σαν κινητήρια δύναμη τη φαντασία. Ο Μυστικισμός, διά μέσου της φαντασίας, οδηγεί στο άδυτο, στον πυρήνα της Τέχνης. Μυστικισμός και φαντασία είναι άρρητα συνδεδεμένα και δεν μπορεί να υπάρξει το ένα χωρίς το άλλο, αν πρόκειται για πραγματικά καλλιτεχνική δημιουργία.

Ο κόσμος είναι έτσι όπως εμείς τον αντιλαμβανόμαστε. Αλλάξτε τον τρόπο που σκέπτεστε και ο κόσμος θα αλλάξει. Η ανάπτυξη της φαντασίας δε θα μας οδηγήσει μόνο στην ευρύτερη κατανόηση της Τέχνης, αλλά και του κόσμου που μας περιβάλλει. Η φαντασία, ο μυστικισμός και η τέχνη δημιουργούν μια νέα αντίληψη για τον κόσμο. Έτσι βοηθείται η συνειδητότητα να εξυψωθεί για πληρέστερη θεώρηση των

Κοσμικών Αρχών, της Παγκόσμιας Νομοτέλειας. Με τον τρόπο αυτό ίσως καταφέρουμε να απαντήσουμε σε κάθε οντολογική ή εσχατολογική απορία μας.

Ολοκληρώνοντας την παρουσίαση των συμπερασμάτων της 1^{ης} Ροδοσταυρικής Συνάντησης θα αναφερθώ σε δύο ποιήματα. Το πρώτο είναι του Κ. Παλαμά από τη συλλογή «Τα μάτια της Ψυχής μου»:

*Μέσα μου λάμπουν ξάστεροι ουρανοί
Και το κορμί μου φάνη ταπεινή
Βλέπω να αλλάζει, γίνεται ναός
Ω! Μέσα μου γεννιέται ένας Θεός!*

Το δεύτερο είναι ένα ποίημα του Χόρχε Λουίς Μπόρχες:

*Τι είναι τούτο το ποτάμι, που την
Πηγή του δεν αντέχεις να σκεφτείς.
Τι είναι τούτο το ποτάμι;
Κυλάει μέσα στον ύπνο, στην έρημο
Κυλάει κάτω από τη γη -
Με παρασύρει - και τούτο το ποτάμι είμαι εγώ.
Είμαι η ύλη που συνέχεια μεταβάλλεται
Είμαι από χρόνο αινιγματικό
Ίσως η πηγή βρίσκεται μέσα μου, ίσως απ' τον ίσκιο μου
Αναβλύζουν φανταστικές και ανελέητες
Οι μέρες.*

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ 1^Η ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Κυρίες και κύριοι,
Fraters και Sorores

Μετά από ένα τριήμερο προβληματισμού, ανταλλαγής απόψεων, ανάπτυξης ιδεών και παρατήρησης έργων τέχνης που φιλοτέχνησαν οι καλλιτέχνες που συμμετείχαν σε αυτή την εκδήλωση, φτάσαμε σήμερα στο τέλος των εργασιών της 1^{ης} Ροδοσταυρικής Συνάντησης.

Κάνοντας τον απολογισμό του έργου που συντελέστηκε αυτό το τριήμερο, μπορούμε να πούμε ότι ήταν ένα έργο μεστό, εσωτερικό και έντονα πνευματικό, το οποίο άφησε σε όλους μας τα σημάδια του. Στον χαιρετισμό αυτής της συνάντησης είχαμε κάνει την ευχή να βρει το τέλος της όλους τους συμμετέχοντες περισσότερο Αδελφούς. Είχαμε ευχηθεί να έχουμε γίνει όλοι λίγο περισσότερο κοινωνοί του Μυστικισμού και της Τέχνης, των δύο παραγόντων που συμβάλλουν στην ψυχική εξέλιξη του ανθρώπου.

Σήμερα στο τέλος των εργασιών, νομίζω ότι οι στόχοι αυτοί έχουν γίνει πραγματικότητα. Στα πρόσωπα όλων μας φαίνεται η ευχαρίστηση και η πληρότητα της επιτυχίας και των εποικοδομητικών σχέσεων που αναπτύχθηκαν αυτό το τριήμερο, με κορύφωση την εδραίωση και ανάπτυξη των αδελφικών δεσμών. Ήδη το πνεύμα της αδελφότητας και της συντροφικότητας στο έργο, που επικρατούσε στην αρχή μεταξύ των μελών της οργανωτικής επιτροπής, έχει μεταφερθεί και έχει εξαπλωθεί σε όλους μας.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να ευχαριστήσουμε τα μέλη της Οργανωτικής Επιτροπής και τη Γραμματεία, για την άψογη οργάνωση αυτής της συνάντησης. Να τους πούμε ένα μεγάλο ευχαριστώ για την πραγματικά αδελφική και ανιδιοτελή υπηρεσία που προσέφεραν.

Ευχαριστούμε τέλος όλους εσάς για την παρουσία σας και ευχόμαστε να σας ξαναδούμε και πάλι στην επόμενη, την 2^η Ροδοσταυρική Συνάντηση, έχοντας όλοι μας προοδεύσει προς την κατάκτηση της Βαθιάς Γαλήνης μέσα μας.

ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ 2^{ΗΣ} ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΙΚΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ¹

Βρισκόμαστε λίγο πριν το κλείσιμο των εργασιών της 2^{ης} Ροδοσταυρικής Συνάντησης, που έχει διοργανώσει η Στοά των Αθηνών «Παρθενών» του Ροδοσταυρικού Τάγματος AMORC, και έχει έλθει η στιγμή για να ανακεφαλαιώσουμε και να συνοψίσουμε τις απόψεις που ακούστηκαν το διήμερο αυτό. Το θέμα της συνάντησης ήταν:

Η Γνώση του Εαυτού μέσω του Μυστικισμού για μια αρμονική, ισορροπημένη και ευτυχισμένη ζωή.

Η συνάντηση αυτή είχε στόχο να προβληματίσει, να θέσει ερωτήματα και αμφισβητήσεις σε εμάς τους αναζητητές του Μείζονος Φωτός σε ένα θέμα που μας αφορά άμεσα. Την ίδια μας τη ζωή. Τροποποιώντας το ερώτημα του Γάλλου ποιητή Ζαν Κοκτώ «η ποίηση είναι απαραίτητη θα ήθελα όμως να ξέρω το γιατί;» θα αναρωτηθώ και εγώ με τη σειρά μου «η ζωή είναι απαραίτητη θα ήθελα όμως να ξέρω το γιατί;».

¹ Ένα χρόνο περίπου μετά την 1^η Ροδοσταυρική Συνάντηση πραγματοποιήθηκε στο ξενοδοχείο «Γιάννια» της Αθήνας η 2^η Ροδοσταυρική Συνάντηση. Το θέμα της συνάντησης αυτής ήταν «Η Γνώση του Εαυτού μέσω του Μυστικισμού για μια αρμονική, ισορροπημένη και ευτυχισμένη ζωή». Η συνάντηση αυτή έγινε στις 29 και 30 Μαΐου 1993.

Κατά τη διάρκεια της συνάντησης αυτής αναπτύχθηκε η άποψη ότι η «πτώση» του ανθρώπου από την κορυφή της Θείας Δημιουργίας στο επίπεδο που εμείς ονομάζουμε «Ζωή» οφείλεται στη ίδια τη θέληση του ανθρώπου να γνωρίσει το πώς και το γιατί, το πότε και το πού, την αμφιβολία και την απόκτηση της Γνώσης μέσα από την **Εμπειρία**. Με άλλα λόγια ο ίδιος ο άνθρωπος δημιούργησε την «πτώση» του για να μπορέσει να ξανα-υψωθεί στην ίδια θέση, έχοντας όμως αυτή τη φορά τη συνειδητότητα της ύλης, του υλικού κόσμου και την εμπειρία αυτής της «πτώσης». Η εξύψωσή του στην προηγούμενη κατάσταση είναι δυνατόν να επιτευχθεί μέσω της Γνώσης του ίδιου του Εαυτού.

Η Γνώση του Εαυτού αρχίζει από τα πρώτα κιάλας δευτερόλεπτα της ύπαρξης. Εκεί έρχεται σε επαφή η νεο-ενσαρκωμένη ψυχική προσωπικότητα με τον φυσικό φορέα αυτής της ενσάρκωσής της. **Τη Μητέρα**. Η λέξη Μητέρα έχει στη ρίζα της το ΜΑ. Τον ιερό φθόγγο της σανοκριτικής και της αιγυπτιακής γλώσσας. Ο φθόγγος αυτός συμβολίζει τη θηλυκή πολικότητα της φύσης. Η μητρότητα και η μητέρα είναι έννοιες σεβαστές στην ανθρωπότητα από τους αρχαίους χρόνους μέχρι τις μέρες μας.

Η μητέρα λοιπόν είναι ο ένας πόλος έλξης της ψυχικής προσωπικότητας που θα ενσαρκωθεί. Αν αυτή η μητέρα οραματίζεται το Φως, για όλα τα προτερήματα και τις αρετές που περικλείει, εναρμονίζεται με μια ψυχή που ήδη φέρει εκδηλωμένα αυτά τα χαρακτηριστικά. Εάν λοιπόν κανένας κοσμικός νόμος δεν αντιτίθεται, τότε αυτή η μητέρα θα φέρει στον κόσμο ένα παιδί, η εξέλιξη του οποίου θα αντικατοπτρίζει τις συγκεκριμένες αρετές.

Στη συνέχεια η μητρική εκπαίδευση είναι αυτή που θα αναπτύξει τις κρυμμένες ικανότητες και αρετές του μικρού παιδιού. Με τη βοήθεια της μητέρας θα γνωρίσει τον Κόσμο. Είναι έργο της να στρέψει το παιδί της στα φωτεινά χρώματα, στην ομορφιά της φύσης, στις νότιες της μουσικής, στις επτά ιερές πύλες του προσώπου του, στην ανατολή του Ηλίου, στο τραγούδι, την προσευχή, την ποίηση, τις διαφωτιστικές ομιλίες και τέλος στο δέος μπροστά την ομορφιά και τη σοφία του Σύμπαντος, του Δημιουργού. Αργότερα, όταν το παιδί αποκτήσει κρι-

τική ικανότητα, αυτή, μέσα από τη σχέση που θα έχει δημιουργήσει με αυτό, θα το βοηθήσει και θα του μάθει να στηρίζεται στις δικές του δυνάμεις και να αναπτύξει την δική του σκέψη μέσα από την ακρόαση, τη μελέτη και την παρατήρηση. Κατά έναν τρόπο η σχέση μητέρας – παιδιού μοιάζει με αυτή του δασκάλου – μαθητή. Άρει το σκοτεινό παραπέτασμα του Νου και το παιδί βλέπει και ανακαλύπτει αυτά που κρύβει μέσα του.

Αν οι μητέρες οδηγηθούν από τη συνείδησή τους σε αυτό το μεγάλο έργο που τους έχει οριστεί, η κοινωνία και η ανθρωπότητα γενικότερα θα αποκτήσουν την ελπίδα για ένα καινούργιο αύριο. Παντού θα υπάρχει το φως της Δικαιοσύνης και της χαράς. Με την αλλαγή στάσης ζωής από τη μητέρα και τη βοήθεια των Νόμων της ζωής, της μοναδικότητας του κάθε ανθρώπου και του Νόμου της δημιουργικής κοινωνικής προσφοράς, θα κυριαρχήσει παντού το αγαθό και το καλό. Θα ισχύει τότε για τη γέννηση και την άπειρη διάσταση της μητρότητας εκείνο το οποίο αναφέρεται στην «Πολιτεία του Πλάτωνα». «Η μόνη αληθινή γέννηση είναι η γέννηση μέσα στην ομορφιά».

Η σωστή σχέση μητέρας – παιδιού και των δύο αυτών με την κοινωνία, δημιουργεί προϋποθέσεις καλής υγείας σε όλη τη διάρκεια της ενσάρκωσης αυτής ώστε να υπάρξουν οι δυνατότητες για τη συλλογή νέων εμπειριών. Η ύπαρξη **Αρμονίας** και **Αγάπης** στις δραστηριότητες της ζωής μας γενικά, είναι ένας από τους παράγοντες οι οποίοι συμβάλλουν στην κατάκτηση καλής υγείας. Ένας γιατρός μυστικιστής, αν ρωτηθεί, θα μπορούσε να δώσει την παρακάτω απάντηση για το τι είναι «Υγεία».

Υγεία είναι η κατάσταση του ανθρώπου η οποία επιτρέπει στον Εσώτερο Εαυτό να εκδηλωθεί στο μέγιστο, το οποίο βέβαια δε σημαίνει ότι πρέπει κατ' ανάγκη να υπάρχει οπωσδήποτε καλή σωματική υγεία. Γιατί πρέπει να εκδηλωθεί στο μέγιστο ο εσώτερος Εαυτός; Για να αναπτυχθεί πλήρως η ανθρώπινη υπόσταση του ατόμου και τελικά να υπερβεί τον εαυτό της.

Κατά τους Μυστικιστές οι νόσος γεννάται σε τρία επίπεδα

1. Παράγεται ενεργειακά, δηλαδή εμφανίζεται στο ψυχικό πεδίο.

2. Εκδηλώνεται βιολογικά και βιοχημικά, δηλαδή εμφανίζεται στις εξετάσεις αίματος, ούρων κ.λπ.
3. Εκδηλώνεται συμπτωματικά και ανατομικά δηλαδή με τη μορφή όγκων, βλάβης στη λειτουργία των οργάνων κ.λπ.

Γνωρίζοντας όλα τα παραπάνω η πρόληψη της ασθένειας πρέπει να είναι αντίστοιχα η ακόλουθη:

1. Σε πνευματικό επίπεδο με την πρόσληψη καλών εντυπώσεων και την εκπομπή θετικών σκέψεων.
2. Σε ψυχικό επίπεδο με τη λήψη και εκπομπή θετικών συναισθημάτων
3. Σε σωματικό επίπεδο με την άσκηση και τη σωστή τροφή και αναπνοή.

Ο άνθρωπος έχει ανάγκη επικοινωνίας. Σημείο επικοινωνίας και μάθησης είναι η Φύση. Το μεγάλο σχολείο της Φύσης, μέσα στο οποίο ο άνθρωπος μαθαίνει να ακονίζει και να δοκιμάζει τις αισθήσεις του, έχει αντικατασταθεί από τα τσιμεντένια θηρία τα οποία αλλάζουν τη συνειδητοποίησή μας. Τα κελαηδίσματα των πουλιών έχουν αντικατασταθεί από τις σειρήνες των αυτοκινήτων, που διακρυσσούν τη δική τους άνοιξη. Το γαργάρισμα των ρυακιών αντικαταστάθηκε από τα βυτιοφόρα του δήμου που καθαρίζουν τις αφίσες από τους τοίχους. Οι μυρωδιές της Φύσης από τα σκουπίδια και τα καταλυτικά αυτοκίνητα που εκπέμπουν μυρωδιές σάπιων αυγών. Οι δικοί μας ορίζοντες είναι πια δάση από κεραίες τηλεόρασης. Η γεύση μας δεν μπορεί πλέον να διακρίνει τη φρέσκια ντομάτα και τη γλύκα της από την ντομάτα του θερμοκηπίου, την οποία μπορούμε να «χαρούμε» ακόμη και τον χειμώνα. Οι λεπτές μυρωδιές και γεύσεις που θυμίζουν άνοιξη και καλοκαίρι, όπως αυτή του αγγουριού και του καρπουζιού, θα ανήκουν πια σε αυτούς που διαθέτουν... όσφρηση λαγωνικού. Δεν μιλάω και για την πέμπτη αίσθηση της αφής. Σε λίγο θα θεωρώ ότι αν κάτι δεν είναι πλαστικό, δεν είναι φυσικό.

Αυτή η έλλειψη επικοινωνίας με τη Φύση αφαιρεί την αίσθηση του χρώματος από την ζωή μας. Κατά τον Αριστοτέλη χρώμα είναι ένα

κράμα φωτός και σκότους, από το οποίο δημιουργούνται τα στοιχεία της φύσης. Η έλλειψη χρώματος στη ζωή μας συνδέεται με την ακινησία, την αποδιοργάνωση, τον μαρασμό και τέλος με το θάνατο. Γιατί η βασική υπόσταση του χρώματος, η αιτία της ύπαρξής του και της διατήρησής του, είναι το ίδιο το Φως. Καταλαβαίνουμε τώρα γιατί η απέχθεια προς το χρώμα, που δημιουργεί ο σύγχρονος πολιτισμός μας, ή ευγενέστερα η συγκεκριμένη χρήση του είναι εκτός των άλλων και μια βιασμένη σχέση με την ίδια τη ζωή και τη ζωτική ενέργεια. Η ζωή όμως σαν προσφορά δεν είναι άχρωμη. Αντίθετα ντύνεται αδιάκοπα από συνδυασμούς χρωμάτων, λαμβάνοντας συγχρόνως την εναλλακτική θέση των αποχρώσεων.

Δεν είναι όμως μόνο η όραση που επηρεάζεται αρνητικά από την έλλειψη χρώματος στη ζωή μας. Είναι όλες οι άλλες αισθήσεις μας, με πρώτη την ακοή. Το χρώμα συνδέεται ακράδαντα με τον ήχο. Η επικοινωνία λοιπόν με τη Φύση μάς ξυπνά αυτή την αίσθηση του χρώματος και του ήχου. Μας κάνει να αισθανόμαστε πρωτόγνωρα. Με τον τρόπο αυτό συνειδητοποιούμε ότι το φυσικό περιβάλλον προσφέρει στον άνθρωπο τη δυνατότητα να ανακαλύψει τα μυστικά του Σύμπαντος γύρω του αλλά και μέσα του. Οι μεγάλες ανακαλύψεις στην ανθρώπινη ιστορία είναι αποτέλεσμα της παρατήρησης και του στοχασμού πάνω στις εκδηλώσεις του φυσικού περιβάλλοντος, από ανθρώπους που διατύπωσαν θεωρίες πάνω στις λειτουργίες της Φύσης.

Δεν είναι ότι η Φύση αντιπροσωπεύει καθ' εαυτή μια θεότητα, εκτός αν πιστεύετε κάτι τέτοιο, αλλά ότι η ίδια είναι μια εκδήλωση της Κοσμικής Διάνοιας², άρα και κάτι πλησιέστερο στις βασικές αρχές της Δημιουργίας. Εμείς, σαν τμήμα αυτού του Κόσμου, οφείλουμε να καλλιεργούμε τη σχέση αυτή, όσο θέλουμε να μη χάνουμε την επαφή μας με τις αρχές που μοιραζόμαστε με κάθε τι που υπάρχει γύρω μας από τη φύση του.

Όσο μας ενδιαφέρει να διατηρήσουμε την ψυχική ισορροπία που

² Κοσμική Διάνοια. Ο όρος αναφέρεται πιο συγκεκριμένα στη διάνοια ή τη νοημοσύνη που αποτελεί τμήμα της Κοσμικής Συνειδητότητας. Αποκαλείται επίσης και Θεία Διάνοια

χρειαζόμαστε για να είμαστε δημιουργικοί και να προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας πέρα και έξω από μας, οφείλουμε να διατηρήσουμε αυτόν τον ομφάλιο λώρο με εκείνο το κομμάτι του Κόσμου το οποίο μας φέρνει πιο κοντά στην Θεϊκή ουσία μέσα μας. Στόχος μας πρέπει να είναι η καλλιέργεια της αντιληπτότητάς μας. Να μάθουμε να ξεχωρίζουμε το χρώμα στην πραγματική του διάσταση, η οποία είναι αυτή του φωτός. Να διαλέγουμε το χρώμα σαν ένα μέσο αυτοπροβολής, αισθητικής ποιότητας και σε προέκταση, ένα μέσο επικοινωνίας με τους άλλους και το περιβάλλον.

Αν καταφέρουμε να νιώσουμε το χρώμα εντός μας και σε ό,τι αυτή η έκφραση δηλώνει, τότε θα έχουμε ξεφύγει από τον κλοιό των στερεότυπων θεωριών περί χρώματος και θα ενδυναμώσουμε τους βιολογικούς μας ρυθμούς. Γιατί ας μην ξεχνάμε ότι, το χρώμα εκτός από συμβολικός και αναφορικός κώδικας είναι Φως, δόνηση, ζωτική ενέργεια. Το σύγχρονο απορρυθμισμένο άτομο μπορεί μαθαίνοντας να ξαναγνωρίσει το χρώμα κάτω από το πρίσμα μιας μεταμορφωμένης όρασης και να το χειριστεί σαν μια δίοδο προς την πραγμάτωση του εσωτέρου Εαυτού. Δίνοντας τροφή στα ατροφικά βιολογικά και ψυχικά πεδία, ξυπνώντας τις αντίστοιχες εκφράσεις της ζωτικής ενέργειας, ζώντας σε ηρεμία και σύνεση τις ανθρώπινες σχέσεις. Απλά χρωματίζοντας το Είναι, το λόγο, τις σχέσεις, τη ζωή, την ολοκλήρωση.

Τότε ο άνθρωπος ερωτεύεται. Τι είναι ο έρωτας; Μια σύνθετη, περίπλοκη και βασιλική κλίση της ανθρώπινης ύπαρξης, που οι βαθιές ρίζες της τρέφουν όλη τη συγκινησιακή και συναισθηματική ζωή, την ηθική και κοινωνική συμπεριφορά του ανθρώπου, τις φιλοσοφικές και θρησκευτικές του τάσεις. Μια κλίση η οποία επιδρά και αντιδρά στο σύνολο όλων των ιδιοτήτων και ικανοτήτων μας, «όπως και αυτές με τη σειρά τους επιδρούν και αντιδρούν κατά την άσκησή τους σε αυτή την κλίση.

Αγαπώ σημαίνει μένω ικανοποιημένος, αρέσκομαι, είμαι ευτυχής με κάτι που έχω ή ελπίζω θετικά να αποκτήσω. Αφορά ένα στατικό φαινόμενο της ζωής. Είναι διαφορετικό από το Ερώ, στο οποίο ενυπάρχει πάντοτε η δήλωση της έλλειψης και της ορμής προς ό,τι λείπει.

Ο έρωτας είναι δυναμικό φαινόμενο. Δηλώνει κίνηση. Στη γλώσσα μας δεν είναι τυχαίο ότι ο έρωτας είναι αρσενικού γένους και η αγάπη θηλυκού.

Ας φανταστούμε μια κλίμακα. Μπορούμε να ονομάσουμε την άνοδο Έρωτα, ο οποίος τείνει να εξυψωθεί και την κάθοδο Αγάπη, η οποία τείνει να διαχέεται από την κορυφή προς όλες τις βαθμίδες και να φτάνει μέχρι το τελευταίο σκαλί. Η κλίμακα είναι μία. Ο δρόμος είναι ένας. Έχει όμως δύο κατευθύνσεις. Δεν έχει καθορισμένη αφετηρία ή τερματισμό. Συνέχεια συμβαίνουν αναβάσεις και κάθοδοι. Ουσιαστικά αποτελούν μια ενότητα. Για να κατέβουμε μια σκάλα πρέπει πρώτα να την ανέβουμε.

Ο έρωτας ενός άνδρα και μιας γυναίκας είναι πολλών ειδών, διότι είναι διαφορετικοί οι άνθρωποι. Ξεκινώντας με αυτό το δεδομένο, είναι εύκολο να καταλάβουμε ότι η κάθε πλευρά του εαυτού μας δεν είναι το ίδιο ενεργοποιημένη σε όλους μας. Το φυσικότερο είναι να ανταποκρινόμαστε μονάχα στην ένωση των φυσικών μας πλευρών, δηλαδή του σώματος και των συναισθημάτων μας. Με άλλα λόγια ο μέσος άνθρωπος είναι ικανός για συνεύρεση του φυσικού σώματος με παράλληλα τρυφερά συναισθήματα για το ταίρι του. Κάποιος όμως, ο οποίος έχει ανεπτυγμένο και το ψυχικό του σώμα, θα επιζητεί μια ανάλογη επικοινωνία και θα ψάχνει έναν ανάλογο σύντροφο.

Αν η ένωση ενός άνδρα και μιας γυναίκας με παρόμοιες αρχές και ιδανικά επεκταθεί μέχρι την πλήρη ψυχική επαφή, τότε θα γίνει κινητήριο μοχλός για την ολοκλήρωσή τους. Αυτή η ένωση θα είναι ισχυρότατη και αδιάσπαστη. Με αυτό τον τρόπο δημιουργείται ένας θαυμάσιος δεσμός, ο οποίος από τη στιγμή που θα σχηματιστεί θα τους φέρει κοντά ακόμη και από τα πέρατα της γης, ξεπερνώντας όλα τα εμπόδια που θα βρεθούν εμπρός τους. Αυτός ο ισχυρός δεσμός καλλιεργείται σταδιακά μέσα στην προσωπικότητα του καθενός. Ο εαυτός του ενός αποτελεί ισχυρή κινητήριο δύναμη, αλλά και επιταχυντική της εξέλιξης του άλλου. Ο ένας ωθεί τον άλλο σε όλο και μεγαλύτερα ύψη. Σε όλο και πιο απρόσιτα επιτεύγματα.

Η αλήθεια που περιέχεται στη ρήση «η δε γυνή να φοβείται τον άν-

δρα» είναι καλά κρυμμένη, έτσι ώστε να επικεντρώνει μόνο στην αντιμεαχία των δύο φύλων. Η κατανόηση αλλάζει κάτω από το πρίσμα «η δε ύλη να σέβεται την ψυχική ενέργεια». Κανένα από τα δύο δεν είναι ανώτερο ή κατώτερο. Και τα δύο αποτελούν εκδηλώσεις απαραίτητες και ιερές, διότι εκπορεύονται από την ίδια πηγή και εφ' όσον ενυπάρχουν σε όλους μας, η αξία όλων των ανθρώπων είναι ίδια. Το μέλλον της ανθρωπότητας δεν έχει ανάγκη ούτε την πατριαρχική ούτε τη μητριαρχική κοινωνία. Έχει ανάγκη από μια ερωτική κοινωνία, που θα αποτελεί τη μόνη αρμονική κοινωνία που μπορεί να υπάρξει.

Ορμώμενος από τα παραπάνω θα αναφερθώ για λίγο στις σχέσεις των ανθρώπων. Η σχέση του ανθρώπου με τον κόσμο στον οποίο ζει παίζει καθοριστικό ρόλο στην ίδια τη ζωή του ατόμου. Και ενώ όλες οι καθημερινές δραστηριότητες μπορεί εκ πρώτης όψεως να δείχνουν ασήμαντες, εν τούτοις οι δραστηριότητες αυτές απαιτούν τέτοιο προγραμματισμό και συντονισμό, ώστε επηρεάζουν ολόκληρη τη ζωή μας και μας παροτρύνουν στη φιλοδοξία να κατασκευάσουμε την ιδανικότερη δομή σχέσεων, πάνω στην οποία θα διαμορφώσουμε τη σχεσιακή μας συμπεριφορά με τον πλέον κατάλληλο τρόπο, ο οποίος θα μας βοηθήσει να ικανοποιήσουμε τις ανθρώπινες ανάγκες και επιθυμίες μας.

Θεωρούμε ότι ουσιαστικά η ζωή μας είναι μια διαρκής επικοινωνία με το έμψυχο και άψυχο περιβάλλον μας, καθώς επίσης ότι κάθε επικοινωνία έχει πάντα σαν στόχο κάποια συναλλαγή. Προσπαθούμε να αξιοποιήσουμε τη ζωή με ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα σχεσιακής δομής, το οποίο θα βασίζεται στην ειλικρινή και θετική διάθεση για εποικοδομητική επικοινωνία και δίκαιες συναλλαγές. Στη συνέχεια αυτές θα μας επιτρέψουν να συσσωρεύσουμε τις κατάλληλες γνώσεις και εμπειρίες, οι οποίες τελικά θα μας οδηγήσουν στο Φως και θα διαλάβουν μέσα μας την Αλήθεια την οποία αγνοούμε. Έτσι θα αφυπνιστούν και θα απελευθερωθούν τα μεγάλα αποθέματα Αγάπης που διατηρούμε σε αδράνεια, ώστε να συνειδητοποιήσουμε προοδευτικά την Αρμονία, την Ευτυχία και τη Γαλήνη.

Ο άνθρωπος όμως δεν είναι μόνο φυσικό σώμα και δεν έχει ανάγκες επικοινωνίας και σχέσεων μόνο σε αυτό το επίπεδο. Ο άνθρω-

πος νιώθει πάντοτε την ανάγκη να προχωρήσει πέρα από τα όρια που του θέτει το αντικειμενικό επίπεδο. Ενδόμυχα έλκεται από τα κελεύσματα της ψυχής, από τη φωνή του εσώτερου Εαυτού να επιστρέψει εκεί απ' όπου ξεκίνησε. Στη γενεσιουργό πηγή. Στην Ιθάκη όπου σαν άλλος Οδυσσέας, διακατεχόμενος από τον νόστο, ωθείται στην επιστροφή στο πατρικό σπίτι.

Η τέχνη είναι ένα από τα μέσα που οδηγεί τον άνθρωπο σε αυτή τη συγχώνευση με το Κοσμικό. Είναι η Φιλοσοφική Λίθος³ που μεταστοιχειώνει το πεπερασμένο σε άπειρο. Προσοχή όμως. Η Τέχνη που δεν ψυχαγωγεί, με την όλη ετυμολογία της λέξης, που δεν εξαγνίζει, που δεν στρέφει τον άνθρωπο σε κάτι ανώτερο, αλλά απλά διασκεδάζει, περιορίζει ακόμη περισσότερο τον άνθρωπο στο ατομικό του Εγώ, καθώς αναβιώνει τα πάθη και τις ηδονές, απελευθερώνοντας όχι το θεϊκό στοιχείο αλλά μόνο το υλικό. Αλλά αυτό δεν είναι Τέχνη.

Εδώ όμως τίθεται το ερώτημα: Με ποιο τρόπο θα κατορθώσουμε να διαχωρίσουμε το καλλιτέχνημα από το ανοσιούργημα, το ωφέλιμο από το άχρηστο, το ωραίο από το άσχημο; Η γνώση της συγκριτικής και της διάκρισης ξεκινά από μέσα μας, για να γίνει βιωματική. Ας ακολουθήσουμε τους γνωστούς μας τρόπους διασκέδασης. Ας συνεχίσουμε να βαδίζουμε στους ίδιους δρόμους καλλιτεχνικής απόλαυσης. Αλλά τώρα και κάθε φορά που θα απολαμβάνουμε τη διασκέδασή μας, ας αναλογιστούμε: Τι συγκινησιακές καταστάσεις προκαλούνται; Τι συναισθήματα μας διεγείρονται; Τροποποιείται και πώς η συμπεριφορά μας; Αν αισθανόμαστε ψυχική ευφορία, αγάπη, αλτρουισμό, αν εξευγενίζει και κάνει πιο πλούσιο τον ψυχικό μας κόσμο, αν προβληματίζομαστε για την αδικία, τη διαφθορά και τη μισαλλοδοξία του καιρού

³ Φιλοσοφική Λίθος. Κύρια αναζήτηση των αλχημιστών αποτελούσε η έρευνα για μια αγνή και διαπεραστική ύλη, η οποία όταν θα ερχόταν σε επαφή με τα μέταλλα ή τα φυτά θα τα ανύψωνε. Η τέλεια αυτή ουσία θα μοιραζόταν τη δική της φύση με όλα όσα θα έρχονταν σε επαφή μαζί της. Η ουσία αυτή, που θα μετέδιδε τις τέλειες ιδιότητες, ονομαζόταν Φιλοσοφική Λίθος. Για τους υπερβατικούς αλχημιστές αυτή δεν είναι μια ουσία αλλά πνευματική γνώση και ανώτερη σοφία, η οποία θα μεταστοιχείωνε τον άνθρωπο που θα την κατείχε σε ένα ανώτερο πεδίο συνειδητότητας και προσωπικής ισχύος.

μας, αυτό είναι ένα καλό σημείο κρίσης για να εκτιμούμε σωστά ένα έργο τέχνης. Αντίθετα, αν γεμίσουμε με συναισθήματα ζήλιας, αισθησιασμού, μίσους και περιφρόνησης για τον συνάνθρωπο, θα ξέρουμε ότι αυτό το «καλλιτέχνημα» είναι κάτι που πρέπει να αποφύγουμε. Αυτός είναι ένας πρωταρχικός τρόπος για να αρχίζουμε να μαθαίνουμε.

Για κάθε άνθρωπο ο οποίος αναζητά υψηλότερες αξίες για τη ζωή του, που επιθυμεί την ποιότητα και γυρεύει λύσεις σε υπαρξιακά και οντολογικά προβλήματα, η σοβαρή και υπεύθυνη μαθητεία στον μυστικισμό θα του προσφέρει τόσο απλόχερα όσο πλατιά είναι η σκέψη του, αποκαθαρμένος σταδιακά από τις προλήψεις, προκαταλήψεις και δεισιδαιμονίες του παρελθόντος, εκλεπτύνοντας τα συναισθήματά του και αποκτώντας μεγαλύτερη και σφαιρικότερη αντίληψη τέτοια, που η Τέχνη θα γίνεται πιο προσιτή, πιο κατανοητή. Μέσω αυτής η ζωή μας θα εναρμονίζεται περισσότερο με τον Παγκόσμιο Ρυθμό,⁴ μιας και η Παγκόσμια Αρμονία⁵ δε θα βρίσκεται μακριά από μας. Ο Έκκαρτ⁶ έλεγε: «Θα ήθελες να ζωγραφίσεις έναν άγγελο; Προχώρα και σκύψε μέσα σου για να καταλάβεις».

Και ο κύκλος της ζωής ολοκληρώνεται φθάνοντας στο ύψιστο σημείο για τον Μυστικιστή. Το Θάνατο. Ο Μυστικιστής έχει σκεφτεί και έχει μελετήσει το φαινόμενο του Θανάτου. Επιζητώντας τη Γνώση του εσωτέρου Εαυτού, ερευνώντας τη σχέση του με τον Δημιουργό, μέσα από βαθύ διαλογισμό αφέθηκε να ακούσει την εσωτερική φωνή που ακατάπαυστα του ψιθυρίζει «Δεν υπάρχει θάνατος».

⁴ Παγκόσμιος Ρυθμός. Κατά την Ροδοσταυρική οντολογία όλα τα πράγματα, έμψυχα και άψυχα, δονούνται με ένα συγκεκριμένο ρυθμό. Ο ρυθμός αυτός είναι ανάλογος της ποιότητας του υλικού που κάθε μέρος της Δημιουργίας φέρει. Για τα έμψυχα επιπλέον ο ρυθμός αυτός εξαρτάται και από την ποιότητα της ψυχικής προσωπικότητας που κάθε ον φέρει. Όσο πνευματικότερο είναι το άτομο, τόσο υψηλότερη είναι η συχνότητα δόνησης που αυτό έχει. Την υψηλότερη δόνηση έχει το ίδιο το Κοσμικό εκ της φύσης του και αυτό ονομάζεται Παγκόσμιος Ρυθμός.

⁵ Παγκόσμια Αρμονία. Η αρμονία της δόνησης που παράγεται από τον συντονισμό με τον Παγκόσμιο Ρυθμό.

⁶ Έκκαρτ Γ. Γερμανός δομινικανός μοναχός. Γεννήθηκε το 1260 και πέθανε το 1327. Θεωρείται από τους μεγαλύτερους μυστικιστές του μεσαίωνα.

Δεν είναι λοιπόν αλήθεια, ότι η μεγάλη, η ύψιστη και τελευταία εμπειρία του γίνου ανθρώπου δεν είναι άλλο από ένας διαχωρισμός; Ένας χωρισμός του υλικού σώματος από τη φωτεινή ψυχή, η οποία ελεύθερη από τα δεσμά της υψώνεται στο καθαρό Φως. *«Χούς εἶ καί εἰς χούν ἀπελεύσει»*. Το σώμα διαλύεται αποδίδοντας τα συστατικά του εκεί που ανήκουν. *«Φῶς εἶ καί εἰς Φῶς ἀπελεύσει»*. Η Φλόγα που θέρμαινε το λίκνο του σώματος, η προσωπικότητά μας, η αληθινή μας ποιότητα υψώνεται για να ενωθεί με το Μέγα Ον, «...για το οποίο δεν υπήρξε ποτέ αρχή...».

Ο Μυστικιστής κατανοεί και αποδέχεται ότι η μετάσταση είναι αναγκαία κάποια στιγμή. Όπως και να είναι όμως, όταν έλθει η στιγμή θα πρέπει να την αποδεχθεί με σοφία και να δώσει το χέρι του με εμπιστοσύνη σε αυτό που απλώνεται από την άλλη όχθη. Πρέπει να δεχθεί την ύψιστη μύηση όχι με φόβο αλλά με αξιοπρέπεια. Είναι όμως τα γεγονότα και οι εμπειρίες της ζωής, που βιώνει ο Μυστικιστής, ικανά να τον κάνουν να αντιμετωπίζει όλα αυτά τα θέματα διαφορετικά; Δεν είναι τα γεγονότα διαφορετικά, αλλά η νοητική στάση με την οποία τα προσεγγίζει διαφορετική. Εκείνο που διαφέρει είναι η οπτική γωνία, ο τρόπος με τον οποίο μετασχηματίζει ό,τι συλλαμβάνει διαμέσου του φυσικού ή του ψυχικού του σώματος.

Η ζωή που ακτινοβολεί είναι ήδη εναρμονισμένη με κάποιο τμήμα του Κοσμικού Λόγου και προκαλεί και στους υπόλοιπους τον ίδιο εναρμονισμό, ο οποίος ανάλογα με τις δικές του προσλήψεις και το επίπεδο εξέλιξης τον συλλαμβάνει και τον μετουσιώνει. Αυτό συμβαίνει επειδή γνωρίζει ότι το κλειδί της αρμονίας υπάρχει πρώτα στην προσωπικότητα και αυτή είναι που συνταιριάζει με συντονισμένο τρόπο ετερόκλητα μεταξύ τους στοιχεία, όπως θα νόμιζε αυτός που βλέπει μόνο την εξωτερική πλευρά των πραγμάτων. Το αλχημικό εργαστήριο είναι ο ίδιος ο εαυτός, απ' όπου χάρη στις εμπειρίες και τις διεργασίες της καθημερινής τριβής με τα γεγονότα της ζωής, αρχίζει να αναπνέει η πεμπουσία της Ψυχής μας.

Η ομορφιά που πλάθεται σε καθημερινή βάση στο χώρο της προσωπικής, επαγγελματικής και κοινωνικής ζωής του καθενός μας, υπερ-

βαίνει εξ ολοκλήρου αυτούς τους τομείς, οι οποίοι δεν είναι παρά εργαλείο για να δείξουμε τον δικό μας εναρμονισμό με το Κοσμικό. Κανένας τομέας δεν είναι ανώτερος ή κατώτερος από κάποιον άλλον. Η ομορφιά, όπως εκφράζεται στην καθημερινή ζωή, δεν είναι παρά εμπειρική. Η πρακτική απόδειξη πως το ίδιο το Κοσμικό ενσαρκώνεται μέσα στην ύλη και την κάνει προπομπό του. Στο σημείο αυτό τα λόγια του μεγάλου Μύστη Jalal – Ud – Din Rumi⁷ είναι χαρακτηριστικά: «...αυτό που ο Θεός είπε στο ρόδο και το έκανε να ανθίσει, το είπε και στην καρδιά μου και την έκανε χίλιες φορές πιο ωραία».

Αγαπητοί φίλοι, Fraters και Sorores,

Σε αυτό το διήμερο προβληματισμού σίγουρα δεν πήραμε κανόνες για να επιτύχουμε εφαρμόζοντάς τους μια αρμονικότερη, ισορροπημένη και ευτυχισμένη ζωή ως διά μαγείας. Δεν πήραμε έτοιμες λύσεις ώστε με την εφαρμογή τους από την επόμενη κιόλας μέρα να αισθανόμαστε την αρμονία, την ισορροπία και την ευτυχία στη ζωή μας. Ο λόγος που δεν έγινε αυτό είναι το ότι κάτι τέτοιο θα εναντιωνόταν στις αρχές του Ροδοσταυρικού Τάγματος AMORC. Το Τάγμα δεν παρουσιάζει έτοιμες συνταγές που κάποιοι ανακάλυψαν και κάποιο άλλοι θα εφαρμόσουν. Πιστεύει ότι μέσα από την ατομική βιωματική εμπειρία, το στοχασμό, το διαλογισμό, τη γνώση και την εφαρμογή των Κοσμικών Νόμων κατακτώνται τα υψηλά ιδανικά και βιώνεται αυτή η συνειδησιακή κατάσταση, την οποία οι Ροδόσταυροι ονομάζουν Βαθιά Γαλήνη.

Το Ροδοσταυρικό Τάγμα βέβαια έρχεται αρωγός στην προσπάθεια αυτή και μέσω των διδασκαλιών του, μας προτρέπει να γνωρίσουμε τους Κοσμικούς Νόμους και να τους εφαρμόσουμε στην καθημερινή μας ζωή, ώστε να γίνουμε Κυρίαρχοι και να ανακαλύψουμε τον Μεγάλο Άγνωστο. Τον εσώτερο Εαυτό μας. Μόνο με αυτό τον τρόπο η αρμονία, η ευτυχία και η ισορροπία θα έχουν εγκατασταθεί στη ζωή μας για πάντα.

⁷ Jalal Ud Din Rumi. Μεγάλος μουσουλμάνος φιλόσοφος και μυστικιστής, ιδρυτής του Τάγματος των Σούφι.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- **ΑΓΟΥΡΙΔΗΣ Σ.** Η Θεολογία του ευαγγελίου και των επιστολών του Ιωάννη.
- **ΑΓΟΥΡΙΔΗΣ Σ.** Η Εφαρμογή Νέων Μεθόδων στην Μελέτη της Αγίας. Γραφής και ποία η Χρησιμότητά τους, Δελτίο Βιβλικών Μελετών, Αθήνα 1985
- **AMORC.** Ροδοσταυρικό Εγχειρίδιο. Εκδ. Ροδοσταυρικό Τάγμα AMORC, Αθήνα 1986
- **AMORC.** Μονογραφίες του Διδασκάλου (Βαθμοί Δοκίμου έως Δωδεκάτου). Εκδ. Ροδοσταυρικό Τάγμα AMORC, Αθήνα
- **AMORC.** Η Κυριαρχία στην ζωή. Εκδ. Ροδοσταυρικό Τάγμα AMORC, Αθήνα 1986
- **AMORC.** Ομιλίες τριήμερης Ροδοσταυρικής Συνάντησης 5,6 και 7 Ιουνίου 92, εκδ. AMORC, Αθήνα 1992
- **AMORC.** Η Επιστροφή της Ψυχής. (Πρόσθετη μονογραφία). Εκδ. Ροδοσταυρικό Τάγμα AMORC, Αθήνα
- **AMORC.** Η Αιώνια Ζωή (Πρόσθετη μονογραφία). Εκδ. Ροδοσταυρικό Τάγμα AMORC, Αθήνα
- **AMORC.** Το χωριό του Διαβόλου. (Πρόσθετη μονογραφία). Εκδ. Ροδοσταυρικό Τάγμα AMORC, Αθήνα
- **AMORC.** Εσωτερικές Ερμηνευτικές Διδασκαλίες. (Πρόσθετη μονογραφία). Εκδ. Ροδοσταυρικό Τάγμα AMORC, Αθήνα
- **AMORC.** Η Μεγάλη Λευκή Αδελφότητα. (Πρόσθετη μονογραφία). Εκδ. Ροδοσταυρικό Τάγμα AMORC, Αθήνα
- **AMORC.** Life After Life. Σεμινάριο Υπάτης Μεγάλης Στοάς. USA
- **ANDREA R.** Η Πρωτοβουλία του Νεόφυτου. Εκδ. AMORC, Αθήνα
- **BACON F.** Φιλοσοφικά, Ηθικά και Πολιτικά Δοκίμια. Εκδ. Αναγνωστίδη, Αθήνα

- **CARTER C.** Αρχές Αστρολογίας. Εκδ. Πύρινος Κόσμος, Αθήνα 1977
- **CARTER C.** An Introduction to Political Astrology. Εκδ. L. N. Fowler & Co LTD, Essex 1980
- **ΔΡΑΚΟΥΛΗΣ ΠΛ.** Τα Τέσσερα Ευαγγέλια. Περιοδικό Ιλιός, τευχ. 277.
- **Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ.** Εκδ. Βιβλική Εταιρεία, Αθήνα 1960
- **Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ.** Εκδ. Βιβλική Εταιρεία, Αθήνα 1967
- **ZANDAG – HAMAKER Κ.** Ψυχολογία και Αστρολογία. Εκδ. Ιάμβλικος, Αθήνα 1989
- **ΛΕΚΑΤΣΑΣ Π.** Η Ψυχή. Εκδ. Καστανιώτη, Αθήνα 2000
- **LEWIS H. S.** Το ταξίδι ενός Προσκυνητή στην Ανατολή. Εκδ. AMORC, Αθήνα 1985
- **LEWIS H. S.** Οι Πνευματικές Ιδιότητες της Τροφής. Εκδ. Οίκος του Ρόδου Αθήνα 1986
- **LEWIS H. S.** Η Μυστική Ζωή του Ιησού. Εκδ. Τετρακτύς, Αθήνα 1996
- **LEWIS H. S.** Αυτοκυριαρχία και Πεπρωμένο με τους Κύκλους της Ζωής. Εκδ. Τετρακτύς, Αθήνα 1991
- **LEWIS H. S.** Η Ιστορία του Ροδοσταυρικού Τάγματος. Εκδ. Οίκος του Ρόδου, Αθήνα
- **LEWIS H. S.** Η Πρακτική Εφαρμογή του Μυστικισμού. Περ. Ροδοσταυρικά Ανάλεκτα τευχ. 19-20
- **LEWIS H. S.** Ψυχή και Πνεύμα. Περ. Ροδοσταυρικά Ανάλεκτα τευχ. 21
- **LEWIS R. M.** Η Πηγή της Νεότητας. Εκδ. AMORC, Αθήνα
- **LEWIS R. M.** Τι Προκαλεί την παρακμή της Κοινωνίας. Περ. Ροδοσταυρικά Ανάλεκτα τευχ. 5
- **LEWIS R. M.** Πως Δημιουργήθηκε το Σύμπαν. Περ. Ροδοσταυρικά Ανάλεκτα τευχ. 19-20
- **LYLE W.** Μουσικός Ανανεωτής σε ήχο και χρώμα. Περ. Ροδοσταυρικά Ανάλεκτα τευχ. 21
- **ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ.** Ο Μυστικισμός στην Ελληνική Ποίηση –

- Λ. Μαβίλης. Περ. Ροδοσταυρικά Ανάλεκτα τευχ. 7-8
- **ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ.** Ο Μυστικισμός στην Ελληνική Ποίηση – Κ. Παλαμάς. Περ. Ροδοσταυρικά Ανάλεκτα τευχ. 9
 - **ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ.** Ο Μυστικισμός στην Ποίηση του Σικελιανού «Σίβυλλα» Περ. Ροδοσταυρικά Ανάλεκτα τευχ. 15-16
 - **ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ.** Εσωτερική Φιλοσοφία και Σύγχρονη Επιστήμη. Περ. Ροδοσταυρικά Ανάλεκτα τευχ. 19-20
 - **ΜΕΤΑΞΑ Μ.** Οι Σούφι και ο Μυστικισμός στην Μουσουλμανική Ποίηση. Περ. Ροδοσταυρικά Ανάλεκτα τευχ.21
 - **MORAVIE de V. L.** Πραγματεία του Γήινου Ουρανού. Εκδ. Ροδοσταυρικό Τάγμα AMORC, Αθήνα
 - **ΜΠΕΓΖΟΣ Μ.** Ψυχολογία της Θρησκείας. Εκδ. Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 1996
 - **ΜΠΕΓΖΟΣ Μ.** Φαινομενολογία της Θρησκείας. Εκδ. Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 1995
 - **ΜΠΟΥΣΟΥΤΑΣ – ΘΑΝΑΣΟΥΛΑΣ Γ.** Η Ερμηνεία του Κατά Ιωάννη Ευαγγελίου. Εκδ. Ασημάκη, Αθήνα 2006
 - **ΜΥΡΑΤ Μ.** Ο Μυστικισμός στην Ποίηση του Σικελιανού. Περ. Ροδοσταυρικά Ανάλεκτα τευχ. 13 και 14
 - **ΝΤΑΚΟΥ Θ.** Αστρολογία. Εκδ. Δωδώνη, Αθήνα – Γιάννινα 1988
 - **ΠΟΛΥΜΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Λ.** Ροδοσταυρικών Εγχειρίδιον. Εκδ Ροδοσταυρική Εταιρία εν Ελλάδι, Αθήνα
 - **PAPUS.** Μετενσάρκωση. Εκδ. Τετρακτύς, Αθήνα 1990
 - **PAPUS.** Πραγματεία επί των Αποκρύφων Επιστημών. Εκδ. Τετρακτύς, Αθήνα 1991
 - **SAHAGUM C.** Τα Σχέδια της Φύσης. Περ. Ροδοσταυρικά Ανάλεκτα τευχ. 19-20
 - **SARALDEN.** Το Κλειδί για την Τέχνη της Συγκέντρωσης και της Απομνημόνευσης. Εκδ. Οίκος του Ρόδου Αθήνα 1986
 - **SCHELER M.** Η Θέση του Ανθρώπου στον Κόσμο. Εκδ. Ροές, Αθήνα 1989
 - **TOUSSAINT S.** Περί Διαπαιδαγωγήσεως. Περ. Ροδοσταυρικά

Ανάλεκτα τευχ. 32-33

- **WARNKER C.** Ας Χρησιμοποιήσουμε την μουσική. Περ. Ροδοσταυρικά Ανάλεκτα τευχ. 2
- **WHITTON J.** Το Κάρμα στην Μετενσάρκωση. Περ. Ροδοσταυρικά Ανάλεκτα τευχ. 26-27
- **WITTEMANS F.** Ιστορία των Ροδοσταύρων. Εκδ. Υδροχοϊκή Εποχή, Αθήνα
- **ΦΥΤΙΖΑ Ρ.** Γενεσιουργία. Περ. Ροδοσταυρικά Ανάλεκτα τευχ. 26-27
- **ΦΥΤΙΖΑ Ρ.** Χρωματίζοντας την Ζωή μας. Περ. Ροδοσταυρικά Ανάλεκτα τευχ. 32-33
- **ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ Χ.** Ψυχολογική Αστρολογία. Εκδ. Δίον, Θεσσαλονίκη 1984

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το Νοέμβριο του 1956. Σπούδασε Τεχνολόγος Ηλεκτρονικός και επαγγελματικά ασχολήθηκε με την Ανάλυση και τον Προγραμματισμό των Ηλεκτρονικών Υπολογιστών. Εργάστηκε σαν τεχνικός Πληροφορικής σε μεγάλες εταιρίες του Ιδιωτικού και του Δημόσιου τομέα. Παρακολούθησε μαθήματα στο πλαίσιο προγραμμάτων επιμόρφωσης στη Θρησκειολογία (Ελληνοαμερικανικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα), την Ιστορία (Πανεπιστήμιο Αθηνών και Ελληνοαμερικανικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα) και τη Φιλοσοφία (Ελληνοαμερικανικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα).

Το 1984, μετά από μια μεγάλη πορεία αναζήτησης και μαθητείας σε διάφορες σχολές εσωτερισμού, δυτικής και ανατολικής φιλοσοφίας και yoga, γίνεται μέλος του Ροδοσταυρικού Τάγματος Α.Μ.Ο.Ρ.С. Το 1992 τοποθετείται Διδάσκαλος της Στοάς Αθηνών «Παρθενών» και το 1995 Τοποτηρητής της Μεγάλης Στοάς.

Σήμερα έχει διακόψει τη σύνδεσή του με το Ροδοσταυρικό Τάγμα Α.Μ.Ο.Ρ.С. αλλά συνεχίζει την προσπάθεια κατανόησης της Αλήθειας και της Γνώσης του Εαυτού. Έχει συγγράψει το βιβλίο «Η Ερμηνεία του Κατά Ιωάννη Ευαγγελίου», το οποίο κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Ασπμάκη, καθώς και μεγάλο αριθμό ομιλιών και άρθρων.

